

DESPRE AVORT

ȘI

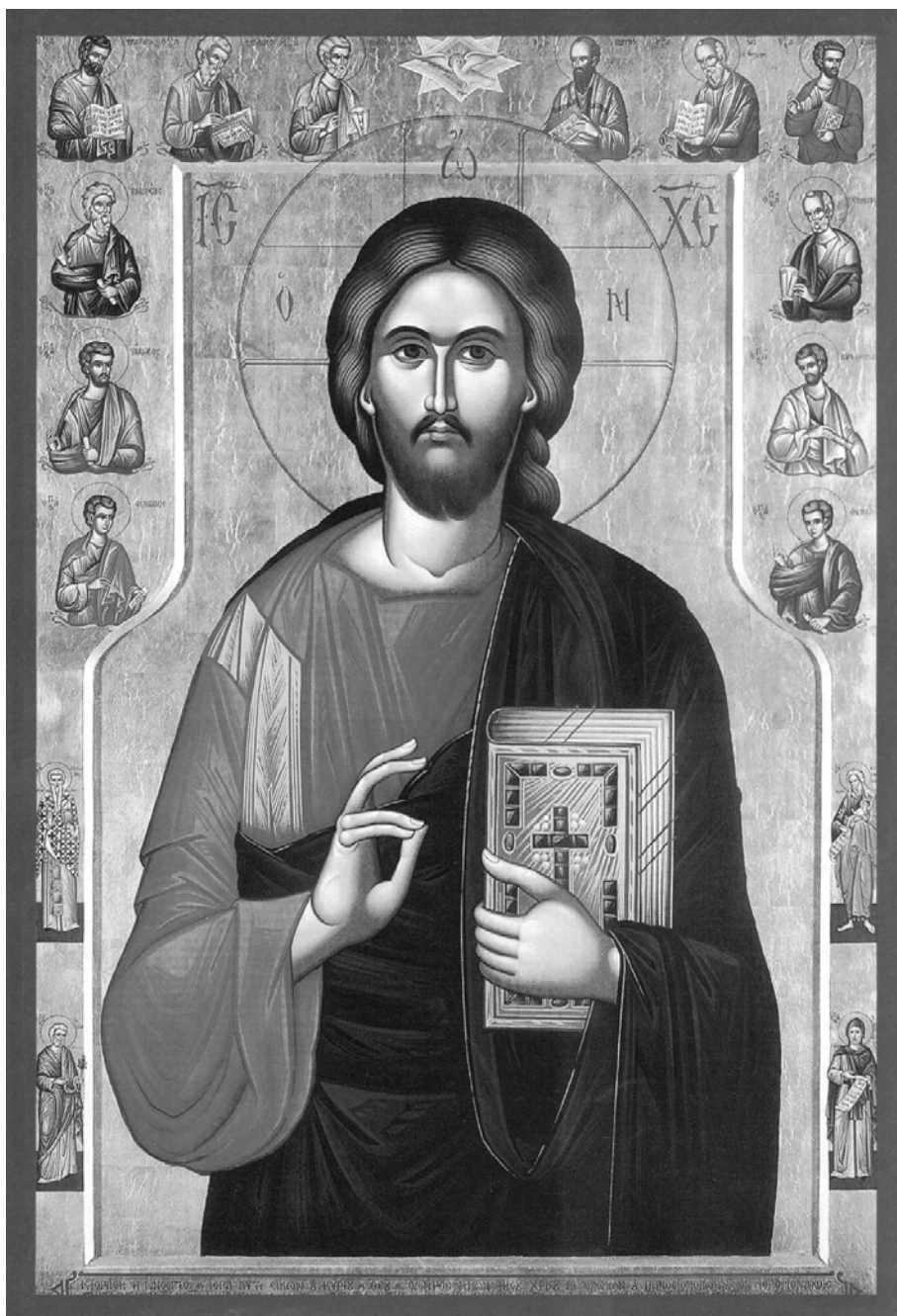
CONTRACEPȚIE

„Cea din urmă dovadă că un popor a ajuns la cel mai de jos nivel de decădere morală, va fi că avortul se va considera ceva tolerat social și obișnuit”

Juristul italian Rafael Ballestrini

**Biserica “Sf. Spiridon” – Spital
Piatra - Neamț**

**Motto: "Lăsați copiii să vină la Mine
și nu-i opriți că a unora ca aceștia
este împărăția cerurilor" (Matei 19,14)**

I. DESPRE CONTRACEPTIVE

MIJLOACE ANTICONCEPȚIONALE

**Efecte secundare fatale despre care nu se vorbește.
Un bilanț critic din punctul de vedere al unui ginecolog.**

Dr. med. Rudolf Ehmann

(medic primar ginecologie/obstetrică la spitalul cantonal Stans,
Elveția, CH – 6370) în colaborare cu Otto Döpfer

(Articolul de mai jos este un extras din textul lărgit și revăzut al
conferinței susținute de dr. Rudolf Ehmann pe 22.09.1990 la
Dresda, la Congresul internațional „World Federation of Doctors
Who Respect Human Life”)

A. INTRODUCERE

Contracepția - binecuvântare sau blestem?

Contracepția este inseparabil legată de starea moral-spirituală a Europei și a aproape întregii lumi industrializate contemporane. Ridicată în slăvi ca o mare binecuvântare de unii, condamnată ca un blestem de alții, ea a provocat mari transformări sociale și ideologice.

Ruptura între sexualitate și procreație

Pentru prima dată în istoria omenirii s-a ajuns la o despărțire de mari proporții între sexualitate și procreație. Această sciziune, aparținând până acum doar sferei private, a năvălit deodată în domeniul public. S-a promovat un drept la uzul liber al sexualității conducând la sfărâmarea tuturor hotarelor anterioare. Principiul plăcerii a căpătat prevalență față de finalitatea biologică a

sexualității, reproducerea. Valul de pornografie a pregătit teoretic acest proces, anticoncepționalele l-au realizat practic.

Medicalizarea controlului sarcinii

În cadrul acestei desfășurări de fenomene, s-a produs ceva cu totul nou: reglementarea concepției a ajuns să fie aproape total medicalizată; medicul, protectorul vieții până atunci, s-a transformat pe negândite, și la început involuntar, într-un important factor de decizie la împiedicarea vieții și un monstruos reducător al numărului de nașteri, iar lumea occidentală va avea de suferit încă mult timp de urmările acestei situații.

Medicalizarea nu s-a produs din întâmplare: contraceptivele moderne cele mai importante sunt „medicamente” în sensul cel mai larg al termenului. Adică ne aflăm în fața unor mijloace care au efect direct pe o cale sau alta asupra organismului omenesc și a căror administrare trebuie să fie monitorizată în mod obligatoriu de specialiști în materie. A fost de asemenea o noutate și faptul că pentru prima dată în practica medicală, produsele farmaceutice au fost folosite în stil mare nu sub prescripție medicală, ci din alte motive.

Răul mai mic

Nu a fost prea greu să se câștige pentru acest proiect corpul medical, sugerându-i-se acestuia și, de altfel întregii populații, cuvântul de ordine „mai bine să previi decât să avortezi”. Extrem de puțini au observat însă că astfel se înlocuia diavolul cu belzebut. Pentru că în același timp a fost propagată — chiar de teologi, îndeosebi! — ideea „răului mai mic”, nici ea nu și-a ratat ținta. A acționat foarte insidios din primele momente și încă mai are efect.

Din cine este format lobby-ul internațional

Avortul a fost propagat aproape concomitent în toate țările occidentale, sistematic și gradat, cu toate mijloacele la dispoziție, inclusiv prin minciună și manipulare verbală. În prima fază, au fost intenționat încălcate prevederile legale din domeniu, apoi acestea au fost înlăturate de factorii puterii legislative și astfel a

fost distrusă conștiința asupra demnității inviolabile și a dreptului inalienabil la viață ale copilului nenăscut. [...]

Dr. Nathanson descrie și o altă tactică:

„Tactica cea mai importantă și mai eficientă pe care noi, cei din NARAL, am folosit-o între 1968 și 1973 a fost «cartea (de joc) catolică», adică :

1. atacuri și calomnii directe împotriva Bisericii catolice: înapoiată, reacționară, nu merge în pas cu vremea; și

2. falsa reacție a multor funcționari din organismele bisericești și a episcopilor catolici la aceste lovituri neîncetate (14 : Concepte vol. 5-9/1990, p. 18).

Numai această tactică ar fi îndeajuns pentru a ne demonstra că nu se poate lua în serios sloganul anticoncepționiștilor „mai bine să previi decât să avortezi”. După cum se vede, este vorba *de același lobby*, adică cel al *planificatorilor populației* (de exemplu International Planned Parenthood Federation, Population Council și altele). Dacă s-ar fi avut într-adevăr în vedere anticoncepția preventivă, nu s-ar fi propagat masiv și în paralel avortul, ajungându-se ca o consecință directă a acestei presiuni asupra legiuitorilor la posibilitatea efectuării de avorturi practic fără pedeapsă legală. Dacă se urmărea promovarea prevenirii sarcinii, avortul ar fi trebuit să fie combătut pe scară largă .

Linia de unire între anticoncepție și avort: copilul ca amenințare

Astăzi o știm: anticoncepția și avortul se află în strânsă legătură. Nu numai în planul mecanismului de acțiune (așa cum se va vedea în continuare), ci mai ales din punct de vedere ideologic și psihologic. O anticoncepție eficientă urmărește să prevină: *Ceea ce trebuie să fie împiedicat este tocmai copilul*. Astfel se formează și se dezvoltă intensiv o concepție negativă despre copil, se cristalizează rapid *imagea copilului-dușman*. Dar întrucât în toate acestea este implicată sexualitatea, un instinct dominant al

umanității, era absolut inevitabil ca sexualitatea să ajungă rapid prioritară față de copil. Copilul a devenit tot mai mult fenomenul nedorit ce însoțește sexul. Și atunci când în ciuda anticoncepționalelor acest fenomen asociat se produce, el este respins și îndepărtat prin avort. Promotorilor contracepției le era bine cunoscută realitatea că nici un anticoncepțional nu poate oferi garanție absolută, ultima soluție fiind numai avortul. Astfel încât avortul este necesar ca asigurare a contracepției și tocmai de aceea este propagat în mod egal [8]. Din cazul Californiei aflăm că 40% din cele 300.000-500.000 avorturi dintr-un an sunt legate de rateuri ale contraceptivelor [41]. Deosebit de semnificativă este și observația că tocmai în țările care au acceptat în stil mare contracepția, numărul de avorturi nu numai că nu a scăzut, ci, dimpotrivă, a crescut masiv exact în aceeași perioadă de timp. Situația din Iugoslavia ne dovedește că pentru mulți oameni o perfidă schimbare de mentalitate înlocuiește în cele din urmă contracepția cu avortul. Iar în ceea ce îi privește pe planificatorii populației, în final și ei îl recomandă ca mijloc curent de „control al nașterilor”. În acest sens descifrează cei mai mulți medici infama înșelătorie: „mai bine să previi decât să avortezi”. [...]

Manipularea limbajului

Dr. med. B. Nathanson (care a condus un an și jumătate cea mai mare clinică specializată în avorturi din SUA și care, de la Saul la Paul, a devenit între timp cel mai hotărât adversar al avortului) a creat următoarea expresie: „Verbal engineering precedes always social engineering.” Adică, *manipularea verbală precedă totdeauna manipularea socială; manipularea limbajului - manipulare a societății.*

Politica evoluează în sfera puterii: lupta pentru putere, lupta pentru menținerea la putere, influențarea cetățenilor. Dar puterea este totală numai atunci când își poate aservi și gândirea. Gândirea se transmite prin limbă. De aceea, limba este și politică! Deja Friederich Nietzsche formula o previziune: Adevăratul deținător al puterii va fi în viitor cel ce va putea impune noi reguli în limbaj.

[48] „O astfel de răspândire a propriilor reguli verbale are întotdeauna caracterul unui proces de dominare.” [61, p. 44]

Prof. Dr. Günther Rohrmoser din Stuttgart scrie: „Toate schimbările din societatea noastră sunt rezultatul unor schimbări culturale revoluționare care le-au premers și anume: mai întâi limba, apoi, prin limbă, conștiința și în cele din urmă prin conștiință sunt modificate cerințele oamenilor. Din aceste cerințe-necesități rezultă revoluția așteptărilor în ascensiune și corespunzător acestor noi speranțe se instalează și se impun și politic noi valori și noi norme”. [99, 100]

„Dimensiunea fundamentală a procesului de modificare a societății se împlinește în modificările antropologice, în domeniul formării și interpretării realității sociale.” [100]

Scoaterea din domeniul criminalității a uciderii copiilor în trupul mamei lor a devenit posibilă prima dată prin limbaj.

Un exemplu clasic pentru o astfel de manipulare a limbajului este modificarea paragrafului 218 din Codul Penal pe vremea guvernului social-democrat (SPD) în Germania. Textul de lege în speță, în vigoare până în 1974, definea fapta în următorii termeni:

„O femeie care își ucide fătul („Leibesfrucht” în germană, „rodul trupului”, n.tr.) sau permite altei persoane să o facă, va fi pedepsită”. [110]

Obiectul protecției legale împotriva acțiunii de ucidere, copilul nenăscut, era numit făt. Spre deosebire de această formulare, norma schimbată de SPD și valabilă din 1974 ne spune numai că:

„Cel care întrerupe o sarcină va fi pedepsit”.

Obiectul protecției legale, copilul nenăscut, nu mai este desemnat; este încriminată numai o intervenție asupra corpului femeii! O flagrantă manipulare verbală. În baza cunoștințelor moderne de embriologie umană, prescripția legală ar fi trebuit să sune cam așa: „Cel care ucide un copil nenăscut în trupul mamei va fi pedepsit. Noul om începe din momentul fecundării”.

Studiile de cultură și limbaj realizate de Sapir și Whorf au arătat că limba de fiecare zi influențează decisiv, profund și durabil trăirile subiective, acțiunile și percepțiile omului. [61, p.44]

Regulile și normele limbii au modificat în profunzime conștiința juridică. În paralel cu dispariția conștiinței a ceea ce este drept, dispare întotdeauna și conștiința a ceea ce este nedrept, ca faptă sau neglijență criminală. Nu trebuie deci să ne mirăm că a dispărut aproape cu desăvârșire conștiința naturii criminale a uciderii copiilor nenăscuți. S-a dorit oare aceasta? A fost o politică deliberată? Ce amploare a luat pierderea conștiinței binelui și a răului ne pot arăta într-un mod cutremurător cele relatate de o soră de caritate despre practicile din secția de ginecologie dintr-o mare clinică din Hamburg, de la mijlocul anilor '80. Cităm din *Schwäbischer Zeitung* — (apare la Leutkirch 1 D – 7970, Postfach 1145, Rudolf - Roth - Str. 18)—- articolul „Biserică și Viață” din 05.12.1990:

„...Altă dată am participat la o întrerupere de sarcină în luna a șasea. Femeii i se aplicase perfuzia pentru stimularea nașterii, adică procesul de expulzare a fătului fusese provocat artificial, pe cale medicamentoasă. Deîndată ce a început travaliul de eliminare am chemat medicul de gardă. Femeia se afla întinsă pe pat. I-am pus plosca dedesubt și copilul a căzut în ea. Scâncea... Necrezându-și urechilor, femeia a întrebat: «Trăiește cumva? Strigă?» Medicul a tăiat cordonul ombilical și a pus capacul pe vas. Am dus oala în spălătorul secției, unde, conform regulamentului interior, trebuia lăsată circa două ore, interval după care copilul era sigur mort. De acolo ajungea la lada de gunoi a clinicii... Din câte știu eu, situația din secție nu s-a schimbat de atunci încoace”.

În cazul de mai sus nu este vorba de un avort în sensul paragrafului 218 din Codul Penal german, ci de omor cu premeditare în sensul paragrafului 211. Dar și aici se aplică formula lingvistică trecută cu vederea: omorul premeditat al unui

copil în vârstă de 6 luni - născut viu ! - este descris drept „întrerupere de sarcină în luna a șasea”...

S-a folosit aceeași tactică „manipularea limbajului-manipularea societății” pentru a impune nepedepsirea de facto a pornografiei.

Sloganuri ca „mai bine să previi decât să avortezi” sau „a te păzi este un rău mai mic” ca și multe altele sunt toate manipulări ale limbii făcute cu scopuri precise.

Ce efect au aceste idei? În prima fază ele provoacă o relativizare a structurilor etice transmise de-a lungul timpului și perfect verificate. „Răul mai mic” trece cu totul cu vederea faptul că „nu este îngăduit să facem nimic negativ pentru a obține ceva pozitiv”.

Medicina fără valori – medicina fără etică

Cu această relativizare a ideilor morale s-a urmărit în stil mare o etică „eliberată” de valori. Este inadmisibil să-i impui cuiva propriile tale concepții valorice, chiar dacă ele sunt juste. Așa a apărut medicina a-valorică, medicina fără etică. [...] Această poziție trimite la o altă urmare de proporții a „eticii moderne” - permisivitatea în medicină. Pacientul poate dori orice - medicul este doar executantul neutru, neconstrâns de considerații moral-valorice.

Provocarea panicii prin teoria suprapopulării

Un alt factor creator de motivații care a ajutat atât emoțional cât și ideologic la pătrunderea și instalarea anticoncepției moderne a fost ideea stăvilirii „suprapopulării” și ea tot o minciună crasă.

B. MIJLOACE CONTRACEPTIVE ARTIFICIALE

Deosebim cinci mari grupe de astfel de mijloace:

1. Spirala sau STERILETUL (IUD =Intra-Uterin-Device)

Spirala este în primul rând un mijloc abortiv timpuriu. Prin producerea intenționată a unei *congestii de iritație* în țesutul

conjunctiv uterin, implantarea embrionului este împiedicată și acesta moare. Rolul spermicid al cuprului înglobat în materialul spiralei moderne nu schimbă hotărâtor acest mecanism de funcționare. Tot atât de puțin convingătoare este și descrierea mai recentă a spiralei care pretinde că IUD pur și simplu ar împiedica realizarea fecundării.

Efecte secundare

Cele mai importante sunt, aici, infecțiile, mai ales în zona trompelor uterine, ceea ce conduce adesea la închiderea lor și deci la sterilitate. Datorită acestor infecții apare un mare pericol de sarcină extrauterină (de 10 ori mai frecventă decât la femeile fără spirală) și sarcină ovariană (de 4 ori mai frecventă). Prin urmare, implantarea unui IUD la o nulipară este, din punctul de vedere al ginecologiei academice, un procedeu greșit profesional.

Un alt efect sunt perforații ale uterului, însoțite de pericolul rănirii peretelui intestinului, de exemplu.

Sângerările și durerile sunt alte posibile efecte secundare.

În SUA, din cauza acestor factori de risc, se află în curs circa 2500 procese de responsabilitate personală, implicând pretenții la daune de ordinul a miliarde de dolari. Din această cauză, din anul 1987, IUD a fost retras de pe piață în SUA. Industria farmaceutică a avut această inițiativă chiar înainte de a se fi pronunțat interdicția FDA (Food and Drug Administration). Această abilă mișcare de șah a avut drept scop asigurarea posibilității de a produce în continuare spirale pentru export în alte țări. Verdictul FDA ar fi provocat mari dificultăți pentru continuarea exportării produsului.

2. Condom-ul sau prezervativul

A fost mult timp criticat și respins. I s-a atribuit un foarte ridicat coeficient de eșecuri în evitarea sarcinii. Abia odată cu masiva răspândire a Sindromului Imuno-deficienței Umane Dobândite (SIDA) a reintrat brusc în uz, propagat de stat cu milioane luate din veniturile din impozite, deși ar trebui să se

recunoască un coeficient foarte ridicat de eșecuri și în evitarea propagării SIDA.

Astfel, medicul ginecolog Prinz, din München, a stabilit prin calcule statistice [92] că 100 bărbați infectați cu SIDA infectează anual 35 de femei, dacă aceștia utilizează în exclusivitate prezervativul. Îl putem asemăna cu ruleta rusească. Este deci clară iresponsabilitatea celor care susțin prezervativul ca o protecție împotriva SIDA: se trece alături de miezul problemei și trebuie să o numim o adevărată înșelătorie periculoasă.

3. Spermicide sub forma de supozitoare, săruri, alifii, spray-uri, tampoane

Acestea sunt substanțe chimice destinate uciderii spermatozoizilor.

Incertitudinea împiedicării fecundării prin acest procedeu nu este nevoie să mai fie scoasă în evidență. Toate sărurile, alifile, spray-urile, tampoanele, supozitoarele anticoncepționale conținând monoxidol-9 nu produc doar reducerea mobilității spermatozoizilor și a funcției lor acroseminale, ci au ca efect și o „decondensare a nucleului lor celular”. Se pot produce leziuni moleculare în spermatozoizi și modificări ale structurii ADN. În cazul unei fecundări, acestea conduc la malformații ale zigotului. Până în prezent nu s-au semnalat, totuși, nașteri cu malformații, pentru că, oricum, embrionii astfel apăruiți se elimină de regulă prin avort timpuriu. Așadar, și în acest caz ne aflăm în fața unui efect abortiv, care nu fusese identificat ca atare până în prezent.

4. Sterilizarea bărbatului și a femeii

Este cunoscută de mult timp. Se realizează pe cale chirurgicală, deseori fără o indicație medicală, și constituie un mijloc radical de evitare a sarcinii.

Există două tehnici operaționale: *laparotomia*, deschiderea cavității abdominale, și *laparoscopia*, intervenție realizată prin examinarea vizuală a cavității abdominale.

Efecte secundare

Intervenția nu este lipsită de riscuri și aceasta mai ales în cazul femeilor, la care este necesară anestezia totală și deschiderea abdomenului, indiferent de metoda adoptată pentru sterilizare.

Pericole deosebite prezintă sterilizarea tubelor prin laparoscopie; dubla introducere a acestora în abdomen, fără control vizual, orbește, poate produce, de exemplu, răniri ale vezicii urinare, intestinelor și pe traiectul vaselor sangvine etc.

Urmări pe termen lung ale sterilizării:

Sarcini extrauterine (acestea survin în urma unor eșecuri în sterilizare), *tulburări ale ciclului menstrua*, *tulburări psihice*:

Alături de argumentele împotriva sterilizării în timpul leuziei, rata mult prea ridicată a complicațiilor după sterilizarea tubară constituie un argument împotriva opțiunii pentru această intervenție. Pe lângă toate acestea, creșterea de două-trei ori în numai zece ani a repercusiunilor psihice ale intervenției arată că nu ne este permis să neglijăm nici acest aspect al problemei.

5. Efectul depresiv asupra ovulației și cel de avort timpuriu exercitat de Pilula Anti-Baby

5.1. Efectul de inhibare a eliberării ovulului -

Intenția inițială a inventatorilor pilulei era inhibarea ovulației prin imitarea procesului ciclic cu componente de estrogen și progesteron în doză ridicată. Tipurile de pilulă produse la început corespundeau acestui model într-o mai mare măsură prin conținutul enorm de mare de estrogen și progesteron. Din cauza ratei înalte de efecte secundare obiective și subiective, fapt curând constatat, procentul de hormoni a fost micșorat continuu. Scăderea numărului de hormoni a condus la o creștere a numărului de ovulații care nu au putut fi împiedicate.[...]

5.2. Efectul de ucidere a ovulului fecundat prin împiedicarea implantării

Împiedicarea implantării se bazează pe modificările secreției ale endometrului și pe schimbările regresive ale acestuia, în sensul

secreției insuficiente, transformări provocate de IO (IO=inhibitori de ovulație).

5.3. Modificarea mucoasei cervicale

Este cunoscut faptul că în ciclul natural progesteronul îngroașă mucoasa cervicală și creează astfel o anumită barieră pentru ascensiunea spermatozoizilor. Această stare face parte și din efectele IO dar creșterea vâscozității nu este deplină, situație dovedită de sarcinile care apar la pacientele care-și administrează pilula, cazurile fiind în continuă creștere numerică în ultimii ani datorită preparatelor cu doze tot mai mici.

5.4. Un alt efect ucigător al pilulei cu hormoni artificiali: factorul tubar sau transportul încetinit al ovulului fecundat în trompele uterine

5.5. Factorii exogeni (externi) care influențează „efectul de împiedicare a sarcinii” al pilulei

Perseverența pacientei După cum arată diverse studii, nu se poate conta prea mult pe seriozitatea administrării. S-a constatat uitarea administrării pilulei în 2-7% din cazuri.

Interacțiunile: alcool, cofeină, nicotină, medicamente

Până acum a fost prea puțin cunoscut și s-a dat prea puțină atenție rolului important jucat de cantitățile mari de alcool, cofeină sau nicotină. Mai ales cofeina și nicotina au o influență care nu poate fi neglijată.

Formulă enzimatică atipică Observațiile lui Grünental [27]: „Afară de aceasta sunt cazuri de paciente la care, probabil din cauza unei constituții enzimatică personale diferită de medie, pilula nu este pe deplin eficientă”.

Tulburări în tranzitul intestinal Este de mult cunoscut că diareea și voma reduc folosirea pilulelor în mod remarcabil.

Alimentația naturală acidă din Asia În Asia predomină o alimentație naturală acidă, care neutralizează efectul alcalin al pilulei. În consecință sunt numeroase eșecuri, dacă nu chiar ineficacitate totală. Toți acești factori completează tabloul indiciilor care dovedesc efectul de avort timpuriu al pilulei.[...]

C. EFECTE SECUNDARE ALE PILULEI ANTI-BABY

De la începutul anilor '60, de când au fost scoși pe piață „inhibitorii de ovulație”, s-au adunat mii de publicații despre efectele secundare ale pilulei. Până de curând opinia publică cunoștea foarte puțin, dar în ultimul timp pătrund tot mai multe știri și în mediile de informare pentru publicului larg. Până în 1970 apăruseră deja 600 de lucrări științifice despre efectele colaterale, însă studenții de la medicină nu auzeau aproape nimic despre ele. Dar și în prezent, studenții mediciniști nu află mai nimic despre aceste efecte secundare.

Prezentare sintetică a efectelor secundare ce însoțesc inhibitorii de ovulație:

- 1. Efecte secundare cardiovasculare și cerebrovasculare** (infarct cardiac, îmbolnăviri ale sistemului circulator, hemoragii cerebrale, tromboembolii)
- 2. Favorizarea de infecții –Sterilitate;** -Urmări pentru starea de sarcină și pentru urmași- *Legătură fără echivoc între sarcina extrauterină pe trompele uterine și infecția chlamydică; Rată crescută de nașteri premature*
- 3. Riscul de cancer** -Cervix (colul uterin); - Corpus (țesutul mucoasei uterine); -Ovarian; -Mamar; -Piele; -Ficat;
- 4. Tumori benigne** –Cervix; -Ovar; -Mamar; -Ficat;
- 5. Modificări stomacale și intestinale,** formarea de pietre la vezica biliară este favorizată
- 6. Tulburări oculare**
 - Neuritis nervi optici (inflamația nervilor optici)
 - Tromboză retiniană (picături de sânge în țesutul ocular)
- 7. Malformații (ale embrionului)**
 - tulburări cromozomiale (triploidie și monosomie X) în 48% cazuri

- poliploidie (multiplicarea seriei cromozomiale peste numărul normal) în 30% din cazuri.

8. Tulburări psihice

Despre efectele pilulei, Peterson (1978) [85] se pronunță astfel: „Înspăimântătoarea înrăutățire a afectivității (stare sufletească și impulsivitate) și a relațiilor interumane la grupa celor ce folosesc pilula este produsă, fără îndoială, într-o bună măsură de psihosindromul endocrin (M. Bleuer) provocat de acțiunea hormonilor; dar și motivația anticoncepțională ambivalentă, neclară, a multor femei le dezechilibrează foarte mult”. Pornind de la propria lor experiență, femeile spun următoarele: stare de spirit depresivă, mergând până la depresiunea propriu-zisă.

9. Tulburări ale sexualității - scădere a libidoului până la totala lui dispariție, ceea ce, pe de o parte, este un efect al tratamentului cu hormoni, iar pe de alta, rezultatul separării sexualității de procreație, reușită aproape perfect, prin pilulă. [...]

Se poate deci spune :

- *Niciodată până acum nu s-a mai administrat un produs farmaceutic atât de puternic, cu atât de multe efecte necunoscute unor oameni sănătoși, fără ca să existe necesitate din punct de vedere patologic (medical)*
- *Niciodată până acum nu s-a mai permis prezența în comerț a unui produs farmaceutic cu atât de multe și grave efecte secundare cunoscute ca inhibitorii de ovulație*
- *Niciodată până acum un produs farmaceutic nu a mai adus atâția bani industriei chimice. În SUA, pilula este desemnată drept „the biggest moneymaker of pharmaceuticals”.*

D. BILANȚUL CONTRACEPȚIEI ȘI URMĂRILOR EI

Ce datorăm contracepției din ultimii 30 de ani?

1. Contracepția modernă a făcut posibil un libertinaj al sexualității fără frâne, în sensul rupturii dintre sexualitate și procreare. Sexualitatea a devenit bunul de consum numărul 1 și a găsit locul în afara comunității maritale în urma unei eliberări juridice a pornografiei impusă și intenționată politic. Consecința directă a fost că vârsta primelor contacte sexuale la tineri a coborât drastic.

2. Avortul nu a putut fi îndiguit prin contracepție, frecvența lui a crescut tocmai în țările cu mai mare acceptare a anticoncepționalelor. A devenit și este necesar ca mijloc de anulare a cazurilor de eșec în folosirea anticoncepționalelor. Astfel încât deviza „mai bine să previi decât să avortezi” devine tot mai evident o minciună.

3. Distrugerea fundamentelor morale ale lumii occidentale, mai ales ale țărilor creștine, datorită revoluției sexuale și instituționalizării avortului, mijlocul de planificare familială cel mai des folosit în acest timp (conform OMS, circa 50 de milioane de avorturi pe an). Prin toate acestea s-a realizat mai ales nimicirea moralei tinerilor.

4. Creșterea bolilor transmise pe cale sexuală (STD - Sexual Transmitted Diseases) prin libertinajul sexual, mai ales a anexitelor. Urmarea acestei situații este numărul sporit de sarcini tubare și sterilității de origine tubară.

Astfel s-a creat terenul pentru medicina de reproducere artificială de tip IVF/ET și prin aceasta ruptura între procreare și sexualitate.

Extinderea SIDA ca cea mai pernicioasă formă de boală cu transmitere sexuală. Este posibil ca inhibitorii de ovulație ca atare să fi contribuit direct la extinderea SIDA: favorizarea mutațiilor

virolice maligne, facilitarea producerii de infecții și favorizarea izbucnirii bolii datorită slăbirii apărării imunitare consecutivă tratamentului cu steroizi.

5. Alte efecte secundare devastatoare din punct de vedere medical, printre altele și datorită IO (inhibitori) și IUD (spirală).

6. Masive implozii demografice în țările industriale care au devenit populații muribunde. Ca urmare, masive imigrații de oameni din Lumea a treia pentru a se putea garanta standardul de viață al națiunilor industrializate. Odată cu aceasta pericolul de decădere și marginalizare mai ales a culturii creștine.

7. Nici un fel de limitare a creșterii demografice în lumea a treia, pentru că acolo nu pot penetra nici inhibitorii de ovulație, nici spirală, nici sterilizarea.

8. Întrucât contracepția modernă datorită efectelor secundare și cotei de eșecuri nu oferă satisfacție, se caută metode de planificare familială noi și mai bune („perfecte”). Acestea permit avortul pe cale medicamentoasă și în faze înaintate ale sarcinii și pot înlocui în mare măsură avortul chirurgical, în multe privințe o intervenție incomodă sau împovărătoare.

În continuare, vaccinarea anti-baby (Anti-HCG-inocular) care va apărea curând în calitate de adaos suplimentar, tot un mijloc de avort timpuriu. Cu aceasta, uciderea perfecționată a copiilor nenăscuți își continuă drumul „tot mai triumfal” în societatea noastră, cu urmarea directă a unui veritabil holocaust al nenăscuților. Se poate spune că marea tragedie a sfârșitului de veac este sărăcirea în vieți omenești, care ar fi trebuit să-și facă mai târziu datoria și au fost împiedicate de la aceasta.

În ciuda acestor catastrofale realități, care este imposibil să fi rămas ascunse (sau necunoscute) anumitor cercuri conducătoare, această evoluție nu este stăvilită. Dimpotrivă, ea își continuă cu precizie și cu o accelerație de necrezut cursa spre abis...

Personal, am convingerea că, din faptele prezentate, orice om rațional va trage concluzia că învățătura Bisericii nu trebuie privită

sau simțită ca o povară sau acuză sau chiar ca o șicană pentru oameni, ci servind binele lor. Ea îndreptățește la o adâncă încredere în călăuzirea de către Biserică.

Acesta este un apel insistent, să ne străduim cu seriozitate și perseverență să reinstaurăm ordinea legislativă morală precedentă pierdută în prezent. Trebuie ca omul modern și mai ales tânărul să fie adus în situația de a fi din nou conștient de sensul creator și misiunea sexualității. Trebuie să învățăm să sesizăm iarăși în toată profunzimea sa semnificația cuvântului: „făcut după chipul Său”. Singura cale pe care i se face omului dreptate în adevăratul înțeles și se poate interveni într-un mod demn la nivelul său este, după experiența mea, reglarea naturală a sarcinii.

(textul integral la

<http://www.credo.ro/provita/downloads/Mijloace%20anticonceptionale.zip>)

STERILETUL - FACTOR CRIMINAL

Dr. med. Antun Lisec

Steriletul (spirala sau firul uterin) acționează ca un factor abortiv (ucigaș), deoarece, după testele folosite pentru stabilirea sarcinii timpurii (beta HCG), în ciuda folosirii spiralei, fecundația se petrece de câteva ori pe an. Însă steriletul împiedecă nidarea fătului, și astfel fătul moare, de cele mai multe ori, după una sau două săptămâni.

Fecundația are loc cu aproximativ două săptămâni înaintea menstruației așteptate. Steriletul ucide pruncul, cel mai adesea exact înainte de menstruația așteptată. În această situație, menstruația totuși apare, astfel încât femeia, care fusese însărcinată, poate crede că, de fapt, n-a fost. Și este la fel de grav faptul că a ucis un prunc atât de mic ca și dacă l-ar fi ucis ceva mai târziu.

Uneori se întâmplă că, luptând pentru viață, fătul se nidează totuși în uter, astfel că nu mai are loc menstruația. În acest caz, steriletul încearcă să elimine fătul, chiar după nidare. Trebuie să

accentuăm faptul că nici în acest caz nu este permis avortul. Să luăm aminte, avortul nu este niciodată permis! El este crimă!

Steriletul este un corp străin, și de aceea intervine o reacție a țesuturilor. Din cauza prezenței spiralei apar infecții care se pot extinde în trompă și chiar în interiorul abdomenului. În trompă pot apărea aderențe, care cauzează obstrucție și, deseori, infertilitatea sau sarcini atopice.

Infecțiile din abdomen pot degenera în peritonite purulente și, în aceste cazuri, poate avea loc foarte ușor infectarea sângelui (septicemie), femeia putând să moară în chinuri îngrozitoare. Spirala poate cauza dureri, sângerări grave, anemie. În cazul anemiei, femeile devin palide, nervoase, își pierd puterea de concentrare, obolesc repede și chiar ajung la amețeli și leșin.

Definiția spiralei ar putea fi următoarea: un șarpe, pe care femeia îl poartă sub inimă; acest șarpe se hrănește cu copii, îmbolnăvind femeia sănătoasă!

Uneori se întâmplă că steriletul perforează uterul. În Statele Unite, unele dintre firmele care produc sterilete au dat faliment deoarece au trebuit să plătească despăgubiri femeilor care au suferit efecte secundare ca cele menționate. Au mai rămas însă câteva firme care exportă spirala în alte țări.

Pilulele - factor criminal

Pilulele anti-baby conțin hormoni sintetici, care îmbolnăvesc femeia sănătoasă. Din cauza pilulelor, femeile sunt expuse la cancer de piele, la cancer mamar și la cancer uterin, la pericolul de hemoragie cerebrală și infarct; sunt mult mai expuse infecțiilor, deoarece hormonii din pilulă se aseamănă cu așa numitul corticosteroid (ceea ce înseamnă că ei suprimă sistemul imunitar).

Pilulele afectează nervii optici și ficatul și cauzează perturbări în coagularea sângelui. Femeile care folosesc pilula sunt expuse flebitelor și pericolului formării de trombi, care, conduși prin sistemul circulator, pot cauza embolii în plămâni, în creier etc.

Iată cele patru moduri în care acționează pilulele:

1-Împiedică ovulația și eliberarea ovulului, cu toate că de multe ori ovulația se produce în ciuda pilulelor de orice fel.

La primele pilule, la sfârșitul anilor '60, ovulația avea loc la 2 - 10 % din cicluri. Aceasta înseamnă că ovulația și eliberarea ovulului aveau loc în perioada în care se luau două până la zece cutii de pilule din fiecare 100 cutii folosite.

Pilulele actuale conțin o cantitate mai mică de hormoni decât pilulele anterioare și, în consecință, ovulația are loc mai des.

2-Pilulele dăunează secreției colului uterin, iar ca urmare, aceasta îngreuiază penetrarea spermatozoizilor. Este însă sigur că, chiar dacă secreția este deteriorată, spermatozoizii pot pătrunde spre ou. Aceasta înseamnă că, orice tip de pilule s-ar fi folosit, fertilizarea oului poate totuși avea loc. În aceste cazuri apar următoarele două efecte ucigătoare ale pilulelor:

3-Pilulele deteriorează mucoasa uterină, care se subțiază, și nu mai are destule glande și hrană (glycogen) pentru copil. Acesta moare de foame, în timp ce mama sa râde, se plimbă, vorbește sau mănâncă.

4-Așa numitul „factor tubar”: Pilulele împiedică dinamica trompei, astfel încât fetița sau băiețelul conceput adeseori nu poate ajunge la timp în uter. Din această cauză, copilul poate să moară.

Având în vedere faptul că fecundația are loc aproximativ cu două săptămâni înainte de lipsa menstruației și că pilulele omoară copilul chiar în aceste două săptămâni, menstruația totuși va avea loc și femeia nici nu va observa că a fost însărcinată. Este însă indiferent la ce vârstă se ia viața copilului, la concepere sau mai târziu, fiindcă ambele înseamnă același mare păcat.

În timp ce pilulele, steriletul și celelalte mijloace avortive au devenit arme de luptă împotriva credinței, a vieții, a familiei, a sănătății, a moralei, împotriva unor întregi națiuni, industria chimică și farmaceutică încasează sume uriașe de bani.

Trebuie să subliniem faptul că pilulele nu reprezintă o soluție nici pentru femeile cu cicluri lunare haotice. Iregularitatea ciclului, de cele mai multe ori, nu este o boală. Menstruația poate să

întârzie datorită întârzierii ovulației în luna respectivă, ca urmare a unor situații stresante. Pilulele nu vindecă ciclurile haotice, nu îmbunătățesc situația. Hemoragia care apare atunci când încetează luarea pilulelor nu este o menstruație adevărată. După luarea pilulelor, situația este aceeași, numai că pilulele au multe consecințe negative, menționate sau nementionate. În cazul în care o femeie este cu adevărat bolnavă, de exemplu dacă are o tumoare a glandei pituitare (hipofiza), pilula nu face altceva decât să amâne diagnosticarea corectă și deci și tratamentul.

Argumentele amintite mai sus arată, așadar, că există diferite mijloace fals numite „anticoncepționale”. Chiar dacă sunt folosite, fecundarea are loc, iar aceste mijloace omoară pruncii în primele zile ale vieții lor. Aceste mijloaceucid aproximativ același număr de copii ca și avorturile așa-numite „chirurgicale”. Nu de mult s-a dovedit chiar că spermicidele care conțin „nonoxynol 9” (cele mai multe conțin această substanță) pot cauza moartea pruncului, atunci când fecundarea are loc în ciuda folosirii lor.

Când se folosesc Depo-Provera, implanturi, diferite mijloace de după relațiile sexuale etc, fecundarea are, de asemenea, loc și aceste mijloace în mod automatucid pruncii.

Care este soluția?

Soluția este să iubim copii, să fim generoși față ei, iar nu să ne fie frică de ei. Pentru copii, merită să facem sacrificii. Trebuie să păstrăm castitatea înainte de căsătorie și fidelitatea în căsnicie, să respectăm faptul că sexualitatea umană nu poate fi folosită în afara căsătoriei binecuvântată de Dumnezeu și care este indisolubilă.

În cazurile serios justificate, pentru evitarea concepției, singurul mijloc permis este abstința totală.

Nu folosiți în nici un fel avortul, contracepția sau sterilizarea. Nu permiteți și nu practicați metode artificiale de fecundare, în care zămislirea are loc în afara actului specific de iubire conjugală a părinților. Nu participați și nu permiteți procedurile de diagnostic prenatal cu intenția de a detecta și de a ucide un copil

bolnav. Ceea ce nu este îngăduit să-i faci unui copil bolnav născut, nu este îngăduit să-i faci nici bolnavului încă nenăscut! Nu există nici o deosebire între omul născut și cel nenăscut. Singura deosebire constă doar în locul în care acesta se află. Omul este om oriunde s-ar afla. Omul este o ființă vie, este fetiță sau băiat, chiar din momentul conceperii sale!

Vă rugăm să transmiteți și altora informațiile pe care le-ați aflat aici, motivându-le cu respectul pentru viața umană și pentru valorile morale, spre a evita astfel participarea la uciderea oamenilor din momentul zămislirii lor și pe mai departe, fără excepție, spre a evita participarea la păcat.

O nouă problemă : SIDA

Dacă lumea este decimată acum de avorturi, anticoncepționale și sterilizări, ea este, de asemenea, decimată de SIDA, care se poate transmite chiar și prin sărut, deoarece saliva conține nenumărate limfocite și virusuri.

În ce privește SIDA, nu se cunoaște doza infecțioasă (numărul exact de viruși suficient pentru infectare), ceea ce înseamnă implicit că trebuie să evităm primirea în trupul nostru chiar a celor mai mici cantități de viruși.

S-a stabilit posibilitatea infectării cu SIDA și prin folosirea mijloacelor imorale, anume a prezervativului. Prezervativul are microfisuri de 5-50 microni, iar virusul SIDA este mult mai mic, având 0,1 microni.

Mulți dintre cei infectați cu HIV nu sunt conștienți de acest lucru, deoarece perioada medie de incubație a virusului este de zece ani!

Nu uitați că virusul care cauzează SIDA rămâne viu la temperatura camerei, în afara trupului, mai mult de două săptămâni!

Soluția este să respectăm cele zece porunci date de Dumnezeu, iar înainte de căsătorie să facem testele necesare HIV. Numai oamenii buni, numai familiile bune și numai popoarele care au un număr destul de mare de oameni morali vor supraviețui.

Trebuie să ne rugăm zilnic lui Dumnezeu, cerându-I să ne arate ce mai putem face pentru a proteja viețile umane și valorile morale atât de grav periclitate!

(Text de Dr. med. Antun Lisec - Prelucrare în rom. de Pr. prof. Vasile Mihoc, Facultatea de Teologie Ortodoxă, Sibiu)

II. MĂRTURII ȘI ÎNTÂMPLĂRI **ADEVĂRATE**

MĂRTURII ALE UNOR FEMEII **DESPRE AVORT**

„Nu aș mai face-o niciodată indiferent de părerea celor din jur.”

Mi-am avortat copilul. Odată cu el a murit și ceva din mine, ceva ce nu mai poate fi nicicând trezit la viață. Astăzi nu aș mai lua o asemenea hotărâre, indiferent ce ar spune cei din jur. Trăiesc cu o frică în mine de care nu mai pot scăpa. Am coșmaruri în care îmi apare o fetiță care fuge spre mine cu brațele întinse și întreabă mereu: DE CE MĂMICO? DE CE? Apoi mă trezesc udă de transpirație. Acest vis și privirea fetiței mă urmăresc continuu de când am avut acea intervenție.

De ce numai eu sunt pedepsită pentru fapta mea, nu și fostul meu prieten, deși a fost și el părtaș?

Relatez această întâmplare pentru folosul tuturor femeilor. Gândiți-vă foarte bine ce faceți, pentru că vă vor chinui visele și vă vor urmări privirile celor ce nu mai sunt..., nu permiteți nimănui să vă constrângă, pentru că viața voastră va fi distrusă. Nu faceți aceeași greșeală ca mine! Judith.”

(Din revista pentru elevi Schreibenkleiser, Bad Neustadt / Baurische, Rhon, Germania)

*

„De ce nu mi-a spus nimeni ce va urma? Toți cei care m-au sfătuit să fac avortul în urmă cu doi ani – doctorul, consilierul, părinții, prietenii, prietenele și soțul meu – m-au asigurat că așa e cel mai bine pentru mine și pentru copilul meu! Acum copilul meu este mort, iar eu sunt disperată! Nu mai pot să dorm noaptea, nu mai pot să râd. Nimeni nu mă înțelege!

Vă rog spune-ți tuturor oamenilor cât de groaznic este un avort! Dureri cumplite îmi chinuie trupul și sufletul. De ce nu mi-a spus nimeni ce va urma? ”

Jutta

*

Avortul este deci un păcat, fiindcă embrionul are viață din momentul conceperii lui. Dacă însă ați recurs la avort în viața dumneavoastră, la Mântuitorul nostru Iisus Hristos puteți afla remediu! Rugați-vă lui Dumnezeu pentru iertarea acestui păcat, pentru eliberare și pace. El vă va asculta și ajută!

*

Elena G. Din Iași, la vârsta de 22 ani, fiind în Roman a visat într-o noapte pe Sfânta Parascheva în biserică, cu mai multă lume, unde parcă toți așteptau ca sfânta să se scoale și să vorbească cu cineva. Într-adevăr sfânta s-a ridicat din raclă și i s-a adresat astfel: „Fetițo tu ești însărcinată, dar să nu te duci să avortezi, că apoi o să ai mari greutăți în continuare și o să mori. Dacă o să mă ascuți, o să naști o fată frumoasă, deșteaptă și milostivă și o să-ți meargă bine în continuare și nu o să ai necazuri prea mari în viață.”

Soțul o îndemna la avort, dar niște rude o sfătuiau să nu facă. Acest vis l-a avut în noaptea dinainte de a se duce la doctor. A doua zi a plecat totuși la doctor, dar cu oarecare frică și nehotărâre. Ajungând la doctor, a luat-o frica pe sală când trebuia să intre și s-a întors acasă. Apoi a născut o fetiță de 4,5 kg, foarte frumoasă, care acum are 34 de ani și este foarte inteligentă (știe cinci limbi străine), deșteaptă și cu adevărat milostivă și credincioasă.

Încă de când era mică împărțea tot la săraci, iar acum este doctoriță și orice rugăciune care o face ea la Sfânta Parascheva, în orice necaz ar fi, imediat este ascultată. Așa a scăpat Sfânta Parascheva pe această mamă de la moarte – ea însăși fiind credincioasă de mică copilă – și pe această fiică care este de folos

celor din jur cu inteligența sa, cu mila de săraci și cu celelalte fapte bune.

Avort sau "te iubesc mămicuța mea scumpă" ...

Aveam 24 de ani ... abia mă măritasem de 3 luni și îl cunoșteam de numai 4 luni ... eram încă studentă ... cum să fac copil când încă nu îmi cunoșteam bine soțul, nu mă realizasem profesional ?...

Am plecat plângând de la doctor ... teama mea devenise realitate ... eram însărcinată ... mergeam pe stradă și plângeam ... nu îmi doream încă copil, nu mai fusesem niciodată însărcinată ... era mult prea devreme, nu îmi trăisem încă tinerețea, luna de miere ...și mai presus de toate răsunau din memorie plânsetele mamei mele când mă ruga să nu fac niciodată avort căci voi rămâne marcată pe viață ... orice s-ar întâmpla, dacă Bunul Dumnezeu a îngăduit să mai vină pe lume un suflețel, nu îl va lăsa niciodată de izbeliște ... "să nu faci niciodată greșeala mea" ... îmi răsunau în minte rugămințile mamei mele ...

Am ajuns acasă și i-am dat soțului vestea ... concluzia, avortul.

Suntem încă prea tineri, nici nu ne cunoaștem prea bine, poate nu ne vom înțelege și copilul va rămâne fără familie ...etc ...

Au urmat nopți de plânsete și frământări, vedeam mereu inimioara de pe ecranul ecografului care bătea în mine ... cu ce drept să o opresc eu să mai bată ??? e copilul meu, e adevărata mea jumătate ... cum să fac așa ceva ??? fie ce-o fi ... nu îl omor !!!

I-am spus soțului decizia mea ... au urmat o serie de stări tensionate dar Dumnezeu m-a întărit și am mers mai departe ...

L-am adus pe lume pe băiețelul meu minunat, Alexandru. Are acum 4 ani și jumătate și încă un frățior de 1 an și jumătate, David - și el un alt "neașteptat".

După ce s-a născut și David soțul meu ne-a părăsit ... nu ne mai înțelegeam, eu am făcut intenționat acești copii, îmi reproșa ...

Fetelor, acum am 29 de ani și am 2 băieței MINUNAȚI, oglinda ochilor mei și toată fericirea mea.

Suntem foarte fericiți toți 3 ... Dumnezeu ne ajută în fiecare clipă ... suntem cu toții făpturile Lui și trebuie numai să Îi acordăm toată încrederea ca să vedem imediat și rezultatele.

Sunt sigură că soțul meu se va întoarce la copiii lui. Dumnezeu îl iubește și pe el și îl va lumina la un moment dat ... eu mă rog mereu pentru asta.

Vreau să vă împărtășesc gândurile mele și să vă rog să meditați și să vă informați foarte bine înainte să faceți un avort. Să întrebați pe toate femeile din jur care au făcut avort despre ceea ce simt, și pe toate mămicile fericite care au scăpat de ispita ucigașă.

Eram și încă sunt tânără ... doream să îmi trăiesc viața, să umblu prin discotecă, etc ... au venit copiii și mă gândeam că s-a sfârșit viața mea, că voi fi prizonieră în casă cu 2 pui mici, că mi s-a terminat viața și libertatea ...

NIMIC MAI FALS !!! Acești pui mici crescuți din noi sunt izvorul adevăratei noastre fericiri !!! Nu mă credeți ... lăsați-i să trăiască și o să vă convingeți singure !!! Răspundeți acestei provocări și veți ajunge la aceeași concluzie.

Care "te iubesc" credeți că vă va încălzi cu adevărat inima ... cel spus în momente fierbinți, de cel care dorește conștient sau inconștient să obțină "ceva" de la noi, sau ... cel spus de un sufletel mic, sincer și curat?

"Te iubesc mămicuța mea scumpă. Ești cea mai frumoasă mămică din lume" ... mi se spune de câteva ori zilnic de puiul meu pe care acum 5 ani mă gândeam să îl avortez ...

Am văzut de curând pe Internet un film de 20 de minute cu un avort... filmat "live"... intrați pe pagina aceasta <http://www.avort.ro/strigatul-mut.php> și uitați-vă la film ... eu am plâns și m-am rugat să lumineze Dumnezeu mințile tuturor femeilor să nu facem sau să mai facem vreodată așa ceva ...

Acum am un pui mic, de 1 an și jumătate în brațe care nu mă lasă să scriu ... mă trage de păr, mă pupă, bate cu palmuțele în

tastatură ... miroase tot a lăptic și spune mereu "mama" cu atâta dragoste și cu cea mai fericită "mocușoară" ...

Alegeți, dragele mele... ne vrem copiii strângându-ne în brațe, sau măcelăriți în bucăți în aspiratoarele din cabinetele ginecologice? ...

Eu sunt fericită... fiți și voi alături de mine și puii voștri minunați.

Cristina

(sursa: <http://www.avort.ro/marturie-cristina.php>)

Mărturie după un avort ...

Era luna februarie când am aflat că sunt însărcinată...eram încă la liceu în ultimul an... I-am dat vestea prietenului meu; speram că-mi va spune să îl păstrăm .. dar din păcate nu a spus așa...mă obliga într-un fel să fac avort, că suntem prea tineri, că nu avem ce să îi oferim și alte chestii...într-un final am acceptat...în schimb nu după mult timp am avut o mică ceartă și m-a lăsat singură...timpul trecea, iar eu aveam 3 luni; umblam pe la doctori, mă rugam de ei ...dar nimeni nu vroia ... într-un final am hotărât să merg la ecograf ... era așa mic și dulce ... un ghemotoc de copilăș ...iar o asistentă lăuda copilășul că e perfect sănătos ... că Doamne ajută, o să am un copil minunat, neștiind ce vreau eu să fac...prietenul în care am avut încredere și cu care am fost împreună un an și ceva...m-a lăsat singură...deja simțeam cum mișcă propriul meu copilăș în mine ... nu avea stare ... l-am iubit mai mult ca orice...iar a venit ziua în care a aflat mama mea ...m-a dus la spital și m-au internat. După 2 zile mi-au dat ceva pastile (acele pastile întrerup sarcina până la 6 luni); eu aveam 4 luni jumătate .. mi-a dat prima tură de pastile ... nu simțisem nimic. După a doua tură am simțit cum mișcă foarte tare copilășul meu (se chinuia...era în ghearele morții) iar dintr-o dată nu am mai simțit nimic...a murit copilășul meu!

A treia serie de pastile ...mi-au provocat contracții...erau tot mai puternice...după câteva ore mi s-a rupt apa...și am născut...am născut copilul omorât de mine...iar în loc să fie ca la o naștere... să-mi dea copilașul în brațe, să fiu bucuroasă...ei mi l-au luat...era mic încă...era mic de felul lui cam cât palma...dar era bine...era fetița mea, Alexandra...îngerul meu pe care nu îl pot uita și nu îl voi uita niciodată...după ce s-a întâmplat, am avut vise în care plângea și mă întreba de ce am lăsat-o? de ce nu am ținut-o? mi se sfâșie sufletul. Tot ce îmi doresc acum, mi-aș da și viața să o văd cum ar arăta...sau să o am iar în pânțece...dacă o păstram, acum aveam 7 spre 8 luni.

NU VĂ UCIDEȚI COPILAȘUL AȘA CUM AM FĂCUT EU! acum mi-aș da viața să o văd doar o secundă!

Loredana

(sursa: <http://www.avort.ro/marturie-avort-loredana.php>)

Alaltăieri am trecut și eu printr-un avort...

Sunt încă la liceu și printr-o coincidență am rămas însărcinată. Prietenul meu a fost lângă mine și m-a susținut. Am hotărât că e mai bine să fac avort; mama nu putea să afle, mai am școală de terminat, nu aș avea cu ce să cresc un copil...

Am găsit un doctor renumit care să îmi facă avortul. Săptămâna trecută m-am programat și alaltăieri a avut loc crima...

Înainte de avort doctorul mi-a făcut ecografie. Eram în 7 săptămâni, totuși la ecograf s-a văzut un corp de bebeluș ghemuit. Doctorul a spus: ce copil frumos! apoi ne-au dus undeva în subsol... mai era o femeie care a făcut avort. Ne-am îmbrăcat în cămăși de noapte și stăteam pe pat. Ea a intrat prima și a ieșit după nici 20 de minute. Mi-a spus zâmbind, sub efectul sedativului: nu-ți fie frică, nu simți nimic, nu doare!

Asistenta m-a condus în camera de măcelărit. Era un miros puternic de dezinfectant. M-am întins pe masă... am primit anestezie generală și pe când a intrat doctorul, am adormit. În

timpul avortului l-am visat pe copilașul meu. Avea gene lungi cum are tatăl lui. Eram într-un câmp. M-a întrebat: De ce faci asta?

I-am spus: Eu nu vreau să fac asta, iar el m-a întrebat: Atunci totuși, de ce faci asta?

Nu știu cum am ajuns în cealaltă cameră în pat... nu țin minte nimic... știu doar că m-am trezit și mi-am dat seama că am dormit vreo 20 minute. Am ieșit afară cu ultimele puteri... totul se învârtea în jurul meu.. afară era prietenul meu cu încă un amic. Am realizat ce am făcut... primul meu gând a fost că sunt o criminală...

I-am cerut batiste și am început să plâng. A apărut imediat asistenta și a spus că atâta timp cât sunt acolo să nu plâng, că fac imagine proastă clinicii.. M-am dus iar la ecograf, iar monitorul a arătat că uterul meu este gol... păcat că nu există și un monitor care ar fi arătat că și sufletul meu e gol...

M-am dus acasă și am dormit vreo câteva ore, iar când m-am trezit eram udă, am transpirat...

Azi-noapte l-am visat din nou în același cadru. S-a uitat la mine și a spus: Vezi, acum sunt mort. M-au omorât. I-am spus să mă ia cu el, dar a spus că nu poate să facă asta, nu i se dă voie... și că nu pot pleca, voi avea parte de o întâmplare în curând... mai multe nu a putut să îmi spună...

Fetelor, doamnelor, vă spun, nu faceți avort!

Poate credeți că în viitor un alt copil va umple golul lăsat de acesta, dar vă spun... fiecare copil e unic în felul lui și nici unul nu poate fi înlocuit de nimeni și nimic...

Ilona

Un copil nu e o povară

La fel ca și Gabriela, de când sunt însărcinată (aproape 2 luni de acum), tot citesc articole despre avort, despre copii ...povestiri ale unor femei care au acceptat să facă avort.

De Crăciun, anul trecut, am plecat și eu în țară, fericită că îmi voi vedea familia și pe vechiul meu prieten pe care nu încetasem să îl iubesc niciodată. Toată perioada cât am stat în țară am stat la el. Într-o seară, venind de la părinții mei, mi-a zis că mă iubește enorm, că nu vrea să mă piardă și că își dorește mult, enorm, să avem un copil.

I-am zis că și eu îl iubesc și că îmi doresc un copil, doar că îmi e frică ca nu cumva să se schimbe și să nu mai vrea copilul. Dar el a zis nu, te iubesc! niciodată nu se va întâmpla asta, ai încredere, voi face tot ce pot să fie bine...Pe 1 ianuarie am plecat din țară, iar pe 6 ianuarie am aflat că sunt însărcinată. L-am sunat imediat în secunda următoare să îi dau vestea pe care ne doream amândoi să o auzim. A fost fericit, la fel și eu ...După câteva zile le-a zis părinților lui, iar aceștia s-au supărat tare și l-au îndemnat să îmi ceară să fac avort, pe motiv că nu e momentul încă să avem copii. I-am zis mereu că nu fac indiferent ce s-ar întâmpla...M-a susținut la început, dar după o perioadă a început să îmi zică că nu îl mai vrea, că putem avea mai târziu, că nu avem una, că nu aveam alta ...că vrea un viitor, că vrea facultăți și multe chestii de genul ăsta...într-un cuvânt, începuse să mă abandoneze. Am trecut printr-o perioadă de coșmar când nu știam ce să fac singură departe de casă, printre străini; plângeam și mă rugam.

Nu vroiam să îmi omor propriul copil, vroiam să fie doar un coșmar din care să mă trezesc și să fie bine. Sub presiunile lui și ale mamei lui, de 3 ori am zis că fac avort. Dar, de fiecare dată Dumnezeu mi-a oferit posibilități să nu fac avort...În urmă cu 2 săptămâni m-am hotărât l-am sunat și i-am zis: "m-am hotărât, nu fac avort, îmi păstrez copilul". La care mi-a zis: "bine, eu în cazul ăsta nu vreau să știu de copil și nu mai vreau să știu nici de tine, pe mine să nu mă implici în viața ta niciodată cu nimic". I-am zis: "bine", și am închis telefonul.

Acum încă mai sufăr, încă doare durerea pe care el a provocat-o în mine, dar pentru copilul meu care se va naște în maxim 7 luni vreau să merg mai departe și mă rog lui Dumnezeu

să îmi dea sănătate și putere să aduc pe lume ceea ce în curând va deveni însăși viața mea: copilul meu.

Și, la fel ca și Gabriela, iubiți-vă copiii și nu faceți avort, nu vă gândiți ce o să faceți, cu ce o să-l creșteți, că nu puteți face școală, că nu o să mai fiți fericite, că lumea o să vorbească. Dumnezeu e mare și bun, nu ne lasă El pe noi...iar dacă Dumnezeu vrea să fim fericite, să putem face una – alta, ne va da și chiar cu un copil, care până la urmă nu e o povară, nu e un străin, e parte din noi.

Și nu mergeți pe teoria că dacă are o săptămână nu e un copil, e ...nu știu ce altceva. E suflet pe care Dumnezeu l-a pus în tine, iar trupul va lua înfățișare după suflet ...

În sfârșit, în mai puțin de 7 luni voi fi mămică cu ajutorul lui Dumnezeu, mă rog în fiecare seară să fie bine și știu și cred că Dumnezeu nu mă va lăsa.

Multă sănătate tuturor mămicilor din lume și Dumnezeu să vă lumineze mintea și să vă dea putere să mergeți mai departe!
Doamne ajută!

Elena

(sursa: <http://www.avort.ro/marturie-elena.php>)

Chipul meu ... chipul unei criminale

.. În săptămâna avortului eram deja prăbușită, am mers la o clinică particulară care nu efectuează chiuretaje în zilele de sărbătoare, m-au programat pentru data de 2 februarie era într-o marți ...ar fi trebuit luni dar era sărbătoare.

M-am trezit amorțită și sfârșită în dimineața aceea, nu mai simțeam nimic...nici durere nici tristețe ...eram deja goală ...Deja moartă ...ningea...am mers o parte din drum pe jos prin zăpadă...îmi simțeam copilașul viu ...aveam grețuri mi-era foame ...pofteam...el trăia și simțeam asta... și mă gândeam cum în câteva ore nu o să mai simt nimic din asta. Cu cât mă apropiam de clinică, cu atât îmi era mai rău...Simțeam sfârșeală și că mă

prăbușesc...și ca un condamnat la moarte prietenul mă ducea de braț și mă privea din când în când și nu spunea nimic...dar era trist și îngrijorat.

Am ajuns la clinica unde mai așteptau câteva femei toate mai tinere. M-am „pregătit” pentru crimă, m-am schimbat și am intrat în așteptare.

Una din tinerele de acolo era la primul copil...i se spusese de medici ca nu ar fi avut copii niciodată dar era gravidă acum. Nu-și dorea copilul pentru că nu era pregătită fiind la facultate, am ascultat-o și mă gândeam că nu știe ce o așteaptă...eu știam...Spunea „încă sunt la facultate și nu îl vreau, vreau să mă realizez profesional...nu o să-mi distrug viața pentru un copil”. Avea să vadă după scurt timp că alta era realitatea...A fost să fie prima care a intrat la chiuretaj...Se făcea anestezie generală...Când au adus-o eu așteptam cu celelalte femei la rând...Striga și plângea ”Copilașul meeeeeeu! Primul meu copilaș...Ce-am făcut Doamne????

Mi-am omorât copilașul meu... Doamne n-am să mai fac asta niciodată”. Și plângea de ne-am zguduit toate.... Se făcuse tăcere...Medicul era și el trist și încerca să o consoleze...A plecat de acolo prăbușită, la brațul prietenului ei...Nu mai era persoana trufașă care venise...Era ceea ce aveam să fiu și eu curând: ”o moartă vie”... tot ce mai era în momentul acela s-a prăbușit...Nu mai doream decât să mor...Nu mai simțeam nimic, eram deja moartă.

Mi-a venit rândul...Am intrat în „camera morții” și am simțit miros de moarte... Am evitat să mă uit la instrumentele cu care se ucidea...A intrat medicul și m-a consultat...Știți ce mi-a mai spus? „Ar trebuie să nu mai faceți avorturi pentru că aveți ceva probleme în urma lor.” Am izbucnit în plâns și am spus: ”Nu spuneți asta doctore pentru că eu îmi doresc acest copil”. Și mi-a spus”Atunci lasă-ți copilul , doamnă!”. Și am spus că nu am o situație stabilă care să-mi permită să-l țin...E o prostie...Am spus să mă disculp... Medicul a lăsat capul în jos, dar înainte de asta

mi-a aruncat o privire plină de reproș (nu voi uita niciodată privirea cea care mă condamna). Și nu am mai spus nimic...

Mă simțeam ca un animal dus la tăiere, mai aveam timp să iau o decizie, cea corectă, dar nu mai puteam să iau nici una... Știu că atunci mi-am dorit să mor în timpul chiuretajului...

A văzut acul care urma să mă ducă la necunoștință și serul din el... am văzut pereții albi ai cabinetului... albi și triști... am simțit prezența morții în cabinet...mirosea a moarte...am închis ochii și nu am mai simțit decât înțepătura acului...Apoi ceva s-a întâmplat ... ceva ciudat... visam că mă dau pe un topogan portocaliu care avea din loc în loc pernuțe...pe una era un ursuleț...m-am dat în topoganul acela care mă ducea undeva în jos...Apoi brusc m-am trezit că pluteam în cabinet și mă loveam de pereți...mă simțeam ușoară ca un fulg... Am văzut ca într-un negativ pe medicul care își făcea treaba... pe anestezistă și asistentă lângă mine...Apoi am ieșit pe ușă și l-am văzut pe P. în salon așteptând...am auzit voci care-mi spuneau: „gata, s-a terminat...încet, te ducem noi la pat”...Când am ajuns în pat am simțit o durere fizică copleșitoare în tot corpul. Nu era durerea după avort ci altceva, ceva ce mă strivea...îmi tăia respirația...Am strigat medicul și mi-a spus că nu am de ce să simt asta...dar eu simțeam cum ceva mă presează și mă sufocă...

Nu l-am recunoscut nici pe P... eram inconștientă... transformată... o oroare a crimei... asta eram... Încă nu credeam că am avortat...dar am văzut sânge...și atunci am știut că s-a terminat...Nu am putut pleca de la clinică decât după patru ore...nu puteam sta în picioare... mi-era rău... cumplit de rău... Celelalte au plecat pe picioarele lor... eu nu am putut... În locul grijii de a nu ști ce o să fac cu copilul meu, dacă îl voi naște, au apărut durerea, disperarea și dorința de a muri... mult mai cumplite decât prima...

Am ajuns acasă unde sora mea m-a întâmpinat cu ochii triști...și acolo totul era sub amprenta morții...totul era cenușiu și nimeni nu vorbea, ca și cum crima nu se înfăptuise sau ca și cum

tot ce se întâmplase era ceva normal...A urmat o oră de somn agitat cu stări de rău și confuzie... apoi o cafea ca „să ne revenim la realitate”.Toți încercam să trecem sub aspectul realității crima înfăptuită... Toți negam că s-ar fi întâmplat ceva... dar moartea era acolo... pândeau... Tocmai luase o ființă... ființa pe care am iubit-o și apoi am ucis-o... Mă pândeau la colț și pe mine ca să mă ucidă apoi în fiecare zi, puțin câte puțin... De multe ori m-am întrebat cum arată moartea... atunci, în ziua aceea, moartea avea chipul meu... chipul unei criminale...

D.

(sursa: <http://www.avort.ro/marturie-d.php>)

Am făcut un avort săptămâna asta ...

Nu vreau decât o chestie să spun...am făcut un avort săptămâna asta-eram în 19 săptămâni ...deja aveam lapte în sâni și fătul mișca; dar nu mi-a părut rău, eu vroiam avort și într-un fel sau altul l-am făcut. Și nu îmi părea rău până am văzut ceea ce a ieșit din mine: era un bebeluș, era mic, dar perfect; știam de dinainte că era și băiețel...dar nu mă așteptam să fie un copilăș în adevăratul sens al cuvântului...și era așa frumos...cel mai frumos copil pe care l-am văzut în viața mea...avea și păr pe cap...și cel mai tare mi s-a rupt sufletul când am observat că stătea ghemuit și își ținea cordonul în brațe ca și cum ar fi trecut prin mari chinuri. Am îndrăznit să mă uit mai atent la el...avea degete și la mâini și la picioare...un năsuc perfect...și i se vedea un zâmbet pe față...și mai dureros era că semăna cu mine la gură...Astea le povestesc pentru toate femeile care fac avort, în special după 3 luni.

Multe care fac...îl fac, se ridică și pleacă...dar niciodată nu se uită la ce lasă în urmă...eu acum sunt distrusă din punct de vedere psihic și știu că niciodată nu voi mai fi la fel și că niciodată nu voi putea sărută și alina copilășul meu frumos, după care plâng în fiecare seară. Poate voi mai avea copii, dar nu pe el.

Nicoleta

(sursa: <http://www.avort.ro/marturie-avort-nicoleta.php>)

Știam că e o crimă

Îmi este încă teamă să vorbesc despre asta. Am 22 de ani și în urmă cu 2 ani am rămas însărcinată în urma unui viol. Nu-mi venea să cred - aveam deja 6 săptămâni de sarcină. La început eram incapabilă să gândesc limpede. Totuși știam că nu e de competența mea să decid între viață și moarte. La început o prietenă mi-a arătat compasiune și părea interesată de starea mea, dar după un timp mi-a zis că nu mai are chef să-mi asculte problemele. Eram dezorientată, deznădăjduită și dezamăgită. Am jurat atunci că nu mă voi mai destăinui nimănui, de teamă să nu fiu respinsă din nou. După multe ezitări și gânduri de sinucidere m-am decis să fac avort, deși nu eram pe deplin convinsă. Știam că e o crimă.

Se apropia ziua programată pentru intervenție. Am avut atacuri de panică; noaptea visam că micuțul pe care trebuia să-l avortez, mă întreba plângând de ce vreau să o fac. Apoi mă trezeam udă de transpirație. Scena aceasta îmi apare deseori și astăzi în minte. Nu pot scăpa de ea. Îmi amintesc fiecare detaliu.

Primul gând după ce m-am trezit din narcoză a fost: "Ce prostie am făcut!" Apoi am început să plâng și nu m-am oprit toată ziua. Eram incapabilă să fac ceva. Simțeam o nevoie imperioasă să vorbesc cu cineva, însă am fost mereu respinsă. Asta m-a determinat să mă gândesc la sinucidere. Dar o voce interioară îmi spunea: "Nu te da bătută. Viața este prea prețioasă pentru a o distruge." M-am decis să uit, să alung din minte tot ce s-a întâmplat și pot spune că aproape am reușit. Doar când vedeam copii mici sau femei însărcinate, îmi întorceam capul. Nu puteam să-i văd, mă simțeam murdară. Mă gândeam cât de mare ar fi burta mea, dacă ... Mă gândeam să accept ideea că sunt o criminală.

După un an am ajuns la concluzia că nu mai pot continua în felul acesta. Trebuia să "iau taurul de coarne", și să înțeleg tot ce s-a întâmplat. Mi-am procurat diferite materiale informative despre avort și am discutat cu alte femei afectate. Cu cât mă

gândeam mai mult la cele întâmplute, cu atât mai mult ieșeau la iveală sentimentele pe care încercam să le suprim. Mai întâi m-a copleșit vinovăția, apoi am devenit mai irascibilă și plângeam foarte des, închipuindu-mi că nu voi mai avea niciodată copii. Relațiile mele cu ceilalți s-au schimbat foarte mult. Am devenit precaută și critică. Așa am pierdut mulți prieteni care nu mai puteau să suporte accesele mele de depresie și tristețe. Dar astfel am aflat și cine sunt adevărații mei prieteni, cei care îmi suportă toanele și momentele de tristețe. Le sunt recunoscătoare.

Știu că dacă nu continui să mă ocup de mine, mă voi distruge. După atât timp încă mă simt vinovată.

Magda

(sursa: <http://www.avort.ro/marturie-avort-magda.php>)

„Femeie, lasă copilul să trăiască și voi avea Eu grijă de amândoi!...”

Mă numesc Daniela și am descoperit acest site căutând pe internet un fel de alinare pentru suferința pe care o trăiesc de 9 luni...

Am să vă povestesc pe scurt viața mea complicată și dureroasă. Am 38 ani și am fost căsătorita până acum o luna. Am doi băieți: de 20 și respectiv 18 ani. Cel de 18 ani are schizofrenie și se pare că e cronică. O primă suferință în viața mea. A doua suferință a fost faptul că am fost obligată să mă căsătoresc cu soțul meu acum 18 ani fără să-l iubesc; nu voi intra în amănunte dar asta a fost... Nu l-am iubit niciodată drept pentru care m-am hotărât pentru divorț.

În urmă cu doi ani am cunoscut un bărbat cu 9 ani mai mic decât mine și ne iubim foarte mult. Este bărbatul cu care sunt logodită și religios. Cu soțul meu nu am avut cununie religioasă pentru că nu a dorit acest lucru.

Acum voi aduce în discuție problema cumplită a avortului: în primul an când l-am cunoscut pe acest bărbat, Peti se numește,

mi-am dorit foarte mult un copil. El era plecat în Statele Unite și trebuia să vină în decembrie anul trecut ceea ce s-a și întâmplat. Până să vină mă rugam Domnului nostru Iisus să-mi dea un copil și plângeam cu lacrimi amare de câte ori îmi imaginam acel copil. Bărbatul din viața mea, cel pe care-l iubesc, îl dorea și el .

Într-o seară am avut un vis, după lacrimile pe care le vărsam zilnic în care Domnul Iisus mi-a apărut și mi-a spus: „Nu plânge femeie ca până nu se termină anul vei avea copilul”. M-am trezit emoționată și marcată. Nu-mi venea să cred ca Domnul Iisus mi-a auzit dorința...

Peti a venit pe 15 decembrie și am să vă spun că - există minuni dumnezeiești - în perioada 25-30 decembrie am rămas însărcinată!!! Pe data de 10 ianuarie mi s-au confirmat 3 săptămâni de sarcină! Pentru mine A FOST SI VA RĂMÂNE O MARE MINUNE PE CARE DOMNUL NOSTRU MI-A ÎNDEPLINIT-O

Însă, acest copil trebuia să se nască, iar eu nu eram divorțată încă: aveam și am un copil cu probleme, Peti urma să se întoarcă în Statele Unite pentru încă ceva vreme, nu aveam nici un sprijin care să mă ajute în a păstra copilul. Au urmat două luni și jumătate de chinuri, lacrimi și frământări: să păstrez sau nu sarcina. Pentru mine era și va rămâne un dar divin....

Însă conștiința crudă și rațiunea tăioasă mi-au „spus”: ai deja un copil cu probleme, îngrijește-te de acesta și lasă-l pe celălalt... nu e drept să-l ignori și să-l sacrifici pe cel bolnav...”

Și astfel, plângând și frământându-mă, am avut al doilea vis cu Domnul Iisus care mi-a spus: “Femeie, lasă copilul să trăiască că voi avea Eu grijă de amândoi!...” .

Am fost șocată...! Și cu toate aceste semne sunt o mare criminală. Pe data de 2 februarie am înfăptuit crima și am renunțat la copil... am ignorat darul și mesajele divine.

Nu am cuvinte care să arate starea în care, încă, mă aflu: sunt deprimată, iau tranchilizante și antidepresive, am îmbrăcat un copil de 9 luni luat de pe strada, i-am luat jucării, dar nimic... Nici

o rugăciune nu mă ajută... Nici un sfat nu-mi schimbă starea! Și încă ceva important! Cât timp eram însărcinată, Răzvan, băiatul meu bolnav a fost bine. Nu avea halucinații, nu auzea voci... Însă după avort copilul s-a îmbolnăvit și nu mai intră în lumea reală cu nici un tratament antipsihotic. Se pare că îl pierde și pe el în lumea lui ireală. Dar cred că aceasta este una din pedepsele pe care le merit pentru fapta mea! Nu aveam dreptul să iau viața aceluia copil mai ales ca era așa de dorit și era și un dar divin! Răzvan nu-și mai revine, trăiește în lumea lui cu vocile false și halucinațiile, și nici eu nu-mi mai revin. Urmează să mă căsătoresc cu Peti curând și am sperat că dacă voi avea alt copil cu el îmi voi reveni... Am analizat aceste lucruri și tot nu este bine... Crima înfăptuită rămâne adânc în suflet!

Știu că e lungă această mărturisire dar aș dori să o publicați, ca să opriți și alte viitoare crime împotriva unor suflete nevinovate, împotriva darului divin cu care Dumnezeu ne consfințește viața. Pentru că un copil este o minune!

Nu am cuvinte să vă spun toată gama de sentimente în care trăiesc: inutilitate, disperare, vinovăție, suferință...

DAR...! CEA MAI MARE PEDEAPSĂ ESTE CEA DATĂ DE CONȘTIINȚA CARE MĂ CHINUIE!!! ... Și nu cred că există scăpare pentru asta.

În fiecare marti... e zi de post pentru mine... într-o marți s-a întâmplat.

Voi rămâne toată viața marcată de acest eveniment și vreau să vă spun acum, când plâng iar: opriți-vă să ucideți suflete nevinovate!!! Ce urmează după aceasta e cumplit de trăit, și sentimentul de a fi o criminală e copleșitor și degradant.

Oare cine sau ce mă poate ajuta pentru că simt cum viața mea se sfârșește!...

Oare unde este copilașul meu acum?

Daniela

(Sursa: <http://www.avort.net/16/>)

Am ucis un oraş ca Smeredvo

De la domnul Antun Lisec, cunoscutul luptător pro-vita din Zagreb (Croația), primim un text cutremurător. Este vorba de un interviu luat medicul ginecolog Stoian Adașevic din Belgrad (Serbia) și publicat în revista Argument din 23 februarie 1996.

Interviul a apărut sub titlul: „În cabinetul meu am ucis un oraş ca Smeredvo, fără să știu ce fac”. Iată o parte din acest interviu:

- Dr. Adașevic, sunteți un cunoscut specialist în obstetrică ginecologie din Belgrad, dar din 1988 nu mai faceți avorturi. Ba chiar ați devenit un mare adversar al lor. Pregătiți întemeierea „Asociației pentru protecția vieții umane și a familiei”. Însă, vreme de 6 ani ați efectuat aproximativ 60.000 de avorturi. Odată chiar ați afirmat: „Am ucis un oraş ca Smeredvo”.

- Cred că orașul Smeredvo are mai puțini cetățeni, aproximativ 45.000. Am ucis fără să știu ce fac! Dar am înțeles că nu am dreptul să ucid, nici ca soldat, nici ca ginecolog, și cu atât mai puțin ca „ucigaș plătit”, care așteaptă după colț. Am înțeles că este vorba de o ființă umană ca și mine. După „legea creștină” n-am dreptul să ucid ființa umană, născută sau nenăscută. În viața umană există schimbări cantitative și calitative. Una dintre schimbările calitative este începutul vieții umane, prin unirea a două celule, masculină și feminină într-o singură ființă. Când vedem aceasta, înțelegem că din momentul fertilizării, până la moarte, ființa umană este aceeași.

- Ați încetat avorturile. Vreun fapt concret a avut influență asupra deciziilor dumneavoastră?

- S-a întâmplat când cineva dintre rudele mele a venit cu logodnica lui. Când am început să fac acest avort, la început am scos „mâna” care a căzut pe fața de masă care era plină de tinctură de iod și „mâna” a început să se miște deoarece un nerv a căzut în tinctură și astfel a dat comandă „mâinii” să se agite. Înainte de a-mi continua lucrul am găsit ceva pe dibuite și mi-a trecut prin

mente: „Nu mi-ar plăcea să fie un picior”. De fapt, era un „picior”. Mi-am concentrat toată atenția să nu cadă în alcool. Dar în acel moment ceva s-a răsturnat și câteva instrumente au căzut cu zgomot. Am tresărit și am scăpat „piciorul” care a căzut pe masă și nervul a atins alcoolul. Acum și „piciorul” se mișca. Am continuat și am prins din nou ceva. Era „inima” care zvâcnea.

Mi-aduc aminte că o soră m-a întrebat dacă mă simt rău. În fața mea zăcea ”inima” care mișca. Vedeam mișcările „piciorului” și „mâna” care se contractau. Numai cu vreo zece minute înainte, pe ecranul ecografului văzusem totul funcționând... Din acel moment m-am cutremurat și am înțeles că avortul este într-adevărucidere!!!

(traducere din lb. engleză de pr. prof. Vasile Mihoc, Pro-Vita Sibiu)

„Mulțumesc, doctore!” - Povestea unei fotografii uimitoare

Preotul ortodox român Mihai Lupu din Canada a transmis câteva informații tulburătoare privind viața intrauterină a ființei umane.

Aveți în față fotografia unui copil de 21 de săptămâni, în pânțele mamei sale. Numele lui este Samuel Alexander Amas. Copilul a fost diagnosticat cu spina bifida și nu ar fi supraviețuit afară din pânțele mamei. Trebuia deci operat intrauterin. Iulia Amas, mama copilului, a apelat la remarcabilul chirurg Joseph Bruner de la Centrul Medical al Universității Vanderbilt din Nashville-Tennessee.

Redăm în continuare cuvintele fotoreporterului Michael Clancy, angajat al publicației USA Today, prezent și el la operație:

„În timp ce doctorul mă întreba ce viteză de înregistrare folosesc, am surprins cu coada ochiului un tremur al uterului, dar nimeni din echipă nu provocase mișcarea. Venea dinăuntru. Dintr-odată, prin incizie copilul și-a scos brațul și apoi l-a retras, lăsându-și doar mânuța afară. Doctorul i-a prins mâna și a ridicat-o ușor, iar copilul a răspuns strângând degetul acestuia. Ca

și cum i-ar fi încercat tăria, medicul a clătinat ușor pumnul micuț. Pruncul îl ținea strâns. Am prins momentul fantastic. S-a petrecut atât de repede, încât asistenta care stătea lângă mine m-a întrebat «Ce s-a întâmplat?». «Copilul a-ntins mâna!», am zis. «A, păi fac asta tot timpul», mi-a răspuns”.

Această fotografie care a făcut înconjurul lumii este o mărturie vizuală de netăgăduit a faptului că în pântecul mamei crește un copil, nu un “glob de țesut” sau “produs al concepției”. Pruncul nenăscut este o ființă umană, dornic să-și facă simțită prezența, precum micuțul Samuel, care parcă ar spune: “Mulțumesc, Doctore!”

Fiii noștri ne sunt părtași la toate împrejurările vieții și, probabil, înțeleg ce vorbim noi, ne pricep intențiile, știu mult mai multe decât bănuim noi că știu. Întâmplarea următoare, relatată de o tânără doamnă, este grăitoare:

„Eram singură acasă într-o seară. Era o liniște adâncă. Pregăteam masa. Deodată am scăpat pe lespezile de ceramică ale bucătăriei un castron metalic. Zgomotul a sunat asurzitor în tăcerea casei. Fetița a tresărit în pântecul meu și multă vreme după aceea a fost neliniștită. Eu cred că pruncii noștri știu foarte multe lucruri, nu prin cuvinte, nici prin învățare, ci printr-o cunoaștere ca a îngerilor.” Așa cum sfânt este Dumnezeu, sfântă este și viața. Ea ne-a fost dată spre bucurie și, cum ne spune într-una din epistolele sale Sf. Apostol Ioan, ne-a fost dată pentru „ca bucuria noastră să fie deplină” (I Ioan 1,4). Cine dar ar putea avea dreptul să curme viața dată de Dumnezeu, viața care este Dumnezeu?

Să celebrăm deci minunea vieții! Să ne plecăm cu evlavie în fața sfințeniei vieții! Să cinstim pe Dătătorul de viață, pe Domnul pe care așa Îl mărturisim!

(sursa: <http://www.avort.net/25/>)

„Am înțeles, măcar în ceasul al 13-lea, că totul se plătește în viață”

„Sunt chirurg ginecolog de aproape două decenii și multă vreme am trăit în pace și belșug! Începând din 1999, viața mea s-a dat peste cap din senin...

Într-o noapte, am visat o mulțime de nou-născuți care parcă înotau într-un acvariu uriaș, aflat chiar în fața mea, și păreau că se sufocă, fiindcă pipăiau cu disperare peretele de sticlă, căutând o ieșire. N-am să le mai pot uita niciodată ochii aceia mari și disperați ce priveau spre mine!

De a doua zi, au explodat în existența mea câteva necazuri, care m-au adus până în pragul disperării. Soției i-a fost diagnosticat un cancer la sân și a suferit o operație ce a mutilat-o. În scurt timp, fiul meu - licean pe atunci - mi-a mărturisit, într-o manieră suspectă, că datorează o sumă mare de bani cuiva și că viața i-ar putea fi în pericol dacă nu își achită datoria. Foarte repede am aflat că devenise dependent de heroină și se împrumuta tot mai des, pentru că nu-i mai ajungeau banii ca să-și plătească dozele. După nici o săptămână, mi-a fost furată mașina - un Volkswagen Passat nou-nouț - pe care nu apucasem să o asigur împotriva furturilor. Și pentru ca tabloul sumbru să fie complet, interiorul vilei noastre spațioase a fost parțial distrus de un incendiu...

Eram pur și simplu copleșit!

Deși eram un om relativ credincios, fără să frecventez prea des bisericile, mi-a venit deodată gândul să urc în dealul Patriarhiei, căci culmea disperării mele a coincis cu ziua de 27 octombrie, când se făcea pelerinaj la moaștele Cuviosului Dimitrie Basarabov. În orele cât am așteptat la coadă, m-am rugat pe tăcute, întrebându-l pe sfânt, unde greșisem de se abătuseră atâtea nenorociri, dintr-o dată, pe capul meu, și ce era de făcut. Când am

ajuns în fața moaștelor, nici n-am mai putut gândi ceva... Am izbucnit doar în plâns și nu m-am putut opri decât târziu, după ce coborâsem dealul.

Ei bine, vă rog să mă credeți că în noaptea următoare l-am visat pe Sfântul Dimitrie cel Nou, care mi-a vorbit cu multă blândețe, dezvăluindu-mi adevărul pe care eu îl ignorasem cu desăvârșire, ca un nelegiuit ce eram! Mi-a spus că acei nou-născuți pe care îi văzusem în vis erau cei 187 de copii ce nu mai apucaseră să ajungă pe lumea asta, pentru că eu le făcusem chiuretaje mamelor lor, la cererea acestora, și promisem o mulțime de bani necuveniți, în schimbul acestor crime. Sfântul a continuat să mă lumineze cu aceeași blândețe, lămurindu-mă că dacă voi continua să comit asemenea pruncucideri, nenorocirile ce se vor abate asupra mea vor fi și mai mari. Mai mult decât atât, mi-a cerut să botez un număr de copii egal cu cel al pruncilor pe care îi omorâsem cu mâinile mele, avertizându-mă: „*Vei vedea ce se va întâmpla, pe măsura ce vei duce la capăt o asemenea faptă bună! Și nu mai păcătui...*”.

De a doua zi, n-am mai făcut nici un chiuretaj și mi-am câștigat existența din consultații, nașteri sau intervenții chirurgicale care ajutau venirea pe lume a unor copii. La foarte scurt timp, am pornit cu soția mea prin orfelinate, însoțiți de preotul de la noi din parohie, botezând cel puțin un copil în fiecare lună!

Vreau să vă spun că lucrurile au luat o cu totul altă întorsătură în viața mea... Astăzi, după cinci ani, soția se simte bine, chiar dacă și-a pierdut un sân, iar fiul meu, după terminarea liceului, m-a rugat să-l ajut să se interneze într-o clinică de dezintoxicare. Acum este pe deplin vindecat. Analizele medicale ale soției dovedesc că pericolul de cancer a fost îndepărtat. Ne-am refăcut casa, cu greu, dar temeinic și - surprinzător, pentru un păcătos ca mine - câștigurile noastre bănești nu s-au diminuat foarte tare, în absența chiuretajelor! Eu am devenit un om cu adevărat credincios, care a înțeles, măcar în ceasul al 13-lea, că

totul se plătește în viață, după măsura faptelor rele, dar deopotrivă, totul se răsplătește în viață, după măsura faptelor bune. Vedeți cum lucrează Dumnezeu prin sfinții Săi?! Cuviosul Dimitrie Basarabov nu a făcut cu mine o minune „obișnuită”, nu mi-a salvat viața la modul spectaculos, dintr-un accident de mașină, să zicem, ci mi-a deschis mintea și m-a ajutat să mă salvez, prin propriile mele fapte.”

(Alexe I., medic sp. chirurg obstetrică și ginecologie – București)

Mărturie...

Când m-am hotărât să fac avortul aveam 20 de ani și o mulțime de motive:

-nu eram căsătorită- prietenul meu era student și nu dorea copilul

-studiam la o școală de asistente medicale

-nu doream să fiu o victimă

Era la începutul anilor ‘70. Fiind vorba de trupul meu și de viața mea aveam tot dreptul să fac avort. Un copil ar fi fost pe atunci o piedică în viața mea.

Tocmai eram în stagiu la ginecologie și am văzut pentru prima dată cum se face un avort. Trupul copilului era deja prea mare pentru a folosi metoda prin aspirație așa că medicul a fost nevoit să-l zdrobească mecanic. Plângea în timp ce făcea această operație, căci avea și el copii acasă. În final, împreună cu asistenta, a trebuit să verificăm dacă toate membrele copilului au fost chiuretate.

În aceeași perioadă trebuia eu însămi să iau o decizie cu privire la sarcina mea.. Din momentul în care am asistat la avort mi s-a împietrit inima și împreună cu prietenul meu am luat decizia să fac avort. Copilul avea 10 săptămâni. Inima îi bătea deja, se cunoștea sexul și i se puteau lua amprentele de la degete. Dar pe atunci eu nu știam toate acestea. Aparent toate problemele

mele s-au rezolvat după avort! Mi-am spus că depresiile sunt pentru cei slabi de înger, iar eu le voi învinge cu siguranță!

Am absolvit școala de asistente medicale și timp de 3 ani m-am simțit foarte bine. Nu am avut nici un fel de complicații post-avort. Apoi m-am căsătorit și am devenit mamă. Abia atunci am înțeles ce transformări profunde se produc în organismul femeii la naștere.

În mod inexplicabil, la un moment dat trupul meu a început să reacționeze la lucruri îngropate de mult în trecutul meu. Totul a ieșit la iveală cu o forță neobișnuită. În fiecare noapte simțeam că mă lupt cu moartea. Aveam atacuri de panică, însoțite de palpitații foarte puternice care durau câteva minute. Aveam senzația că mă sufoc și ajungeam learcă de transpirație. În fiecare noapte mă simțeam la un pas de moarte. I-am spus soțului meu că într-o dimineață mă va găsi moartă, dar el nu avea cum să mă ajute.

Timp de 18 ani am avut aceste stări și am obosit să mă lupt cu ele. Nici nu mi-a trecut prin cap că își au rădăcina în avortul făcut cu atâta timp în urmă. Pentru mine acea problemă a fost îngropată și uitată demult.

În situația disperată în care mă găseam mi-a mai rămas doar Dumnezeu, așa că am strigat către El după ajutor. Iar El mi-a răspuns. Mai târziu am aflat că de fapt am avut două fete gemene și a fost groaznic. Am strigat către Dumnezeu: “De ce aflu asta abia acum? E prea greu pentru mine și nu folosește la nimic!” Răspunsul Lui a fost foarte blând și simplu: “Ca să-mi ceri iertare pentru doi copii.” Am plâns mult atunci... Putea El oare să mă ierte pentru cei doi copii pe care i-am ucis? Câtă răbdare și dragoste are Dumnezeu pentru noi și cât de prețioasă este fiecare viață omenească!

Apoi a început o perioadă în care mi-am jelit fetele și am început să experimentez iertarea lui Dumnezeu. Mi-am cerut iertare și de la copiii mei pentru că i-am lipsit de surorile lor.

Marianne, 42 de ani, mamă a 4 băieți

ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE

O femeie, punând toată nădejdea spre Dumnezeu și Maica Domnului, a născut cu bine

O femeie din Pipirig s-a internat la spitalul din Târgu Neamț. Printre altele, doctorul i-a spus:

– Femeie, câți copii ai?

– Am doi copii, domnule doctor.

– Bine! Iată, te-ai făcut sănătoasă. Mâine pleci acasă, dar să ții minte ce-ți spun eu: dumneata nu mai ai voie să mai naști copii. Dacă nu mă asculți și mai naști, vei muri în chinurile nașterii. Vezi să nu uiți cuvintele mele!

În câteva zile după ieșirea din spital, femeia a venit tulburată la duhovnicul ei din mănăstire.

– Părinte, ce mă sfătuiești să fac? Eu n-am făcut niciodată avorturi. Acum, iată, mi-a spus doctorul că nu mai am voie să nasc copii, dacă vreau să mai trăiesc...

– Soră Marie, eu te sfătuiesc un singur lucru: ori trăiește cu soțul tău în curăție, ori naști copii. O mamă trebuie să se sacrifice. Ai credință în Dumnezeu. În nici un caz nu vei muri. Lasă, că de lucrul acesta răspund eu. Deci, una din două...

– Bine, părinte, vă ascult.

După câteva luni se întoarce femeia la mărturisire:

– Părinte, sunt însărcinată. Am încredere în cuvintele sfinției voastre și nădăjduiesc la Maica Domnului. Rugați-vă pentru mine!

– Soră Marie, nu te îndoii! Eu te voi pomeni zilnic la rugăciune. Domnul să te binecuvânteze!

După alte câteva luni, femeia a venit cu pruncul nou-născut, în brațe, la mănăstire:

– Părinte, am născut bine, cu ajutorul Maicii Domnului. Acesta-i copilul! Îl cheamă Ștefan. Am venit să mulțumesc lui

Dumnezeu și sfinției voastre, că dacă nu mă sfătuiai, el nu era pe lume.

– Slavă Domnului, soro! Vezi că Dumnezeu face minuni? El este doctorul doctorilor. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe Ștefan, să crească mare și sănătos! Stai în genunchi să-ți citesc o rugăciune de mulțumire. Apoi să duci copilul în biserică și să-l închini la Maica Domnului.

După puțină vreme, femeia s-a întâlnit cu doctorul.

– Domnule doctor, știți că am născut un copil? M-a păzit Dumnezeu și l-am născut ușor.

– Nu cred până nu-l văd. Vino într-o zi cu el la mine!

Când l-a văzut, a luat copilul în brațe, l-a sărutat și, plin de emoție, a zis:

– Cu adevărat, numai o minune a fost!

(Danion Vasile- "Despre înfruntarea necazurilor")

O femeie, silită de bărbat să avorteze, rugându-se Maicii Domnului, are o vedenie înfricoșată

Într-una din zile a venit la duhovnic o femeie gravidă cu primul copil să se mărturisească și a spus: "Părinte, am venit să mă mărturisesc, că am o mare tulburare și neliniște cu soțul meu, care este un om rău și fără credință în Dumnezeu. Îmi spune să nu-i fac copii, că copiii sunt «salba dracilor»! Mă amenință că, dacă nu avortez, mă lasă, ori are să mă omoare. Dar eu i-am spus că mai bine vreau să mor, decât să fac crimă, omorând copilul pe care Dumnezeu voiește să mi-l dea. Eu vreau să fiu mamă, nu criminală. Dar el mereu mă înjură și mă amenință cu moartea și nu mai știu ce să fac."

A întrebat-o preotul:

– Ești cununată cu el?

– Da, părinte.

Iar el i-a zis:

– Postește după puterea ta, roagă-te și mergi la biserică. Prin aceste fapte ai să-l faci bun și pe el, după mărturia Apostolului Pavel, care zice că se sfințește bărbatul necredincios prin femeia credincioasă și invers!

După ce s-a mărturisit femeia curat de toate păcatele ei, i-a zis:

– Părinte, te rog să-mi dai un canon să-l fac, ca bunul Dumnezeu să schimbe gândurile cele rele ale bărbatului meu, că doar ne-am căsătorit din dragoste și cu buna înțelegere a noastră – și a părinților; și nu era așa ca acum, că n-aș fi mers după el în veci!

El i-a spus:

– Soră, dacă voiești să faci canon, te sfătuiesc să iei pe Maica Domnului ocrotitoare în viața ta, că ea are mare trecere înaintea Preasfintei Treimi; mai mult decât toți Sfinții lui Dumnezeu. Fă cum te-am învățat și, pe lângă acestea, să citești în fiecare dimineață Acatistul Maicii Domnului și seara cinstitul ei Paraclis. După terminarea sfintei rugăciuni, să pomenești și pe soțul tău, să-i dea Dumnezeu gând bun și să-l întoarcă la calea cea bună.

Femeia a primit cu mare bucurie canonul și s-a făgăduit să-l facă cu toată sârguința.

După două luni de zile a venit iar femeia și a zis:

– Părinte, mare minune s-a întâmplat cu mine. Am făcut toate cum m-ai învățat și am pomenit cu lacrimi la rugăciune pe soțul mei Ioan, și iată ce mi s-a întâmplat: într-o seară fiind tare obosită, mi-am făcut rugăciunile de seară și Paraclisul Maicii Domnului cu candela aprinsă înaintea sfintei icoane, și adormind puțin, am avut o vedenie înfricoșată: se făcea că mă aflu pe o vale frumoasă, între două rânduri de munți, care se terminau cu piscuri înalte de stânci. Între munți era o șosea. Mergând pe acest drum frumos și aruncându-mi privirea, am văzut că la marginea pădurii erau niște arbori de foc și la fiecare arbore era legată, cu funii de foc, câte o femeie; toate țipau groaznic și se zvârcoleau, că de la spate le ardeau arborii aceia de jeratic aprins, de care erau legate. Apoi am

văzut că de pe munți au venit niște vulturi de foc care, cu ghearele lor și cu ciocul, se așezau pe pieptul acelor femei și le mâncau sânii, li se vedeau oasele, apoi zburau din nou prin munți, iar ele răcneau îngrozitor și cereau ajutor de la Dumnezeu. Sânii acelor femei în puțină vreme au crescut înapoi și îndată vulturii aceia înfocați iar veneau și le mâncau sânii. Femeile acelea răcneau foarte tare și se zvârcoleau în chinurile cele mari și amare. Eu, văzând acestea, eram foarte îngrozită și înspăimântată, fiind singură pe acel drum. Căutând și de cealaltă parte a șoselei, am văzut același lucru. În fața acestei groaznice priveliști, am căzut în genunchi și mă rugam Mântuitorului nostru Iisus Hristos și Preacuratei Sale Maici să mă scoată de acolo, că mă temeam foarte tare, ca nu cumva acei vulturi înfocați să vină și la mine să mă sfâșie ca pe femeile acelea, căci eram singură în acel loc. În timp ce mă rugam, văd venind un om în urma mea – și m-am bucurat foarte mult, spernd să-mi fie de mare ajutor în călătoria mea prin această groaznică priveliște.

Când a ajuns la mine acel om, mi-a zis: “Vezi, femeie, ce se întâmplă aici?” Eu, luând îndrăzneală, am întrebat: “Te rog, omule, unde sunt eu aici?” Iar el mi-a răspuns: “Aici ești unde a binevoit Dumnezeu să fii, ca să vezi chinurile acestor femei care fac avorturi șiucid pe copiii lor, fiind mai rele decât fiarele și târâtoarele pământului. Că acelea, oricât de sălbatice ar fi și de veninoase, nu numai că nu-și omoară puii lor, ci îi și apără foarte mult, chiar cu prețul vieții. Iată, aceste femei blestemate, pe care le-a ajuns urgia lui Dumnezeu, cum se ard din spate, iar din față le sfâșie sânii acești vulturi de foc ai mâniei lui Dumnezeu. Căci ele n-au voit să-și nască copiii care s-au zămislit în pânțele lor, prin puterea lui Dumnezeu. De aceea, așa se vor chinui în vecii vecilor”. Apoi mi-a zis: “Și tu la fel era să te chinuiești dacă ascultai de sfatul bărbatului tău cel tiran și fără frică de Dumnezeu. Că dacă ai fi ascultat de el și mergeai la doctor să ucizi copilul, chiar atunci, în vremea avortului, ai fi murit în mâinile doctorului, pentru mânia cea dreaptă a lui Dumnezeu. Iar dacă ai

ascultat de duhovnicul tău și te-ai rugat la Maica Domnului, ea a mijlocit pentru tine la Mântuitorul nostru Iisus Hristos, să nu te lase să cazi în această crimă”.

Acestea mi le-a spus acel tânăr cu care mergeam. Și privind spre dreapta șoselei, am văzut un singur arbore de foc în marginea pădurii, de care nu era legat nimeni. Atunci tânărul mi-a zis: “Aici era locul tău dacă ucideai și tu pruncul pe care-l ai în pântece”. Și zicând el acestea, m-am trezit în patul meu, plângând foarte. Și auzind soțul meu, din camera lui, a venit repede și m-a întrebat: “Ce ai, femeie, de ce plângi, ce ți s-a întâmplat?” Iar eu i-am spus toate acele lucruri înfricoșate, pe rând, așa cum le-am văzut, și nu mă puteam opri din plâns. Iar el mi-a zis: “Fă ce știi, că de acum înainte eu nu te voi mai îndemna să faci avorturi și-mi pare rău că te-am sfătuit la acele lucruri”. Și din ziua aceea m-a lăsat în pace.

El, fiind muștrat de conștiință, s-a dus la duhovnic și s-a mărturisit, cerându-și canon pentru păcatele sale și mai ales pentru crima ce era să facă cu uciderea pruncului său.

Am însemnat această povestire înfricoșată, ca să fie spre folosul și trezirea femeilor celor ce-și ucid în pântece pruncii lor cei nevinovați, să știe ce le așteaptă după moartea lor.

(Danion Vasile-Despre înfruntarea necazurilor)

O minune a Maicii Domnului

Un avort care nu s-a mai făcut

Primii copii pe care i-a născut Eftimia Alexandru erau băieți, însă aceia nu au supraviețuit. După aceea a născut numai fete, care au trăit.

În 1939 s-a mutat în Chartoum, în Sudan. Acolo a rămas din nou însărcinată, însă din cauza experiențelor trecute, s-a hotărât să facă avort.

În aceeași seară are un vis cutremurător: era Vinerea Mare și se pregătea să intre în biserica ortodoxă a Evanghelistei din Chartoum. Intrând, preotul, acoperit cu odăjdii și ținând în mână Sfânta Evanghelie, i-a spus:

-Ești păcătoasă!

Imediat Eftimia a îngenuncheat înspăimântată, a cerut iertare. Atunci preotul a îndrumat-o spre interiorul bisericii, unde se ținea slujba Prohodului și i-a spus:

-Eu nu sunt îndreptățit să te iert. De aici să-ți ceri iertare. Femeia se întoarce, și aproape de odajdie vede icoana Maicii Domnului cum plângea. Din ochii ei sfinți curgeau lacrimi adevărate. La un moment dat se întoarce spre Eftimia și îi spune:

-Privește! Am avut un Fiu și L-am pierdut. Fii atentă să nu pierzi și tu ceea ce păstrezi înlăuntrul tău.

După aceea, preotul a scos o cruce mare, i-a pus-o de gât și i-a spus:

-Fii atentă să nu pierzi această cruce pe care o porți. Când s-a trezit, și-a amintit visul în amănunt. Era hotărâtă să-și păstreze copilul cu orice preț.

Peste cinci luni a născut un băiețel. A observat cu uimire că băiețelul avea întipărit pe pieptul lui semnul sfintei cruci. Atunci i l-a promis pe micuț Maicii Domnului și că îl va boteza în Tinos.

Din păcate a izbucnit al doilea război mondial și a fost obligată să-l boteze în Chartoum. Nu a omis însă să-l numească Evanghelos.

Crescând, copilul a aflat de la mama lui povestea nașterii sale și înlăuntrul lui creștea dorința de a se închina icoanei "celei Binevoitoare".

Într-un an, la sărbătoarea Maicii Domnului, a sosit în Tinos și micul Evanghelos, închinându-se împreună cu mama lui.

A vrut să rămână în biserică toată noaptea, deoarece își dorea mult și credea că o va vedea pe Maica Domnului. Vecernia continua și episcopul slujea sub candelabrul central.

Dintr-o dată, Evanghelos vede dinspre locul rezervat femeilor o lumină puternică, strălucind precum soarele și care lua uneori nuanță roșiatică. Vede atunci o femeie foarte frumoasă.

Avea o ținută de regină, purta o cunună strălucitoare și binecuvânta cu mâna dreaptă ridicată mulțimea adunată.

(din "Apariții și minuni ale Maicii Domnului", Ed. Bunavestire, Bacău, 2002, pag.118-119)

O mamă și-a dat viața pentru copilul ei

În timp ce unele femei spun că avortează pentru că nu pot să ofere condiții copiilor lor, o mamă adevărată își dă viața pentru copilul ei - mai mult nu a avut ce.

La patru luni de graviditate, Lorraine Allard a aflat că are cancer în stadiu avansat. Doctorii au sfătuit-o să avorteze și să înceapă chemoterapia cât mai repede, însă Lorraine a răspuns: "Dacă o să mor, copilul meu o să trăiască".

S-a planificat nașterea prin cezariană la 26 de săptămâni dar Lorraine a intrat în travaliu prematur o săptămână înainte și a născut pe micuțul Liam pe 18 noiembrie. Pe 18 ianuarie anul acesta a murit, la vârsta de 34 de ani, lăsând în urmă pe lângă micuțul Liam, încă trei fetițe: Leah de zece ani, Ami de opt ani și Courtney de 20 de luni. Și bineînțeles, un soț îndurerat.

Iată că într-un veac al întunericului și al morții, o femeie fragedă de doar 33 de ani îl face de rușine și ne amintește că dincolo de moarte este viață.

Dumnezeu s-o odihnească în pace.

Cititi stirea pe larg in Daily Mail, Fox News, Lifesite

Avortorul

Acesta era un om profund pătruns de conștiința vinei sale. De fiecare dată când apăream în închisoare nu știa să-mi vorbească decât de păcatele sale. Se temea că păcatele sale vor pune un obstacol în calea milostivirii lui Dumnezeu față de el. Avea deja părul alb, dar la caracter era ca un copil. După câte se pare, viața din pușcărie l-a adus în această stare. Iată ce mi-a povestit:

„Știți, părinte, Dumnezeu m-a pedepsit pentru viața dezământată pe care am dus-o. Sunt un asasin de suflete, da, un ucigaș de suflete! Timp de 27 de ani, împreună cu un medic, am făcut avorturi. Înainte îmi era teamă de Dumnezeu, iar conștiința îmi reproșa că exercit această meserie; de mai multe ori am vorbit despre asta cu soția mea: nu era mai bine să părăsesc această specialitate? Dar soția mea nici nu vroia să audă. Nici nu apucam să deschid gura că începea să-mi vorbească despre copiii noștri, despre educația lor, despre locuință; nu-i plăcea unde stăteam, apartamentul devenise neîncăpător, trebuia să ne cumpărăm un hotel și să deschidem un cabinet undeva în oraș. Se puneau să debiteze tot felul de rugăminți, iar eu o ascultam, o ascultam, apoi ridicam din umeri și continuam să o ascult. Pentru slujba mea primeam 30.000 de ruble; doctorul cu care eram asociat câștiga 200.000 de ruble. Ne aranjasem bine afacerea: aveam pacienți care ne plăteau 500 de ruble, iar unii chiar mai mult.

Odată am căzut la pat și eram gata să mor de tifos; acesta a fost pentru mine un șoc care chiar mi-a trezit conștiința. Cu ochii în lacrimi Îl rugam pe Dumnezeu să-mi redea sănătatea și am jurat că, dacă mă vindec, părăsesc această meserie. După trei zile eram însănătoșit, vindecat. Dar soția mea și doctorul m-au obligat să-mi reiau munca. Odată am ușurat-o pe o doamnă bogată de un avorton de șase luni; când doctorul l-a pus în bazin, am fost tot cuprins de frisoane și mi s-a făcut o asemenea milă față de acest copil încă în viață, încât ochii mi s-au umplut de lacrimi.

Când medicul respectiv s-a retras complet, la fel ca și mine din această profesie rușinoasă, nu m-am putut abține să nu-l întreb:

- «K.V., spuneți-mi un lucru, vă rog: de ce conștiința mea nu-și găsește pacea din cauza acestor avorturi? Știți câți omuleți am trimis pe lumea cealaltă, dumneavoastră și cu mine?»

În fața unei asemenea slăbiciuni, în ochii lui, doctorul a izbucnit în râs:

- «Dar întrebați-o pe soția dumneavoastră, ea vă va spune același lucru ca și mine. Vă considerați instruit și nu înțelegeți acest adevăr absolut elementar. Luați microscopul meu și priviți această masă de spermă pe care natura însăși, fără să înțelegem cum, o aruncă în libertate, adică la o moarte definitivă. Câte asemenea suflete și câți asemenea oameni în germen ați aruncat dumneavoastră înșivă? Are conștiința ceva de-a face cu asta? Omul este o bulă de forțe brute care s-au întâlnit și au compus cutare sau cutare formă exterioară, în funcție de elementele lor constitutive, și iată totul».

În zadar încerca doctorul să mă convingă să continui să fac avorturi, ca să primesc pentru asta mari sume de bani, și că era un lucru bun, în adâncul sufletului meu nu îl credeam. Nu îl credeam, pentru că toți intelectualii noștri, și mai ales medicii, au renegat cu totul credința noastră în Dumnezeu ca Creator al lumii. Am mai rămas cam două ore la doctor și apoi m-am dus să îl caut pe unul dintre pacienții noștri. De acolo, m-am dus acasă.

Nici nu pusesem bine piciorul în apartament, când soția mea, furioasă împotriva mea, a luat o oală de noapte și mi-a aruncat-o în față, ocărându-mă în ultimul hal. Atunci m-a cuprins și pe mine furia, am luat o sticlă de pe masă și am lovit-o cu ea. I-am dat una chiar în tâmplă. Două minute după aceea, nu mai era decât un cadavru. Când am văzut asta, m-am gândit, m-am tot gândit, apoi l-am omorât pe copilul nostru, un băiat de cinci ani. Iată cum calculasem: mă vor trimite la muncă silnică și, fără mamă, va rămâne singur... De aceea am hotărât să-l omor.

M-au condamnat, nu știu de ce, la 28 de ani de muncă silnică. Știți, părinte, când mă întind să dorm, mi se pare că văd o oală mare care seamănă cu un lac, căruia i se poate vedea puțin câte puțin fundul, iar pe fundul oalei nu sunt decât copii. Unul dintre ei abia a fost conceput; alții au deja o oarecare formă; alții sunt bine conturați. Printre ei se află soția mea și băiatul meu de cinci ani. Unii scot limba la mine, alții mă amenință cu mânuțele lor. A! ce coșmar văd acolo, în fiecare noapte! Sufletul este pierdut, cu totul pierdut!"

Deținutul a izbucnit în lacrimi. L-am convins să se spovedească și să se împărtășească și i-am spus să se roage lui Dumnezeu cât de des poate. A primit imediat. Șase luni mai târziu, a murit. Sunt convins că pocăința lui a fost primită de Dumnezeu.

(Părintele Spiridon- "Hristos în temnițele din Siberia – mărturii ale deținuților"- Editura Egumenița, Galați, 2005, p.128)

Un avort filmat

Acum doi ani am mai asistat la un „eveniment special”. Datorită meseriei mele și pentru a face teste de calitate, temperatura și presiunea aerului, am fost trimis în blocul operator al spitalului pentru care lucram. Fără să vreau, am asistat la un „avort filmat din interior”. Cu o cameră video minusculă, în vârful unui fir, am putut vedea pe un ecran mare ce se întâmpla «înăuntru». Am putut vedea cum fătul se mișca și se zbătea din toate puterile ca să nu-l scoată. Se vedeau foarfecele și cârligele care tot încercau să-l apuce, iar el nu voia să se lase prins. I se putea vedea pe ecran toate detaliile corpului: mâinile, picioarele, capul, toate mădularele. În cele din urmă, doctorul a reușit să-l scoată și, în mâna lui, fătul încă mai mișca. A mai mișcat câteva secunde, după care a încetat. La nici două secunde, doctorul a adăugat: «E mort», dându-l infirmierei să-l arunce la găleata de gunoi. *(Un mărturisitor creștin)*

Un câine salvează un prunc abandonat

Un câine ciobănesc a cărat un prunc abandonat pe câmp de mama sa, o distanță de trei km, până la casa stăpânilor săi. Poliția din satul Răducăneni, Iași, a fost chemată de stăpânii câinelui. Copilul fusese găsit de câine pe câmp, înfășurat în scutece făcute din cârpe.

Câinele a venit în puterea nopții purtând în bot pruncul înfășat și a început să zgârâie la ușa stăpânilor săi și să schieune până ce stăpâna casei a deschis ușa. Elena Florea, stăpâna câinelui, a declarat: Câinele meu, Vasile, a adus copilul care arăta ca un prunc născut foarte de curând, poate câteva ore. M-am speriat și am chemat imediat poliția. Mă gândeam că Vasile o fi furat copilul de undeva. Poliția a chemat salvarea care a dus copilul la spital, un băiețel de aproape cinci kg. Tot câinele a condus poliția la locul unde a găsit copilul. După părerea polițiștilor, mama trebuie să fi fost o fată tânără, pentru că nu a știut cum să înfașe copilul. (Notă. Se pare că un câine poate fi mai milostiv cu un prunc decât mama copilului.)

Așa arată un copil avortat.

Cum pot afirma susținătorii avortului că avortul nu este o crimă?

Această imagine îi contrazice fără cuvinte...

URMĂRILE PSIHICE ALE AVORTULUI PROVOCAT

constatările unui medic ginecolog -psiholog de-a lungul a 33 de ani de practică- **Tove Ross Niklassen MD** (Danemarca)

Este un fapt binecunoscut: o naștere normală, firească, nu produce nici depresii, nici psihoze. În primele luni de sarcină spectrul hormonal obișnuit suferă modificări importante. Desigur, schimbările au ecou atât fizic, cât și psihic, iar dacă sarcina este purtată până la capăt, toate acestea pregătesc mama și fătul pentru separarea finală. Este evident că o ruptură abruptă, deci într-un moment în care evoluția hormonală se află pe parcurs, trebuie să însemne un șoc pentru trup și pentru suflet

Chiar și reacția de avort spontan, neintenționat, în caz de boală, accident sau nașterea unui copil mort constituie o traumă. Iar experiența avortului provocat este traumatică pentru femeie, chiar dacă este o acțiune voluntar aleasă. Mai mult, săvârșirea ei în deplină libertate de alegere poate deveni o cauză foarte puternică pentru regrete ulterioare. Nu ai pe cine învinui, și femeia se află singură cu ea însăși în fața acestei situații. Este o decizie dură într-un moment crucial.

Cazuri individuale

1. O femeie pe care am cunoscut-o timp de 20 de ani. În toți acești ani a fost căsătorită cu același soț. Pe când avea 20 de ani, a suferit două avorturi. Scurt timp după aceea, a rămas însărcinată și a avut o naștere prematură. Copilul nu s-a născut viu. Această femeie nu a mai avut niciodată copii. Suferea de multe obsesii și am avut numeroase și îndelungate convorbiri și la cabinet, și casă la ea. Lua periodic tranchilizante și somnifere, din cauza insomniei. Nevrozele și crizele de depresie au continuat toată viața. Atât ea cât și soțul ei sufereau cumplit pentru că nu aveau copii, și ea însăși a plătit un preț psihic foarte ridicat.

2.O femeie a avut trei copii la vârstele de 25,29 și 32 de ani. Doi ani după ultima naștere a rămas din nou gravidă. Soțul și medicul au considerat de comun acord că nu va putea suporta o nouă sarcină. Cu mari șovăieli, a acceptat avortul. În momentul respectiv avea o slujbă bună, de asemenea și soțul. Scurt timp după avort, a apărut o stare continuă de anxietate. A încetat să mai lucreze, suferea ocazional de crize de depresiune și activitate febrilă. Se temea să stea singură, nu mai pleca de acasă, nu îndrăznea să meargă cu autobuzul, nu mai vroia să se îmbrace cu haine de zi. Prezenta multe tulburări somatice, astfel încât era speriată că este foarte bolnavă. Dar nu s-a putut diagnostica nimic, deși ea se supunea la nenumărate examinări. Îndrumat la un psihiatru, nu a primit tratament medicamentos și nici nu a simțit nevoia să ceară așa ceva niciodată. Câțiva ani mai târziu, am întrebat-o care ar fi, după părerea ei, cauza tulburărilor. A răspuns imediat: "Avortul. Știam că nu aș fi putut să nasc încă un copil, dar nu am mai putut niciodată să-mi mai revin după pierderea lui și să mă împac cu situația". A fost ușor să i se extragă copilașul din uter, dar era foarte greu să i-l scoată din minte. În anii următori a revenit la mine iar și iar, cu o stare patologică profundă. Nu s-a mai restabilit niciodată în urma traumei și a plătit cu o nevroză pe viață.

3.O femeie în vârsta de 29 de ani a rămas însărcinată în urma relației cu un bărbat cu care s-a și căsătorit un an mai târziu. A suferit un avort la cerere și la cinci zile după intervenție a mers pentru prima oară la un psihiatru. Trei și cinci ani mai târziu a avut doi copii de la soțul său, dar a rămas cu o suferință de tip nevroză anxioasă cu obsesii și un sentiment patologic de vinovăție după avort. Avea lungi perioade de depresie. De câteva ori a stăpânit-o ideea sinuciderii, și mi-a cerut ocazional să o trimit la un psihiatru pentru supraveghere. Îi era frică să stea singură (soțul lipsea adesea pe perioade mai lungi, din motive de serviciu). Se temea să stea singură cu copiii ca să nu ajungă să se comporte violent cu ei.

A fost internată la spital. Are convingerea că starea ei psihică este o urmare a avortului.

4. O femeie de 26 de ani. Avusese prima sarcină la 16 ani. Părinții și doctorul insistaseră pentru un avort la cerere. După intervenție, a avut probleme psihice pentru prima dată, apoi, la puțin timp după aceea, a urmat o încercare de sinucidere. Mi-a povestit că locuia în aceeași cameră cu o prietenă care avea și ea probleme după un avort și acum se află internată într-o clinică de psihiatrie. Avea un formidabil simțământ de vinovăție și nu-și putea ierta ce făcuse. În prezent apelează la ajutorul unui psihiatru.

Consecințe psihice ale avortului provocat

Simptome psihologice nespecifice. Simptomele psihologice nespecifice sunt simțământul de vinovăție, un complex de inferioritate, o modificare a respectului de sine. Se poate instala o senzație de neajutorare, o absență a sentimentului fericirii, o atitudine rezervată, evitarea societății oamenilor. O femeie îmi spunea că după un avort poate fi foarte dificil să iei o decizie. În anii de după avort persistă adesea regretul pentru fapta comisă, sentimentul unei pierderi, simți o mâhnire de care nu te poți debarasa. Dar se pot ivi și sentimente de răzbunare sau ură față de cei care au influențat asupra deciziei. Durerea provocată bunicilor poate fi o problemă și o încordare suplimentară. O femeie remarcă faptul că devenise mult mai suspicioasă față de ceilalți. Altele vorbeau de o schimbare de atitudine față de ceilalți copii -un fel de cinism. Se pot instala tulburări ale somnului și/sau coșmaruri. Unele din femei menționează că înainte de avort nu avuseseră niciodată coșmaruri. Multe femei suferă de anorexie, bulimie și, bineînțeles, o creștere a consumului a tot felul de medicamente, droguri și alcool.

Voi încheia descrierea simptomelor psihologice nespecifice cu o serie de declarații care au intervenit spontan în cursul unor convorbiri avute după întrerupere de sarcină:

"Nașterea a fost o nimica toată în comparație cu avortul. Dacă aș fi știut, mai bine aș fi lăsat copilul să se nască și l-aș fi cedat eventual spre adopție."

"Am un simțământ foarte supărător, neplăcut, când mă gândesc la avort. Ceva s-a schimbat în capul meu..." .

Doi ani după o întrerupere de sarcină, o femeie declara despre o altă sarcină: "De data aceasta voi spune copilului bine ai venit! Îți trebuie cel puțin cinci luni ca să-ți închei socotelile cu un avort și să-l lași cumva în urma ta".

"Cred că sunt o persoană foarte rea dacă oamenii pot vorbi așa cu mine"-afirma o alta.

"De la avort, parcă fug de toți și de toate."

"Este exclus, nu mai fac avort niciodată. Este prea greu să te mai târăști prin viață după aceea."

"De la avort incoace nu am mai fost eu însămi.

Anxietatea. O situație general valabilă pe care am constatat-o în multe cazuri este starea de anxietate atât în cazul procesului decizional, cât și imediat după luarea hotărârii, dar și mult mai târziu. Femeia gravidă care vrea să avorteze se află în următoarea postură riscantă: e pe cale de a părăsi o situație normală, sigură, pentru a intra în alta. Între ele se întinde zona incertitudinii și insecurității. Este supusă astfel unui grad mai mult sau mai puțin înalt de anxietate. Dacă mintea ajunge profund divizată, se ajunge la apariția și dezvoltarea unui serios complex de anxietate. Acesta este expresia tensiunii la care suntem supuși când ne găsim confrunțați cu obligația unei decizii. Suntem constrânși să renunțăm la liniștea mentală de care ne bucuram, pentru a ne găsi un alt tip de securitate - iar dacă facem o alegere greșită (față de dorințele noastre) vom avea de suportat în mod inevitabil anumite consecințe. Aceasta ar fi anxietatea, nehotărârea în care te afli înainte de a găsi altă stare și ceva nou de care să te agăți.

Vinovăția. Această vinovăție este o expresie a responsabilității pentru propriile acțiuni. Legalizarea avortului nu

desființează vinovăția Ea ne poate roade mulți ani după aceea. Simțământul de vinovăție este rareori exprimat direct, deschis, cel mai adesea contribuie la o atmosferă de supratensiune între soți, sau creează conflicte interioare mai devreme sau mai târziu. Multor psihiatri le este cât se poate de familiar complexul de vinovăție după avort Vinovăția pentru o viață care nu s-a transformat în realitate.

Cea mai bună explicație consider că ar fi instinctul natural de maternitate, instinct pe care-l trăiește femeia atunci când simte și știe de o viață ce crește în ea. Sentimentul firesc este de a proteja și de a avea grijă de noua viață - datorii instinctive. Dar ulterior, ea decide să o nimicească! Sentimentul de vinovăție nu va putea fi evitat! Nici la nivel conștient, nici la nivel inconștient.

Acești factori pot produce probleme mentale, iar acestea vor sta ulterior în spatele multor boli grave.

Scopul acestui eseu este de a arăta că un avort nu este ceva așa de simplu și comod cum ne este adesea prezentat. Cauza acestei situații ar putea fi faptul că o astfel de operație este total diferită de toate celelalte operații: ESTE 100% LETALA se sfârșește în toate cazurile cu moartea. Ceea ce se face nu se mai poate desface, nu există cale de întoarcere - pentru persoana care face acest pas, consecințele sunt mult mai mari și mai drastice decât ne putem imagina. Costul ce trebuie plătit poate să apară imediat după operație sau mai târziu iar consecințele pot atinge câteodată niște proporții cum nu și le-ar fi putut închipui nimeni din familie.

Mesajul principal al acestui articol este acela că avortul la cerere este o povară grea, un stres foarte serios dar neidentificat, nedescoperit și netratat în multe cazuri.

(din "New Exchange " of the World Federation of Doctors who respect Human Life nr. 113/1999)

DEVIAȚII PSIHICE DUPĂ AVORTURI

Dr.Dmitri Aleksandrovici Avdeev

Întrebare: Se observă la femei deviații psihice după avorturi?

Avortul este ucidere a pruncului în pântecul mamei. Ce credeți, poate un om în care s-a păstrat măcar o urmă de conștiință să nu cunoască remușcări ?

Ca medic, am deseori prilejul să constat tulburări psihice apărute la femei în urma avorturilor. Iată acuzele tipice ale acestui tip de paciente: sentiment de pustietate lăuntrică, tristețe, coșmaruri (adeseori femeia vede chinurile copilului ucis în pântec), conflicte și neorânduiri familiale, îmi amintesc o pacientă la care, în urma avortului, se formase un complex fobie persistent, care a durat mai mult de zece ani.

În calitate de creștin ortodox și de medic, nu cred că este posibil să se înceapă tratamentul acestor tulburări psihice fără să i se fi arătat femeii în cauză că a săvârșit un păcat greu, a cărui consecință nemijlocită este boala sufletească. Aceasta nu este altceva decât chin al conștiinței: ca atare, principalul tratament trebuie să fie POCĂINȚA.

Doar pocăința și hotărârea de a nu mai săvârși niciodată acest păcat greu poate să atragă harul lui Dumnezeu și să vindece rana din suflet.

(Dr.Dmitri Aleksandrovici Avdeev-“Când sufletul este bolnav”)

Cine sunt vinovații crimei privind avortul?

Preot Prof. Dr. Ilie Moldovan

Pentru femeia care a săvârșit un avort (și a supraviețuit), mila și durerea care au urmat acestui act sunt mult mai dureroase și mai amare decât orice pedeapsă care ar putea fi prescrisă de către

Biserică. Totuși, cea mai mare vină îi revine ei. Există preoți care relatează despre femei care suferă de pe urma avortului și după numeroase spovedanii și dezlegări. Datoria Bisericii față de acești suferinzi sărmani este de a-i aduce la pace cu ei înșiși și cu Dumnezeu, curățându-i de amăgirea că ar fi nevrednici de iertarea lui Dumnezeu și de mântuire. A aduce pacea lui Dumnezeu unei femei astfel vătămate este o muncă duhovnicească, spirituală de ani de zile. Acesta este fructul amar pentru cea de a doua victimă a avortului - femeia. Totuși, pe lângă fiecare femeie care a săvârșit avort, mai există sute, poate mii, care au contribuit la păcatul la suferința ei și la moartea copilului și care poartă, nu mai puțin decât femeia (și uneori mai mult decât ea), povara vinovăției. Și dacă sunt ortodocși, trebuie să vină înaintea lui Dumnezeu cel milostiv în Sfânta Taină a Spovedaniei, să se căiască și să nu repete faptele lor păcătoase. Aceștia sunt: 1. Corpul medical care îndeplinește procedurile de avort; 2. Corpul social de menținere a ordinii, ca și alți lucrători din cabinetele avorționiste, care toți permit ca aceste fapte de ucidere a copiilor și de desacralizare a femeii să fie săvârșite în continuare; 3. Politicienii care au votat legislația avorționistă ca și cei care sunt prea timizi, neinteresați sau ambițioși ca să lupte pentru menținerea vieții; 4. Asistenții sociali care le-au sfătuit pe femei să săvârșească avort, trimitându-le în mâinile ucigașilor; 5. Judecătorii și avocații care folosesc sistemul judiciar pentru a promova avortul un „drept” și care persecută pe aceia care luptă împotriva uciderii celor nenăscuți; 6. Membrii mass-media care ascund realitatea avortului, spunând jumătăți de adevăr, și care mint pentru a adormi poporul, astfel ca acesta să accepte avortul ca pe un „drept” și o „necesitate socială”; 7. Cei care sunt „ortodocși” doar duminică dimineața, iar în restul timpului, în lumea din afara Bisericii, se consideră „neutri” sau chiar susținători ai așa-zisei „proalegeri”, ajutându-i cu toate resursele lor pe avocații avortului; 8. Cei care sunt directori de fundații, de corporații sau de companii și care susțin cu capital pe puternicii și influenții avocați ai

avortului, cum ar fi „Organizația Națională a Femeilor” din America; 9. Cei care lucrează în companiile care fabrică uneltele de aspirat, unelte care au unica menire de a-i dezmembra și ucide pe copii din pântecul mamei; și, de asemenea cel care lucrează în crematoriile în care sunt arse trupurile fetușilor extrași; 10. Cei ai căror bani și resurse reproduc prostaglandină și alte mijloace de promovare a avortului, cum ar fi IUD, apoi a așa-numitei „pilule de control al nașterilor”, cât și pesticidul uman RU-486; 11. Cei care promovează, sfătuiesc, ori/și efectuează experimente asupra copiilor vii din pântecul mamelor, ca și asupra celor care au fost avortați pentru a fi folosiți în cadrul așa-numitelor „cercetări pe țesut fetal”; 12. Cei care lucrează și/sau susțin cabinetele de „planificare familială”, cabinete care sunt promotorii și apărătorii cei mai bogați și mai mari ai avortului din întreaga lume. Mai mult, este necesar să se descopere dacă cineva susține o organizație, după cât se pare fără legătură cu avortul, dar care îl sprijină. [...]

(Preot Prof. Dr. Ilie Moldovan, Fac. de Teologie Ortodoxă - Sibiu)

NU VĂ LĂSAȚI CUMPĂRAȚI!

(cuvânt către adolescenți)

Dr. Dmitri Aleksandrovici Avdeev

Copii! Jugul sub care sunteți băgați acum e mai cumplit decât cel tătaresc. Tătarii au vândut ca robi pe piețele Asiei și Europei mii și mii de compatrioți ai noștri. Acum însă, fetele noastre nu mai sunt duse în robie de tătari, ci de așa-numita „cultură de masă”. Frângând împotrivirea rușinii firești, aceasta dobândește rezultate mai cumplite decât focul și sabia. Adolescenții încep să nu mai dea doi bani pe fecioria și curăția date de Dumnezeu și firești pentru orice om, sortindu-și sufletul și trupul unor chinuri cu neputință de ocolit. Și băieții, și fetele se spurcă cu tutun și înjurături. Răsună vorbele porcoase și muzica drăcească. Cinismul, nerușinarea, desfrâul, cruzimea, narcomania de toate

felurile au devenit fenomene de masă printre adolescenți. Copiii sunt provocați la păcat prin cultura păcatului, pentru ca noua generație să fie transformată în dobitoace incapabile de întemeierea unei familii normale, de efort creator, productiv, de apărarea Patriei.

A te lua după „toată lumea” înseamnă pentru adolescenții contemporani ceea ce însemna pentru cei din secolul al XIV-lea a fi luat rob de sălbaticii Hoardei pentru a fi vândut pe piața sclavilor. **NU VĂ LĂSAȚI CUMPĂRAȚI!**

Copii! Dușmanii țării noastre s-au străduit sute de ani să cucerească țara noastră cu focul și cu sabia, însă de fiecare dată au fost înfrânți cu rușine și și-au găsit mormântul pe nesfârșitele câmpii rusești. Acum vor să ne ducă de pe pământul nostru sub ochii îngăduitori și nepăsători ai adulților, cu complicitatea trădătoare a autorităților. Acum vor să nimicească poporul nostru nu cu armele, ci cu desfrâul, cu pornografia, cu drogurile, cu tutunul și cu votca - așa cum strămoșii lor i-au nimicit pe indienii americani.

Nu vă lăsați! Nu puneți mâna pe josnicele reviste finanțate din străinătate și pe toate celelalte scârboșenii ce urmăresc un singur scop: să-i lipsească pe toți viitorii miri și pe toate viitoarele mirese de căsătoria întemeiată pe dragoste și credincioșie, transformându-i în „parteneri” și „partenere” de 13-16 ani, „înzestrându-i” în acest scop cu instrucțiuni ilustrate, făcând reclamă acestor reviste la radio și la TV. Nu vă uitați la filmele și reclamele desfrânate, pline cu scene de dezmăț și de violență. Amintiți-vă: cine privește cu plăcere o scenă de păcat de moarte, se face părtaș la el.

Copii! Numai Credința, Biserica și dragostea de Patrie vă pot da orientarea corectă în viață. Aceasta a fost orientarea după care s-au călăuzit toți oamenii mari ai țării noastre: toată cultura și stătalitatea autentică s-au clădit la noi pe credința creștinească. Fie veți deveni creștini prin viața și faptele voastre, fie veți ajunge lepădături duhovnicești, consumatori de „Playboy” și de narcotice, turmă cinică și mârșavă. Așa vor să vă facă Satana și dușmanii

Patriei noastre. Dar voi împotrivi-ți-vă lor cu credință, pentru sfințenie, pentru curăție și pentru dragostea adevărată! Dumnezeu, Preacurata Lui Maică și Sfinții toți vă vor ajuta în această nevoie.

În legătură cu deșănțata propagandă prin mass-media - prin televiziune și alte mijloace - a informațiilor privitoare la curvie și la desfrâu, adică la legătura trupească nelegiuită ascunsă sub numele de „dragoste” și de „cunoștințe”, Biserica Ortodoxă este nevoită să amintească băieților și fetelor despre nevoia de a-și păzi nevinovăția și fecioria ca pe o „sfântă a sfintelor” a personalităților lor, ca pe lumina ochilor, până la intrarea în căsătoria legiuită. Amintiți-vă că rușinea, puterea de a te înfrâna de la satisfacerea poftelor trupești, existența căsătoriei, prezența religiei nu sunt idei abstracte, ci ceea ce îl deosebesc pe om de animal.

Legătura trupească nelegiuită, în afara căsătoriei, este păcat împotriva celei de-a Șaptea Porunci și, alături de omor, intră în rândul celor mai grele păcate de moarte, care omoară de vii sufletul și trupul!

Molipsindu-vă de o boală rușinoasă (acestea sunt peste douăzeci și nu există nici un mijloc garantat de apărare împotriva lor pentru desfrânați) sau făcând un avort, puteți deveni neroditori pentru toată viața, pierzând astfel pentru totdeauna bucuria de a fi tată sau mamă, ceea ce s-a întâmplat deja cu un sfert din generația mai în vârstă - sunt atâtea căsătorii neroditoare acum tocmai din pricina acestor păcate. Aceasta fără a mai vorbi de faptul că avortul, la orice vârstă a produsului de concepție ar fi fost făcut, e o adevărată crimă, iar curvia micșorează capacitățile mintale și creatoare.

Răspândirea acestui fel de păcat și nepăsarea aproape generală față de el, impunerea lui ca standard general nu justifică nicidecum în fața lui Dumnezeu pe cel sau pe cea care curvește. La înfricoșătoarea Judecată, fiecare va răspunde pentru sine.

Iubite prieten! Adu-ți aminte că Domnul ne-a dat cea mai bogată țară din lume, că faci parte dintr-un popor care a creat o

mare cultură, o minunată literatură, care a dat naștere unei mulțimi de savanți dintre cei mai mari, care a ieșit biruitor în războaie, și-a păstrat credința și a dat lumii numeroși sfinți - și asta datorită puterii duhului strămoșilor noștri, care ți-au lăsat înțeleptul proverb: „PĂZEȘTE CINSTEA DIN TINEREȚE !”

(Dr. Dmitri Aleksandrovici Avdeev- “Cind sufletul este bolnav”)

MAME, ÎNCETAȚI PRUNCUCIDAREA!

Femei și tinere creștine! Fie că sunteți credincioase sau nu, dacă purtați în pânțece un prunc, sunteți MAME purtătoare și născătoare de viață. Nu schimbați acest neprețuit dar în osândă și remușcări mistuitoare. Cu fiecare întrerupere de sarcină, la nivelul conștiinței și al întregii personalități se produc mutații grave, cu riscuri și consecințe incalculabile asupra sănătății, vieții și mântuirii proprii. Nu apreciați și hotărâți cu ușurință, într-o clipă, ceea ce veți regreta ani, sau zeci de ani în șir.

Femeia însărcinată este ființa cea mai nobilă din câte există. Femeia care moare născând viață, este socotită martiră. Cea care moare în timpul avortului, pierde două vieți deodată.

Copilului avortat nu i se ia numai dreptul la viață, ci și dreptul la Botez și la lumina lui Dumnezeu. Îi ucidem nu numai trupul, ci și sufletul, crima fiind îndoită. De aceea, un copil, dacă nu este dorit, trebuie ajutat să se nască și apoi dăruit spre înfiere, sau spre altă formă de a trăi și a primi Sfântul Botez. Astfel se evită încărcarea conștiinței cu un așa de mare păcat.

Sfânta Biserică consideră avortul întruchiparea tuturor relelor și fărădelegilor. Prin avort stingem, fără nici un drept, o scânteie divină, pentru veșnicie. Mai grea răspundere nici că se poate. Dar sângele vărsat și aceste suflete vor cere veșnic răzbunare și dreptate. Ele nu mai pot fi botezate decât cu lacrimile unei pocăințe desăvârșite. Când egoismul triumfă, iar plăcerea devine

tiran, rezultatul este un DEZASTRU. Întunericul și opacitatea conștiinței distrug orice simț responsabil.

În vechime, oamenii neluminați de scânteia credinței, aduceau idolilor păgâni (demonilor), jertfe omenești - de regulă, copii. Astăzi, creștinii aduc acelorași idoli, sacrificii de copii, pe altarul desfătărilor și al necredinței.

Nu poate fi pe lume o demnitate mai înaltă de la Dumnezeu și o slujbă mai măreață ca aceea de a naște copii, de a-i îngriji și crește în dragoste și credință. Însuși sentimentul acestei datorii se naște din dragoste de Dumnezeu și de oameni. Astăzi, cei mai mulți dintre copii se nasc ca rezultat al unor "greșeli", nicidecum pentru că sunt doriți sau în urma unei pregătiri deosebite din punct de vedere spiritual. Cine calcă poruncile lui Dumnezeu în chip voit și conștient, nu se poate aștepta decât la nefericire și dureri. Când omul se crede lui însuși suficient, că își aparține, că poate dispune oricum de darul vieții, poate pierde totul. Cu fiecare avort săvârșit, cel care îl face și complicii lui, se umplu cu tot mai multă cruzime. Potrivit moralei creștine, avortul este un păcat strigător la cer, una dintre cele mai grele și apăsătoare năpaste. Acest păcat întruchipează trei mari păcate laolaltă: NECREDINȚA, DESFÂNAREA și UCIDEREA (Pr. Prof. Ilie Moldovan).

În anii ce s-au scurs după 1990, când oamenii se autoguvernează prin darul libertății, s-au înregistrat câte un milion de avorturi pe an. La ce se poate aștepta bun o familie, o localitate, o țară care a conceput un mod de viață în care atât avortul cât și alte nelegiuiri au devenit obișnuință și sunt socotite în firea lucrurilor? Noi singuri ne pregătim soarta noastră tragică și a întregii omeniri.

"Oricine va primi în numele Meu pe unul dintre acești copii, pe Mine Mă primește...", zice Mântuitorul Hristos (Marcu IX, 37). Primind pruncul în casa noastră, primim chipul și dragostea lui Dumnezeu, pe Însuși Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu a venit în lume, "ca lumea viață să aibă și s-o aibă din belșug." (Ioan X, 10).

“Junghie-Se Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele lumii, pentru VIAȚA și pentru MÂNTUIREA lumii” (Rânduiala Proscomidiei). Acesta este scopul venirii Domnului la noi, acesta este centrul Sfintei Jertfe, al Sfintei Liturghii.

Surâsul și gânguritul unui copil are putere de a te vindeca de orice boală, de a te face să uiți de orice griji și supărări. Când te-a cucerit în universul lui ceresc, nevinovat și lipsit de răutate simți că nu mai ești pe pământ. În apropierea lui este un refugiu extraordinar și o minunată liniștire și regăsire de sine. Copilul mic parcă îți spune: “Uită-te la mine și vezi cât de simplă este viața fără griji de prisos, fără întinăciune și fără răutate. Caută și vezi la mine bucuria cea mai cristalină și adevărată”. O mamă adevărată știe și simte cel mai puternic acest lucru. De aceea nici cu gândul nu se poate apropia de a face vreun rău unei sarcini declarate. Privește atent un copil nou-născut, un înger în trup și gândește-te ce ai ucis și ai împiedicat să vină pe lume prin avort, sau ce ai de gând să faci când îți propui să faci acest lucru.

Copiii știu să răsplătească însutit, încă de mici, sacrificiile făcute pentru ei. Gesturile, gingășia, puterea nevinovăției, te copleșesc, te dezarmează, te umplu de uimire și de admirație, ca de o făptură divină. Numai că astăzi, omul secularizat, despărțit de Dumnezeu, nu mai are ochi și timp să observe aceste lucruri. A găsit altceva; oferta cea mai hidoasă și sumbră a iadului ieșit afară prin tot ce poate fi mai îngrozitor, promovat și planificat în modul cel mai iresponsabil cu putință.

Un soț nu trebuie ascultat, când sfătuiește sau silește spre avort, chiar cu riscul divorțului. Ca soții și mame, aveți cuvântul cel mai hotărâtor de spus, înaintea lui Dumnezeu și al oricărui om. Voința unei mame însărcinate de a naște pruncul, este sfântă. Nu lăsați instinctele josnice, degradarea umană să biruie virtutea și realitățile credinței. Alegeți iubirea jertfitoare, demnitatea și frica de Dumnezeu, care este începutul credinței adevărate care fără fapte este moartă. Dumnezeu se bucură nespus pentru fiecare copil. De cei ce nu se tem de Dumnezeu, să nu vă fie teamă.

Teama să vă fie de păcat. Împotriviți-vă păcatului, chiar dacă ar fi aceasta mucenicie neîntreruptă. Asculți de bărbat când capul lui este Hristos (I Corint. 11, 3). Nu vă lăsați influențate spre rău de părinți, de rude, și de cunoscuți. Când sunteți constrânse spre săvârșirea unui avort cercetați un preot, un duhovnic care vă poate ajuta foarte mult într-o situație atât de grea. Un lucru este sigur: avortul nu se poate produce dacă tu, MAMĂ!, nu vrei acest lucru. Nu te teme! Dumnezeu îți este cel mai mare sprijin și cel mai grabnic ajutor. El va fi cu tine tot timpul.

Nu purtați grijă că un copil este greu de întreținut. “Uitați-vă la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu secără, nici nu adună în hambare, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Au nu sunteți voi cu mult mai presus de ele? Și cine dintre voi, oricât și-ar pune el mintea, poate să-și adauge la statura sa un cot? Iar de îmbrăcăminte ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc, și totuși vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu în acest fel o îmbracă, oare, nu cu mult mai mult pe voi, o, puțin credincioșilor?” zice Mântuitorul Iisus Hristos (Matei 4, 26-30).

Ai luat crucea căsătoriei? Sunt două soluții: ori înfrânarea, ori nașterea de prunci. Scopul principal al căsătoriei este întrajutorarea celor doi soți la mântuire, iar nașterea de prunci este consecința cea mai firească a acestei uniri. Sfântul Apostol Pavel spune că “femeia se va mântui prin nașterea de prunci” (I Tim 2, 15). Buna înțelegere în familii este o raritate, pentru că i se atribuie alte scopuri. De aici toată neliniștea și tulburările neconținute. Un adevărat creștin ortodox nu ar trebui să fie capabil a gândi măcar, la săvârșirea unui avort, sau să se lupte cu legile vieții. Avortul este unul dintre cele mai grave păcate care urmărește pe creștinii căsătoriți și pe cei ce trăiesc în desfrânare.

MAMELOR! Dacă nu ați fi avut o mamă, nu ați fi existat. Și ea este unică și de neînlocuit. Dacă sunteți la primul avort, sau ați

făcut mai multe, OPRIȚI-VĂ! Dumnezeu nu osândește greșeala, ci stăruința în ea. Iartă păcatul dar nu nepocăința, indiferența și îndărătnicia. Dacă continuăm să sfidăm pe Dumnezeu cu unul dintre cele mai grave păcate, nu mai putem aștepta decât urgia și mânia. Cum putem să mai dormim liniștiți? Cum ne vom ruga Celui pe care Îl ucidem prin copiii sacrificați? Rugăciunea ne mai este primită? NU, până nu opriți și nu începeți a îndrepta fărădelegea prin spovedanie, părere de rău sinceră, lacrimi și rugăciune neîncetată cu nădejdea iertării.

DOMNILOR MEDICI!

Ca cei ce aveți darul de a da sănătate și viață, încetați cu semănatul morții în domeniul cel mai nevinovat al existenței umane. Dați pruncilor măcar șansa de a se naște și de a se boteza.

Preot Mihail Popescu

DESPRE AVORT

Prof. Dr. Nicolae Paulescu

Zămislirea se face în momentul întâlnirii celor două celule sexuale, a căror unire formează oul fecundat. În acel moment, Dumnezeu trimite Sufletul, adică artistul incomparabil care, supunându-se poruncii divine, se pune imediat pe lucru, ca să-și construiască trupul în care va viețui... Ei bine! acest Suflet - ce iese desăvârșit din mâinile Creatorului - e asasinat de propria lui mamă. Și această grozavă nelegiuire este apanajul dat de Satana, mamelor omenești. Nu veți găsi o fiară, oricât de sălbatecă și oricât de feroce v-ați închipui-o, care să fie în stare să calce ordinul lui Dumnezeu și să-și distrugă progenitura."

(N. Paulescu, "Cele patru patimi și remediile lor", Buc., 1921, p.12)

AVORTURILE SUNT UN PĂCAT ÎNFRICOȘĂTOR

Cuviosul Paisie Aghioritul

Câte mii de embrioni mor în fiecare zi! Avortul este un păcat înfricoșător. Este o ucidere, și încă una mare, căci copiii mor nebotezați. Părinții trebuie să înțeleagă că viața începe în clipa zămislirii.

Într-o noapte, Dumnezeu a îngăduit să văd o înfricoșătoare vedenie, căci mi-a arătat care este soarta acelor copii. Era în noaptea spre Marțea Luminată. Aprinsesem două lumânări în două tinichele, așa cum obișnuiesc să fac chiar și atunci când dorm, pentru cei ce suferă sufletește și trupește, vii și morți. La ora douăsprezece, în miezul nopții, în timp ce rosteam rugăciunea lui Iisus, văd un ogor mare, înconjurat cu un gard de zid, semănat cu grâu care abia începuse să crească. Eu stăteam în afara ogorului și aprindeam lumânări pentru cei morți, pe care le lipeam de zidul împrejmuitor. În partea stângă era un teren viran, plin de stânci și vâgăuni, care se mișcau mereu din pricina unui vuiet puternic alcătuit din mii de țipete sfâșietoare, care-ți rupeau inima. Chiar și cel mai împietrit om s-ar fi umilit, dacă le-ar fi auzit. În timp ce sufeream din pricina acelor țipete sfâșietoare și mă întrebam de unde provin și ce înseamnă toate acestea pe care le vedeam, am auzit o voce spunându-mi: „Ogorul cu grâu, care încă nu a dat în spic, este cimitirul cu sufletele morților care vor învia. Iar în locul care se cutremură de țipetele sfâșietoare, se află sufletele copiilor care au fost omorâți prin avorturi". După această vedenie mi-a fost cu neputință să-mi revin multă vreme, din pricina mării dureri ce am simțit-o pentru sufletele acelor copii. Nu am putut nici măcar să mă odihnesc după aceea, cu toate că eram istovit de oboseală.

- Părinte, se poate face ceva pentru a se abroga legea cu privire la avorturi?

- Se poate, dar trebuie să se miște puțin guvernul, Biserica etc., astfel încât lumea să fie informată despre consecințele ce le va avea subnatalitatea. Preoții să explice lumii că legea pentru avorturi este împotriva poruncilor evanghelice. La fel și medicii să vorbească despre pericolele prin care trece femeia care face avort. Vezi, europenii au avut noblețea și au lăsat-o moștenire copiilor lor. Noi am avut frica de Dumnezeu, dar am pierdut-o și nu am lăsat-o moștenire generației următoare, de aceea acum legiferăm avorturile, căsătoria civilă etc.

Atunci când un om încalcă o poruncă a Evangheliei, responsabil este numai el. Dar când un lucru care se opune poruncilor evanghelice se face din partea statului, atunci vine urgia lui Dumnezeu peste tot neamul, ca să se îndrepte.

(Cuviosul Paisie Aghioritul (1924-1994)- Din "Viața în familie, Ed. Evangelismos, București, 2005 p. 79-82)

“Nașterea de copii mulți este mai mult o chestiune de jertfă, și mai puțin de mijloace materiale.”

“Cei căsătoriți nu trebuie să evite numai nezămislirea, ci și programarea copiilor. Să se lase cu încredere în mâinile lui Dumnezeu și să considere venirea fiecărui copil, un mare dar dumnezeiesc.”

(Părintele Epifanie I. Teodoropulos- "Crâmpoie de viață", Schitul românesc Lacu, Sf. Munte Athos, 2000, p. 155,157)

*

“Ar trebui mai bine să nu se însoare cel care nu dorește să facă copii, decât să ajungă ucigaș de copii din pricina neînfrânării poftei.”

(Sf. Clement Alexandrinul)

REGLEMENTĂRILE PRIVIND AVORTUL ÎN ȚĂRILE UNIUNII EUROPENE

Din punct de vedere al legislației privind avortul, țările UE se împart în 3 grupe.

În prima grupă se află Malta, Irlanda și (practic) Polonia, la care se adaugă Irlanda de Nord, aflată în componența Marii Britanii.

- Malta oprește cu desăvârșire avortul, în ciuda presiunilor uriașe din partea ONU și UE care solicită modificarea legislației.

- În Irlanda, avortul este oprit cu excepția cazului în care mama este în pericol de a se sinucide, însă guvernul și Biserica Catolică încearcă să închidă și această "portiță".

- În Polonia și Irlanda de Nord, teoretic se poate apela la avort dacă sarcina a apărut în urma unui viol, incest, dacă fătul are malformații grave sau dacă viața și sănătatea mamei sunt puse în pericol; practic însă, atât reglementările specifice cât și sprijinul dat de stat în asistarea femeilor care intenționează să apeleze la întreruperile de sarcină reduc până aproape de nesemnificativ numărul avorturilor. De exemplu în cazul Poloniei, rata avorturilor este foarte redusă (în anul 2002 s-au făcut 3 avorturi /10 000 de nașteri).

Grupul al doilea include statele în care se pot face avorturi în anumite condiții, mai relaxate: Cipru, Insulele Feroe (teritoriu danez), Finlanda, Luxemburg, Spania, Portugalia (încă!; vezi mai jos amănunte) și Marea Britanie.

- Avortul motivat de situația socială și materială dificilă este permis practic doar în Marea Britanie (care ar trebui mai degrabă inclusă în grupul al treilea) și Finlanda.

- În Feroe se cere și consimțământul soțului, dacă femeia este căsătorită.

- În Luxemburg, femeia trebuie consiliată cu privire la alternative și trebuie să aștepte 7 zile până la avort. Tot aici

"obiecțiile de conștiință", în general din motive religioase, sunt frecvente.

În grupul al treilea se află restul statelor UE, în care avortul este disponibil "la cerere". Din acesta fac parte țări foste comuniste cu excepția Poloniei (țările Baltice, Bulgaria, Cehia, Slovacia, Slovenia, Ungaria) care aveau o astfel de legislație încă din vremea "cortinei de fier" (lucru explicabil întrucât prima țară din lume care a legalizat avortul a fost URSS, în 1922) sau țări cu veche tradiție democratică și liberală în care așa-numitele "libertăți individuale" sunt fundamentale - Belgia, Olanda (în acestea a fost legalizată și "eutanasia"), Germania, Franța, Suedia, Danemarca. Tot aici se include și Italia.

- În Germania, Ungaria, Belgia este obligatorie sau opțională consilierea pre- și chiar post-avort; În Germania se fac chiar încercări pentru a determina femeia însărcinată să nu avorteze (modificări legislative determinate de scăderea catastrofală a natalității).

- În Italia, "obiecția de conștiință" din cauze religioase intervine în cazul multor medici solicitați să întrerupă sarcini.

- În Austria factorul material este unul important, avortul costând destul de mult și fiind accesibil practic doar în marile orașe. În alte state intervenția este gratuită, costurile fiind acoperite de la bugetul de stat (Olanda, Danemarca, Estonia).

- Acordul părinților în cazul în care femeia însărcinată este minoră este cerut în Italia, Grecia, Portugalia, Slovenia, Slovacia.

- În Italia și Olanda se impune o perioadă "de gândire" de câteva zile înainte de intervenție.

- În Cehia și Slovacia nu se pot face 2 întreruperi de sarcină la mai puțin de 6 luni distanță, decât dacă femeia are peste 35 de ani sau a născut de 2 ori.

Tot în această grupă se includ Grecia, unde legislația a fost relaxată de curând, și România, ultima fiind un caz special (singura țară în care regimul comunist a interzis avortul, din 1967 până în 1989) și tragic totodată (cea mai mare rată a avorturilor

din UE, lipsa aproape totală a oricăror restricții, lipsa consilierii). În țările unde avortul este disponibil "la cerere", limita de vârstă a sarcinii până la care se pot efectua intervenții este, în general, săptămâna 12, cu excepția Sloveniei (săpt. 10) a României (săpt. 14) și a Suediei (săpt. 18).

(Asociația Provita București - www.provitabucuresti.ro, după un studiu BBC cu surse ONU și OMS)

Populația României – Încotro?

Între 18-19 septembrie 2007 s-a desfășurat la Sibiu conferința cu tema “Populația României – Încotro?”, organizată de Senatul României, Primăria Municipiului Sibiu, Fondul ONU pentru populație și Universitatea “Lucian Blaga” din Sibiu.

La această conferință a participat și Președintele României, Dl. Traian Băsescu, care, printre altele, a spus:

“Am venit la Sibiu pentru simpozionul legat de demografie. Este de interes major pentru România. Este îngrijorător subiectul pentru că populația scade. În 2050 am avea pe actualul trend 16,5 milioane, în 2075, 11 milioane, și în 2100, 8,6 milioane de români.”

“Ca să păstrăm numărul de locuitori ai țării, ar trebui să se nască cel puțin 2 copii la o femeie (...) Influența scăderii populației este atât de mare încât chiar dacă luăm măsuri pentru creșterea fertilității, numărul populației va mai crește abia după anul 2060. Libertatea obținută după 1989 nu este suficientă pentru a avea copii. Avem nevoie de solidaritate și de coeziune economică și socială.”

“Nu avem politică de reconciliere între viața de familie și cea socială. Mama care stă acasă doi ani cu copilul nou-născut poate fi chiar amenințată de șomaj când să revină la serviciu, pentru că reintegrarea socială poate fi de multe ori dificilă.”

“Scăderea natalității este o problemă foarte gravă în România, o problemă a tuturor: politicieni, Biserică, cetățeni de azi și mâine.”

*(fragment preluat din LUMINA, ediția de miercuri,
19 septembrie 2007, p.5)*

N-AU VRUT SĂ FIE MAME

Statistică pentru județul Neamț pe anul 2006 la avorturi

• 2.483 avorturi au fost efectuate anul trecut în spitalele nemțene • cele mai multe dintre avorturi, adică 1.530, au fost solicitate la femei cu vârste între 20 și 39 de ani • cele mai tinere paciente care au scăpat de sarcina nedorită au fost cinci adolescente cu vârste mai mici de 15 ani •

2.483 de nemțence au avortat în maternitățile din spitalele nemțene, în cursul anului 2006. Cele mai multe dintre acestea - 1.523 - au fost făcute la solicitarea pacientelor, iar 960, pentru că sănătatea gravidelor era pusă în pericol, ori a fost vorba despre avorturi spontane. Majoritatea femeilor care nu și-au dorit sarcina provin din mediul rural și se înscriu în trei categorii de vârstă: 20-24 de ani, 25-29 de ani, respectiv, 30-34 de ani. De asemenea, în

această situație s-au mai aflat 486 de femei cu vârste între 35 -39 de ani, 139 cu vârste cuprinse între 40 și 44 de ani, dar 322 de paciente care se înscriu în categorii extreme - 15-19 ani, respectiv, 45-49 de ani. Au recurs la experiența traumatizantă a avortului și cinci adolescente mai mici de 15 ani.

Dacă gravidele cu vârste între 45-49 de ani au reprezentat cazuri izolate, 19 la număr, cele foarte tinere, cu vârste de până la 19 ani, au fost destul de multe, 303.

În 2006, cele mai multe dintre avorturi - 1.329 - au fost efectuate la Spitalul Municipal Roman, iar cele mai puține - 176 - la Spitalul Orășenesc Bicz. La Spitalul Județean de Urgență Neamț au fost înregistrate 717 intervenții de acest gen, iar la Spitalul Orășenesc Târgu Neamț - 261.

Pe de altă parte, însă, statisticile - care includ numai intervențiile făcute în unitățile spitalicești - nu pot prezenta situația reală, în condițiile în care numărul cabinetelor particulare, unde se efectuează avorturi la cerere fără a fi raportate, este foarte mare. Dar, datele centralizate la nivelul Autorității de Sănătate Publică Neamț arată că, în 2003, în spitalele din județ au fost înregistrate 4.517 avorturi, în 2004 - 3.614, iar în 2005 -2.953.

(Lăcrămioara Iliescu - Monitorul de Neamț, 25 ian. 2007, p.8)

*

Vaporul morții

“Dacă sunt unele țări din Europa precum Malta, Polonia sau Irlanda care au pus restricții împotriva avorturilor, diavolul găsește imediat căi ocolite pentru a pătrunde și acolo și a ucide copii. Mare ură are împotriva pruncilor nenăscuți! Cum procedează?

Păi v-am spus și altădată, prin fundații, asociații, organizații nonguvernamentale și alte feluri de închipuiri de acest fel.

O astfel de fundație olandeză, numită *Femei pe valuri*, cu adevărat aflate pe valurile mării acestui veac apostat, este posesoarea unui vapor-clinică, pe care îl plimbă în apele

internaționale și cheamă femeile tinere să-și avorteze copiii la bordul lui.

Acest sediu plutitor al crimei profesioniste, numit *Lan-genort*, mai bine îi spuneau *Nordicul mort*, a susținut campanii de pruncucidere în Irlanda și Portugalia. A ancorat în apele internaționale din apropierea acestor țări, femeile au fost aduse la bord cu bărcile cu motor și acolo medicii au operat, omorând numeroși prunci.

Au dat târcoale în 2 rânduri Maltei și Poloniei, dar populația i-a alungat, lovindu-i cu ouă, roșii, și, nu este exclus, cu pietre. O vreme au stat deoparte acești criminali odioși. Însă diavolul, cum spuneam, n-are pace și i-a stârnit iarăși. Așa se face că, la începutul lunii mai curent, fantomele morții de pe acest vas blestemat și-au început călătoria către Argentina, unde intenționează, folosind același șiretlic, să aducă la bord femei dispuse să-și ucidă pruncii. Umblă, precum în vechime slujitorii demonului Moloh, să colecteze prunci și să-i sacrifice pe “altarul” diavolului. Observați că se duc acolo unde există oarecare împotriviri la practicarea avorturilor. La noi nu vine vasul morții pe apă, fiindcă în România omorârea pruncilor e liberă, legală, dezlănțuită ca tornadele și face ravagii, mistuind viitorul acestui neam. Sub acest aspect, diavolul stăpânește fără prea mari bătăi de cap poporul ortodox al românilor.

Iar noi suntem complicii și colaboratorii lui apropiați. Pentru asemenea “merite” vom fi, chiar suntem și acum, “premiați” cu secete, grindini, viituri, tornade, accidente, boli incurabile și cronice, zaveră în fiecare casă, în fiecare cetate și în toată țara. Dar, primim aceste palme de la Dumnezeu cu nesimțire, cu o crasă nepăsare, și continuăm să ucidem prunci, cât mai mulți prunci nenăscuți. Oare ne vom trezi când ne va plesni Stăpânul cu biciul, cu vreun ciomag sau chiar cu măturoiul? Sau suntem atât de împietriți în rele, atât de îndrăciți, încât Îl vom obliga pe Dumnezeu să ne scoată definitiv din istorie?

Trezește-ne, Doamne, cumva la pocăință, așa cum numai Tu știi să o faci, înainte de a se întâmpla toate acestea!”

*(Ioan de la Cruce – “Cronica Antihristului”, publicat în
Credința Ortodoxă, nr. 5 (123), p.13)*

*

“O femeie din Ucea de Sus, deși era credincioasă și știa că avortul este păcat, a hotărât să avorteze pentru că avea un bărbat care o bătea, era bețiv, era rău. În noaptea de după avort, a avut un vis în care Părintele Arsenie (Boca), deși nu-l cunoștea, îi spunea: *Ce-ai făcut, Georgeta? Ce-ai făcut! Ține minte: decât să omori, mai bine să mori!*

După câteva luni, a avut o dorință puternică de a-l vedea pe Părintele Arsenie și s-a dus la Drăgănescu. Când a intrat la el, Părintele i-a spus: *Ce ai făcut, Georgeta? Decât să omori, mai bine să mori.*” **(Pr. Ciprian Negrean)**

“Vedeți că azi Irod e în fiecare familie. Noi îl judecăm pe Irod (și în colinzi) că a omorât copiii, dar îl acceptăm aproape în fiecare familie. Ne omorâm singuri copiii prin avorturi și omorâm aleși ai lui Dumnezeu. De aceea neamul nostru nu progresează. Când, după Revoluție, am auzit căăștia liberalizează avorturile, am zis: *Îi gata cu noi...*Am ajuns mai rău decât necredincioșii.” **(Pr. Petru Vanvulescu)**

(Fragmente extrase din “**Mărturii din Țara Făgărașului despre părintele Arsenie Boca**”, Ed. Agaton, Făgăraș, 2004, p. 84)

PĂRINTELE ARSENIE BOCA

Despre familie și copiii lepădați

Astăzi Irod s-a multiplicat; aproape că nu mai există familie în care Irod nu-și ucide copiii. Doar puțini copii fugari mai scapă în Viață.

Unde ești Maica Domnului, să scapi pe maica omului de pofta ucigașă a lui Irod?

Altă durere pe care o aveți voi, mamelor, taților, sunt copiii lepădați. Acesta este un păcat strigător la cer. Este uciderea la mijloc, și nu este cu nimic mai ușoară.

Ascultați toți cu luare aminte: sângele lor cere răzbunare. De asemenea, nu vei avea mulțumire nici cu ceilalți, ci numai plâns și jale. Răzbunarea sângelui vărsat se face fără milă, ori ți-i ia Dumnezeu și pe ceilalți copii, ori vor cere însuși capul mamei.

Știți bine că aceasta se întâmplă la multe mame (ucigașe) atunci pe loc. Iar aceasta așa se tocmește că atâta supărare vei avea în casă, că îți pierzi cumpătul și uiți de marea milă a lui Dumnezeu, ce o are cu toți păcătoșii, și se apropie diavolul de tine și îți bagă în cap gândul să-ți iei lumea în cap și să-ți faci capătul. Acesta este glasul împotriva tuturor celor care fac așa. Mare ispășire pătesc mamele care fac așa, care au ucis copii. Iar dacă vrei să scapi tu și ceilalți copii pe care i-ai făcut, trebuie să pui în loc tot atâția copii, ai altor femei sărace, și să-i botezi, iar dacă nu, ia-i și botezați gata și să îngrijești de dânșii ca de copiii tăi, cu îmbrăcăminte, cu încălțăminte, făină, bani de școală, până ce sunt în stare să-și câștige pâinea, și ce scoți din copiii tăi, aceea să iasă și din aceia. Iar toate necazurile pe care le vei avea în vremea aceasta, fie pentru ei, fie de la ei, să le rabzi pe toate, nădăjduind în mila lui Dumnezeu că îți va ierta păcatul, căci prin răbdare ispășești păcatul. Iar milostenia cu osteneală biruie înaintea judecății.

Acesta este un cuvânt de mângâiere pentru voi, dar faceți întocmai, căci față de Dumnezeu nu te poți plăti cu minciuni. Și-ți va spune diavolul că ai dat destul, numai așa, ca să te bage dator, ca să-i fii și lui datornic și să nu-ți plătești față de Dumnezeu datoria. Și să înveți pe cele tinere să nu facă și ele așa cum ai făcut tu, pentru că tu știi cu câtă înfrigurare pătimești în sufletul tău.

Vrei copii puțini, nu lăsa pe bărbatul tău să se atingă de tine. Însă, ca să puteți face lucrul acesta, trebuie să vă înfrânați cu postul, iar eu zic cu foamea. Căci **trupului acestuia de pe noi nu-i pasă dacă ne bagă în focul iadului**. De aceea, ar trebui ca nici nouă să nu ne pese de poftele lui, ci să le mai ucidem cu postul.

Te sfătuiește bărbatul ca să ucizi copiii? Sfatul este al unui ucigaș, nu-l asculta, ci mai bine rabdă să fii alungată de la casa lui, și Dumnezeu va vedea osteneala ta și nu te va părăsi, ci te va milui, de vei fi vrednică.

În toate acestea de până aici se încurcă oamenii care nu postesc, căci aceștia sunt izbiți de toate relele care de la stomac încep, iar eu vă spun că și de la brâu în jos.

Prin urmare să vă pocăiți și să nu mai păcătuiți. Să alergați la spovedanie curată și la Sfânta Împărtășanie, căci altfel nu vine ocrotirea lui Dumnezeu asupra voastră și asupra avutului vostru. Nu uitați, însă, căci postul este poarta, iar patrafirul este ușa. Iar cu acestea vine ocrotirea vie a lui Dumnezeu, fără de care nu putem face nimic.

“Mărturisi-voi asupra mea Domnului fărădelegea mea, și îndată Tu ai ridicat pedeapsa păcatului meu”(Psalmul 31,6). Asupra noastră atârnă pedeapsa păcatului și urmează să-l ispășim și să-l scoatem din obicei. “De aceea, toată sluga să se roage la vreme, chiar potop de ar veni să nu-l poată potopi.” Vedeți cum trebuie să vă fie așezământul minții, inimii și trupului vostru, curățite? Căci Dumnezeu nu păzește trupul spurcat, inima și mintea cu vicleșug, iar dacă ne îndreptăm, zilele se înseninează și ne vom bucura.

Dacă veți fi și împlinitori, nu numai ascultători, se vor urni necazurile din loc și nici eu nu am bătut toaca la urechile surzilor. Mai sunt încă multe de dezbătut, cu ajutorul lui Dumnezeu, dar nu se pot toate dintr-o dată, ci pe rând, și cu cât le veți auzi (și le veți citi) mai des, cu atât le veți ține minte mai bine.

Plata păcatelor părinților izbește și-n urmași

Iată ce-i cu relele: ele vin pe capul oamenilor - și uneori chiar pe cap – de pe urma păcatelor, ca plată, ca ispășire și ca hotar al păcatelor. **Dar durerea cea mai mare, pedeapsa cea mai grea, e că plata păcatelor izbește și-n urmași, până la al treilea și al patrulea neam.** Iată ce scrie la “A doua Lege” – Deuteronomul (cap. 5, 9-10): *“Pedepsesc păcatele părinților în copii, până la al treilea și până la al patrulea neam, al celor ce Mă urăsc pe Mine. Și fac milă până la al miilea neam celor ce Mă iubesc pe Mine și păzesc poruncile Mele.”*

Cele mai grele boli sunt bolile de nervi. Mor nervii și te trezești slăbănog, tremurând, sau nebun la casa de nebuni. Nu e o boală de moarte și, odată instalată, n-are leac. Și cine distruge nervii? Iată ce ne spun și doctorii: beția, desfrânarea cu bolile ei, mânia și supărările peste măsură. Deci feriți-vă de acestea, că ele omoară milioane de firișoare (celule) nervoase care nu se mai refac în veac. Toate țesuturile se refac, afară de celula nervoasă.

Un tată pătimăș de aceasta n-are urmași sănătoși, ba și-n nepoții și strănepoții săi se moștenește ceva găunos, care la o întâmplare oarecare răbufnește afară. E destul să se îmbete un tată o dată, ca să aibă din beția aceea un urmaș cu boala copiilor – epileptic. E destul să-și sperie soția o dată, în vremea sarcinii, ca dintr-aceasta să se aleagă un copil nenorocit pe toată viața.

Așa se răzbună păcatele părinților în bieții copii, care nu au nici o vină și nici un viitor. Spun acestea și mai am de gând să mai spun, fiindcă prin regiunea aceasta – odinioară capitala Daciei – acum se bea cel mai mult rachiu, de aceea aici sunt cei mai mulți copii bolnavi de nervi – deși oamenii pătimesc și de alt rău mai mare: nu vor să aibă copii; (...).

Nouă, preoților, Iisus nu ne-a dat și darul tămăduirii minunate, cum îl avea El și cum îl dă la puțini dintre Sfinți, din vreme în vreme; ne-a dat însă un dar mai mare: al iertării păcatelor! Nu l-a dat îngerilor, dar l-a dat oamenilor.

Darul iertării păcatelor e mai mare decât darul minunilor, întrucât privește sufletul, pe cand minunile privesc de obicei trupul. O iertare a sufletului, o curățire a lui, uneori e o adevărată înviere din morți, și-i mai de preț aceasta decât a tămădui un picior.

Fără darul minunilor între oameni ne putem mântui, dar fără darul preoților, al iertării păcatelor, nimeni nu se mântuiește. Ce n-a dezlegat preotul pe pământ, așa rămâne: nedezlegat nici în Cer (Matei 18,18). Și preotul nu te poate dezlega dacă tu nu vii să-ți mărturisești asupra ta păcatele tale. De asemenea, preotul nu te poate dezlega – ca oarecum cu sila – dacă nu-ți dai însuși toată silința de a te dezlega de toate năravurile tale rele.

Iertarea păcatelor însemnează și încetarea de a le mai face. Iertarea păcatelor nu înseamnă să le spovedești mereu și să le iei iarăși de la capăt și iar să le spovedești și iar să le iei de la capăt. Creștinismul mai e și chestiune de refacere a voinței. Preotului îi trebuie bunăvoința voastră ca să o facă voință, să o facă tărie de caracter, să o facă simțire de obraz.

Oamenii umblă după făcătorii de minuni, fie ei și vrăjitori. Dar vă spun că minunea cea mai mare e învierea vieții tale pe temelia ei, Iisus Hristos; e încreștinarea vieții tale. Asta-i minunea cea mai mare – “înnoirea vieții tale” – care ne stă cu adevărat la îndemână și ni s-a dat nouă, preoților, poruncă: “*Înviați pe cei morți!*” După învierea ta tânjește Iisus. Ce însemnează aceasta, n-ar putea să ți-o spună nimeni mai bine decât înșiși cei ce au înviat din moarte sigură, ca dintr-un vis...

Oare de unde începe slăbănogirea (paralizia)?

De la socoteala trufașă a minții. I se pare ei că e mai bine să nu se conducă după Dumnezeu, ci după capul ei, după păcat. Și

așa dă omul drept în plata păcatului, ca și cum ar da cu oiștea-n gard.

Tot minte slabă dovedesc și aceia care nu vor să vină la ștergerea păcatelor, și n-au de ce aștepta tămăduirea bolilor. Ajută doctorii, dar trebuie să-ți curățești întâi sufletul.

Dacă oamenii și-ar potrivi purtările după poruncile lui Dumnezeu, și nu după momeala păcatelor, ar preveni, ar ocoli toate pacostele necazurilor, dar așa, drept în ele își sparg capul. Și apoi umblă plângând...**Lasă-te, frate, condus de un sfat dumnezeiesc, că de nu..., capul care n-ascultă...odată se sparge și nu mai are cine ți-l lega!**

Oare de ce vin oamenii așa de în silă la spovedit? – Fiindcă știu că li se cere lepădarea de păcate; ori, lor le plac păcatele mai mult decât înfrânarea de la ele.

Nu pot lăsa să nu vă spun că din lăcomia stomacului se mai naște și curvia. Despre aerul drăcesc al ei nu se mai îndoiește nimeni: acesta-i focul iadului.

Acum luați aminte, căci n-am răgaz să vă spun mai pe larg, ci numai ceva, din propriile voastre dureri. Nunta într-atât e binecuvântată de Dumnezeu, cât este spre naștere de fii; încolo, chiar între soții legiuți, e desfrânare; și pentru ea vine bătaia lui Dumnezeu pe oameni în fel și fel de chipuri.

Desfrânarea între soți e pricina pentru care vine vremea de se bat până li se sparge casa. Pentru nepăzirea postului și a sărbătorilor nu se pot înfrâna de la pofta trupească și așa zămislesc copii în zile neîngăduite, peste care nu se află darul lui Dumnezeu, ci pedeapsa lui Dumnezeu. Pentru nepăzirea de pofta trupească pe care au întipărit-o în ei în vremea celor nouă luni de sarcină, se nasc copii îndărătnici, neascultători și fără frică de Dumnezeu. Aceștia vor cădea în curvie toți și mulțumire în viață nu vor avea.

Luați aminte, părinților, că nu e glumă cu viața copiilor pe care îi ai, sau vrei să-i ai: ești răspunzător de ei și de toată viața lor, căci cum le-ai dat-o, așa o au! Și copiii tăi te vor judeca pe

tine după cum bine știți și bine pățiți. Iar când te-or supăra, fii cuminte și nu-i blestema, ascultând de diavolul până în sfârșit, ci trage-ți de seamă că ei îți aduc aminte păcatele tale cele nemărturisite și neispășite. Roagă-te pentru ei și roagă-te și pentru tine – chiar când te-or blestema – să te ierte Dumnezeu.

Păziți, despre latura poftirii trupești, frica și cuviința creștinească și nu vă amăgiți de trup, de vreți să vă bucurați de copiii voștri, iar de nu, așa vor spori relele, încât va junghia fiul pe tată-său și va sugruma fiica pe mamă-sa! Scrie în Sfânta Scriptură! Că așa va fi în vremea din urmă.

Luați prin urmare seama și învățați și pe copiii voștri și curățați-vă de duhul necurat (de diavolul) cu care v-ați deprins a fi.

Luați seama, că dacă vreți să nu cădeți din creștinătate și dacă vreți să biruie chipul lui Dumnezeu în noi, și nu al diavolului – prin patimile sale – luptați-vă din răputeri cu arma postului, căci după cum vedeți postul este ucigașul patimilor. Pentru că este și **dar** de la Dumnezeu, dat tuturor celor ce luptă lupta cea bună.

Faceți începătura aceasta și veți vedea cum vi se va înnoi viața și se va liniști casa.

Când familia nu va mai fi întemeiată pe Taină, oamenii vor fi o turmă de fiare sălbatice, destrăbălate.

*(Părintele Arsenie Boca – “Tinerii, familia și copiii născuți în lanțuri”,
Ed. Credința Strămoșească, 2005, p.113-119, 153-155, 207)*

PĂRINTELE FILOTEI ZERVAKOS

Prin avorturi își omoară copiii

Întrucât este nevoie să vă răspund, vă scriu următoarele: Să-i spuneți acelei perechi, în care bărbatul nu vrea copii, iar femeia vrea, că trebuie să se facă voia lui Dumnezeu și nu a diavolului. Dumnezeu a îngăduit căsnicia pentru facerea de copii și a binecuvântat-o pe ea; iar diavolul ucigaș de oameni, când el

însuși nu poate omori, îi pune pe oameni să omoare. Îi sfătuiește pe părinți să-șiucidă copiii în pânțele. Soțul care nu vrea copii sau o va pune pe femeia lui să plătească doctori pentru a face avort, acela nu ascultă de Dumnezeu, ci alege să asculte de diavol și devine ucigător nu al străinilor, ci al propriilor lui copii.

Femeia, când rămâne însărcinată, nu trebuie să-l asculte pe bărbatul ei și să facă avort, să devină ucigașă, ci trebuie ca, dacă soțul ei o silește, să se împotrivescă, să meargă la preot, la mitropolit, și să ceară ajutor și, dacă bărbatul ei stăruiește, să se despartă de el.

La problema aceasta există două soluții. Una este ca, dacă nu vor copii, să nu se unească trupește, ci să fie cuminți, înfrânându-se. Aceasta se face prin îngăduință și iconomie, numai și numai pentru a nu deveni ucigași. Dacă nu vor această soluție, în loc să asculte de diavol și să-și omoare copiii, să aleagă să se despartă. Dacă au mare credință în Dumnezeu, și 20 și 50 de copii dacă ar dobândi, le va purta de grijă Dumnezeu, care hrănește și păsările cerului. Să fie cu multă luare-aminte și să facă ceea ce le spun, pentru a avea binecuvântarea lui Dumnezeu și pentru a moșteni Împărăția veșnică a Domnului. Iar dacă nu vor asculta, vor fi părăsiți de Dumnezeu și vor moșteni, dacă între timp nu se pocăiesc, împreună cu diavolul, iadul cel veșnic.

Mă rog ca Dumnezeu să-i lumineze să primească povața mea, căci ascultarea de voia lui Dumnezeu este viață, pe când neascultarea este moarte.

Scrisoare către un doctor, despre avort

Cunosc bine, dragul meu, ca părinte duhovnicesc ce simt, mergând și spovedind prin toată țara, un mare păcat săvârșit de femeile gravide. La acest păcat sunt părtași și soții lor, și adulterii și desfrânații care le lasă gravide, chiar și doctorii la care aceste femei se duc și le cer leacuri și intervenții chirurgicale pentru a-i omori pe copiii concepuți în pânțele lor. Nimeni, chiar nici cele

mai sălbatică fiare ale pădurii, în afară de vipere, nu-și omoară copiii nou-născuți, ci îi îngrijește cu blândețe. Doar femeile imorale săvârșesc această crimă în pânțele lor.

Așadar, fii atent! Când va veni o asemenea femeie să-ți ceară leacuri sau injecții pentru a-și omorî copiii, s-o povățuiești. Să-i spui că lucrul pe care vrea să-l facă este cea mai mare fărădelege.

Fii așadar cu luare-aminte, să nu încuviințezi să conlucrezi la această nelegiuire, căci te vei face părtaș la o crimă. Oricine ar veni la tine, fie regină, fie soție de ministru, fie fiica vreunui bogătaș sau a vreunui sărac, s-o povățuiești cele de cuviință și, dacă insistă să-i spui: "Înapoia mea, satană". Și dacă ți-ar oferi mii și zeci de mii de lire de aur, să-i spui: "Aurul și argintul tău să piară împreună cu tine". Dar nici să n-o trimiți la alt doctor sau mamouș care face avorturi. Să-i spui că mai bine ar alege să moară decât să facă vreun avort, decât să săvârșească o asemenea crimă.

(Ne vorbește Părintele Filotei Zervakos-Editura Egumenița, 2007, p. 94-96)

PĂRINTELE CLEOPA

Despre familie și păcatul avortului

- Ce sfaturi evanghelice dați părinților care nu vor să nască copii și recurg la avorturi și alte practici ucigașe?

- Cei ce-șiucid copiii sunt împotriva vieții create de Dumnezeu, împotriva societății omenești și împotriva mântuirii lor. Acesta este cel mai greu păcat al creștinului pe pământ. Numai printr-o pocăință mare se pot mântui. Toți bărbații care îndeamnă pe femeile lor să facă avorturi sunt ucigași și toate femeile care fac avorturi cu voia lor sau a bărbaților sunt ucigașe. Toți care împiedică nașterea de copii, prin orice fel de mijloace, sunt ucigași. Păcatul uciderii întinează pământul și aduce osânda lui Dumnezeu (Num. 35, 33-34; Ps. 105, 33). Dumnezeu privește cu mare mânie asupra celui ucigaș (Ps. 5, 6; Prov. 6, 16-17; 1. Paral. 22, 8). Dumnezeu urmărește cu mânie pe cei ucigași (Ps. 9, 12; Is. 26, 21).

Dumnezeu se răzbună pe cei ucigași (Deut. 32, 43; Iez. 24, 7-8). Dumnezeu cere sânge pentru sânge (Gen. 9, 5-6). Dumnezeu se răzbună pentru sângele slugilor Sale (Deut. 32, 43; 4 Împ. 9, 7). Femeile care fac desfrânare și își omoară copiii în pânțele, făcând ucideri, să se oprească de la Sfânta Împărtășanie, după Sfintele Canoane, până la ieșirea din viață (Ancira 21). Femeile care iau medicamente și buruieni otrăvitoare și pierzătoare, precum și cele ce primesc otrăvuri omorâtoare de prunci, să se supună canonului de 20 de ani al ucigașului (Sinodul al VI-lea Ecumenic, canonul 91).

Femeia care nu se îngrijește de copilul ei, cu intenția de a muri, sau face avort din neglijență, să primească canonul pentru uciderea premeditată (Sfântul Ioan Pustnicul, canonul 36). “Femeia care va lua ierburi ca să nu nască copii, aceea să aibă pocăință cinci ani și să facă 300 de metanii pe zi. Iar de va fi cu voia bărbatului ei, mai rău este. Nici biserica să nu-i primească prescura ei, nici prinosul de vin până se va pocăi.” (P.B.G. - 20). “Femeia de-și va ucide pruncii la naștere de bună voie, în toate zilele vieții ei să se pocăiască. Femeia care își strică pânțele ca să nu nască copii, zece ani să se pocăiască, doi ani să stea în curtea bisericii, 3 ani să stea lângă ușa bisericii, ascultând Scripturile, alți 4 ani să stea cu catehumenii în tinda bisericii (în pronaos) până ce zice diaconul *Cei chemați ieșiți...* Iar 1 an să stea cu credincioșii la liturghie și apoi să se împărtășească.” (Îndreptarea Legii, 21, p. 245)

Cel mai mare păcat al credincioșilor căsătoriți este avortul, uciderea de copii și al doilea asemenea acestuia este desfrânarea (adulterul). Îndemn pe toți credincioșii Bisericii Ortodoxe să se ferească de aceste două prea mari păcate, iar dacă le-au făcut, cu voie sau fără voie, să se mărturisească la duhovnic cu mare căință, să primească canon cu căință pentru ele și așa, cu mila lui Dumnezeu, să-și mântuiască sufletele lor.

Să-L rugăm pe Mântuitorul Hristos Care S-a făcut prunc pentru noi să păzească casele credincioșilor noștri și pământul românesc de aceste două prea cumplite păcate strigătoare la cer, care aduc mânia Domnului peste noi toți și osândă veșnică.

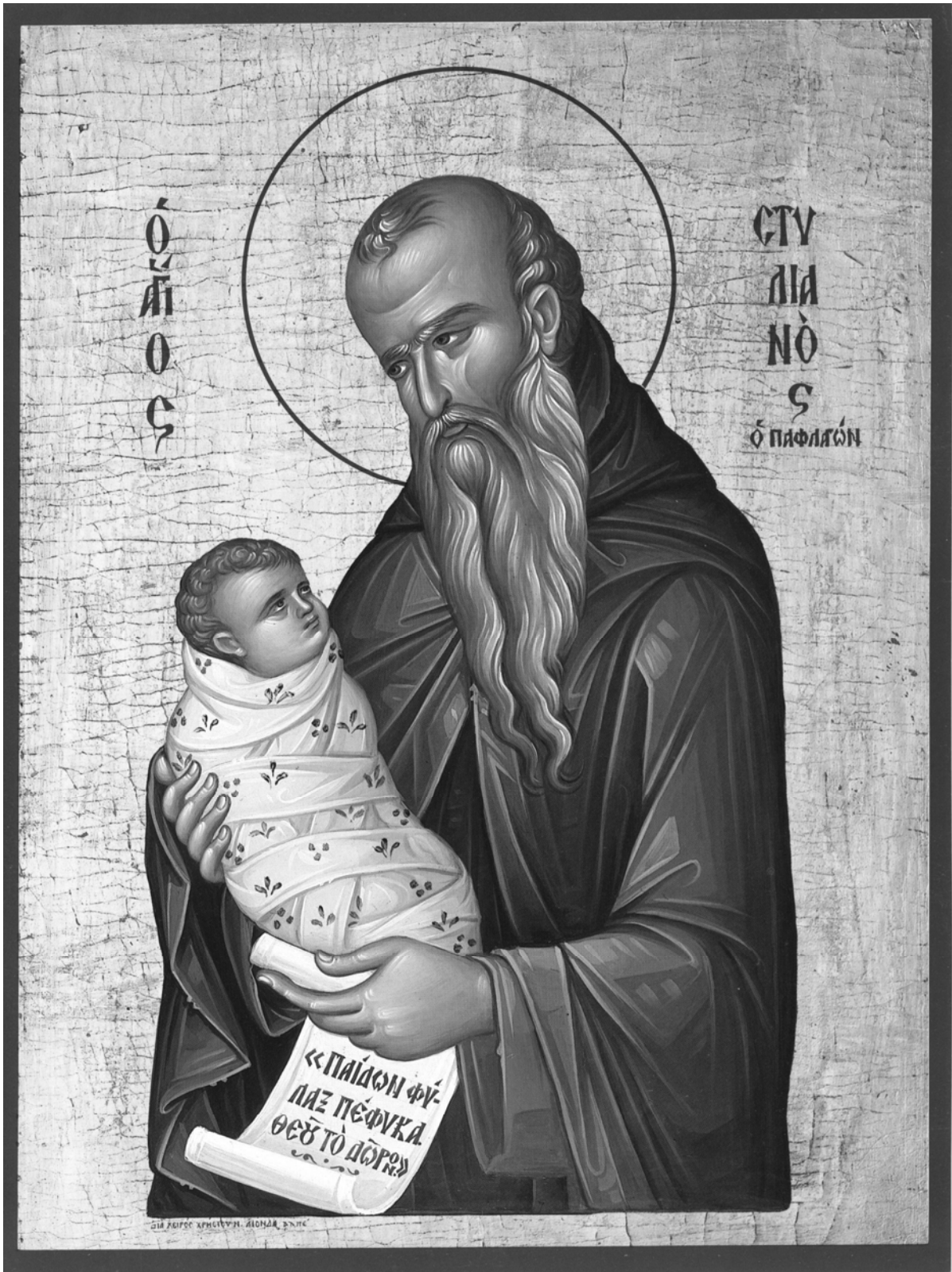
- Se poate spera într-o echilibrare creștină a familiei pe viitor, și în ce condiții anume?

- Mai întâi de toate, pentru a ajunge oamenii la cele ce întrebați, trebuie ca toți să aibă credință în Dumnezeu și frică de El. Apoi, să trăiască cu înfrânare și cumpătate (I Cor. 7, 31; Tit 2, 12). Frica de Dumnezeu și cumpătarea sunt obligatorii, atât slujitorilor, cât și creștinilor (I Tim. 3, 23;

Tit 1, 7; 1 Tim. 3, 11). Apoi tinerilor (Tit 2, 6), bătrânilor (Tit 2, 3) și tuturor credincioșilor bărbați și femei (1 Tes. 5, 6-8; Gal. 5, 22; 2 Petru 1, 6). Frica de Dumnezeu se naște în om din credință în Dumnezeu, după cum arată Sfântul Maxim Mărturisitorul, zicând: *“Cel ce crede în Domnul se teme de chinuri; cel ce se teme de chinuri se înfrânează de la patimi și rabdă necazurile; cel ce rabdă necazurile, va avea nădejde în Dumnezeu; iar cu nădejdea în Dumnezeu se dezlipește mintea de toată împătımirea celor pământești. În sfârșit, mintea desfăcută de acestea va avea iubirea către Dumnezeu.”* (Filocalia, vol. II, pag. 32). Bine a zis unul din sfinți, că toată fapta bună începe de la frica lui Dumnezeu și se termină la dragostea de Dumnezeu (Sfântul Isaac Sirul, Cuvântul 1).

Așadar, se poate spera într-o echilibrare creștină a familiei numai atunci când creștinii vor avea credință dreaptă în Dumnezeu, frică de Dumnezeu și, mai presus de toate, dragostea de Dumnezeu și de aproapele. Atunci vor asculta de Evanghelie și vor avea milă de sufletele lor și ale copiilor lor.

(din Protos. Ioanichie Bălan – “Convorbiri duhovnicești”, 1988, pag. 480-482)

O, OM, CE MARI RĂSPUNDERI AI!

O, om, ce mari răspunderi ai
De tot ce faci pe lume,
De tot ce spui, în scris sau grai
De pilda ce la alții dai,
Căci ea, mereu, spre iad sau rai
Pe mulți o să îndrume.

Ce grijă trebuie să pui
În viața ta, în toată,
Căci gândul care-l scrii sau spui
S-a dus... în veci nu-l mai aduni
Și vei culege roada lui
Ori viu, ori mort, odată.

Ai spus o vorbă; vorba ta,
Mergând din gură-n gură,
Va-nveseli sau va-ntrista,
Va curăți sau va-ntina,
Rodind sămânța pusă-n ea
De dragoste sau ură.

Scrii un cuvânt...cuvântul scris
E-un leac sau o otravă,
Tu vei muri, dar tot ce-ai scris
Rămâne-n urmă drum deschis
Spre moarte sau spre paradis,
Spre-ocară sau spre slavă.

Ai spus un cântec, versul său
Rămâne după tine
Îndemn spre bine sau spre rău,
Spre curăție sau desfrâu,
Lăsând în inimi rodul său
De har sau de rușine.

Arăți o cale; calea ta
În urma ta nu piere,
E calea bună sau e rea,
Va prăbuși sau va-nălța,
Vor merge suflete pe ea
Spre cer sau spre durere.

Trăiești o viață...viața ta
E una, numai una,
Oricum ar fi, tu nu uita
Cum ți-o trăiești vei câștiga
Ori fericire pe vecie,
Ori chin pe totdeauna.

O, om! Ce mari răspunderi ai,
Tu vei pleca din lume,
Dar ce ai spus, prin scris sau
grai
Sau lași prin pilda care-o dai
Pe mulți, pe mulți, spre iad sau
rai
Mereu o să-i îndrume.

Deci nu uita!...Fii credincios
Cu grijă și cu teamă
Să lași în urmă luminos,
Un semn, un gând, un drum
frumos,
Căci pentru toate, neîndoios,
Odată vei da seamă!

(Sf. Ioan Iacob Hozevitul)

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

Aceste mărturii despre avort și contracepție, cuprinse în broșura de față, ne cutremură pe toți, ne impresionează, dar ne și arată ce mare și grea vină poartă toți factorii de răspundere ai societății românești: Biserica, familie, școală, lumea medicală, oameni politici, toți cei care știm ce se întâmplă și nu oprim acest măcel.

Deși nu mai au nevoie de nici un comentariu, aceste mărturii trag un puternic semnal de alarmă asupra gradului de pervertire a conștiinței la care a ajuns societatea de astăzi. Dacă astăzi așa stau lucrurile, mâine, prin generația pe care o pregătim, așternem haosul moral, spiritual și distrugerea totală a acestui neam. Directivele vin de sus, iar la acest proces participă nemijlocit funcționari, salariați și întreaga societate civilă care aplică la nivelul maselor măsurile ce conduc la un adevărat genocid biologic și spiritual al poporului român. Implementarea acestor măsuri se face pe nesimțite, ca un fenomen firesc, în pas cu “progresul”, dar care ne înstrăinează de noi înșine și ne atrage o grea răspundere în fața lumii și a lui Dumnezeu. Grav este faptul că ele se aplică chiar prin mâna noastră, a celor ce ne mai considerăm creștini și români. Suntem creștini numai cu numele, căci faptele ne dovedesc a fi necredincioși, după cum spunea Arhimandritul Ilie Cleopa. În acest sens, și Sf. Ap. Pavel spune: „Ei mărturisesc că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl tăgăduiesc” (Tit 1, 16). Am ajuns să luptăm fățiș împotriva lui Dumnezeu, în planul cel mai sensibil al existenței umane: concepția și nașterea de prunci.

Suntem cu toții complici la omorul instituționalizat, fie prin participarea directă, fie prin tăcerea vinovată cu care asistăm la aceste crime. La “strigătul mut” al pruncilor avortați răspundem cu tăcere. Dar prin tăcerea noastră strigă cu putere păcatul.

Evidența faptelor și tragismul fenomenului ne îngrozesc pe toți și ar trebui să ne zguduie în cele mai adânci planuri sufletești pe fiecare dintre noi.

În acest “război grozav contra pruncilor”, alături de medici participă și majoritatea farmaciștilor prin eliberarea contraceptivelor, devenind astfel aliați la distrugerea a ceea ce are mai scump acest neam: sufletul de copil, vândut pe “30 de arginți”.

Faptul că nu există nicio modalitate de consiliere reală, faptul că o astfel de urgie se produce în lanț, ca un sistem perfect organizat, excluzând orice avertisment sau remușcare, ne scoate în afara civilizației umane.

La ce folos vile, mașini de lux, bunăstare, când viața noastră se construiește pe astfel de sacrificii? Cât timp o societate omenească se ridică pe astfel de jertfe, își construiește viitorul pe un butoi cu pulbere.

Când se face apel la drepturile omului (în problema homosexualilor sau a scoaterii icoanelor din școli), se uită că mașinăria avorturilor și distribuția planificată a contraceptivelor merg pe bandă, fără nicio restricție. În acest caz pentru copilul, pentru OMUL din pânțece nu mai există drepturi.

Pe cât sunt de evidente tendințele spre care se merge (scăderea natalității, dezechilibrul moral și social, destrămarea familiei), totuși rămânem docili “directivelor” care lovesc în noi înșine, în poporul și în sufletul nostru. Când vom realiza acest lucru, va fi poate prea târziu să mai salvăm ceva.

Domnilor medici și farmaciști care distribuiți contraceptive, gândiți-vă că sunteți folosiți pentru distrugerea propriului neam și o faceți pentru un preț de nimic!

Există încă un aspect, pe lângă cel mercantil al acestui fenomen tragic: se pretinde că este mai “umană” soluția contraceptivelor și a avortului decât nașterea acestor copii în familii nevoiașe, că avortul este o soluție mai bună decât abandonarea copiilor în orfelinate sau la colțuri de stradă. În acest

caz se încearcă justificarea și acceptarea crimei în mod deliberat. Sfidăm cu trufie Porunca a 6-a din Decalog: “**Să nu ucizi!**”, sfidăm porunca iubirii creștine care are un răspuns deplin pentru toate problemele umanității. Distrugem, prin patimi, capacitatea noastră de a iubi și astfel ne arogăm dreptul de a hotărî în locul lui Dumnezeu asupra vieții și a morții. O civilizație care nu poate rezolva problemele omului în complexitatea lui divino-umană, este depășită prin ea însăși. A judeca și a decide în locul lui Dumnezeu în problemele cele mai serioase – cum este viața – dovedește o răzvrătire fățișă a omului. Vom culege roadele.

Preacinstit cler, domnilor medici, oameni politici, educatori, părinți, oameni de cultură, purtăm o apăsătoare răspundere și avem de spus un cuvânt greu față de ceea ce se întâmplă sub ochii noștri. Faptul că întreg acest măcel se produce nestingherit sub ochii noștri, dovedește puterea și amploarea răului de care suntem cuprinși din toate părțile.

Cuvântul nostru, în acest caz, este fie prea slab, fie inexistent, dacă statisticile ne arată ca fiind **țara cu cele mai multe avorturi din lume** (vezi IPS Serafim Joantă, Mitropolit al Germaniei, Europei Centrale și de Nord, în *Iisus Biruitorul*, nr.19, din 6-12 mai 2007, p.3). Actuala stare de lucruri dovedește că acest flagel ne-a surprins fără nicio strategie de prevenire și de combatere. La nivelul nostru, al fiecăruia, vom da răspuns înaintea Mântuitorului Iisus Hristos pentru tot ce se petrece și pentru fiecare suflet pierdut pentru care nu am făcut tot ce se putea face ca să fie salvat. De aceea și starea generală de spirit este din ce în ce mai apăsătoare, rugăciunile din ce în ce mai greu primite și Sfânta Liturghie tot mai nelucrătoare în noi, pentru că ne lipsește din ce în ce mai mult suportul Credinței celei Drepte și jertfelnicia pentru Adevăr. De aceea au apărut din nou semnele războiului rece, amenințările nucleare, schimbările climatice fără precedent, lucruri care ne arată destul de clar că lumea se află în pragul unor noi și grave răsturnări. Aceasta în condițiile în care oamenii, deja obosiți, așteptau o perioadă de liniște, progres, libertate și bunăstare.

Pentru o astfel de stare de lucruri nu există decât o singură salvare: **să se oprească păcatul care este boala cea mai grea a omenirii, și a cărei manifestare se apropie de apogeu.**

Un suflet de om e mai de preț înaintea lui Dumnezeu decât lumea întreagă, și El Însuși ne-a spus: **“Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut” (Matei 25, 40).**

Noi, care am avut șansa de a ne naște, să dăm această șansă și pruncilor încă ne-născuți!

Nădăjduim că această broșură va contribui la trezirea și luminarea tuturor celor care o vor citi. De aceea, facem acest apel către dumneavoastră:

Dacă v-a impresionat conținutul acestei broșuri, dați-o și altora să o citească și faceți tot ce vă stă în putință pentru a salva măcar un suflet de la pierzare.

Veți avea mare plată de la Dumnezeu și iertare de păcate!

EDITORII

CE-I DE FĂCUT ?

“Gândul că va veni o dată vremea să ne confruntăm cu evenimentul teribil – Judecata de Apoi - , îmi amintește că Fulton Sheen a descris această clipă ca fiind un moment teribil de însingurare. Nu mai ai avocați, ești acolo, singur în fața Domnului, iar sufletul îți este cuprins de o teroare greu de imaginat. Dar eu cred cu adevărat că cei din mișcarea pro-vita nu vor fi singuri. Cred că va exista un cor de voci, neauzit pe lumea asta, dar care sună minunat pe lumea cealaltă și care va pleda pentru toți cei din mișcarea pro-vita. Vocile Îi vor spune lui Dumnezeu: “Cruță-i, căci ne-au iubit”, iar Dumnezeu se va uita la noi și nu ne va întreba dacă am reușit, ci dacă am încercat.” (Congressman Henry Hyde, în “AVORTUL”, Pro-Vita Media, 2007, p. 383)

III. CANON DE POCĂINȚĂ PENTRU COPIII AVORTAȚI

Condacul 1

Mielule al lui Dumnezeu, Cea Ce ridici păcatele lumii, auzi tânguirea mea și ia aminte la durerea inimii mele, ridică de la mine povara cea apăsătoare a păcatelor mele; Cea Ce ai purtat neputințele noastre, primește întru pocăință pe cea care se cucerește Ție, rugându-se și strigând din adâncul sufletului:

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Icosul 1

Dumnezeule și Doamne! A Ta este zidirea: însă vai mie, că păcatul săvârșit de Adam în rai trăiește în trupul meu, și ca o roabă îi slujesc pururea cu osârdie - ci acum mă rog Ție:

Miluiește-mă pe mine, Făcătorule al lumii de sus;

Miluiește-mă pe mine, Ziditorule al firii de jos;

Miluiește-mă pe mine, Stăpâne al puterilor cerești;

Miluiește-mă pe mine, îndreptătorule al fapturilor trupești;

Miluiește-mă pe mine, Cea Ce porți de grijă tuturor;

Miluiește-mă pe mine, care aduc Ție lacrimi pentru păcatele mele;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 2-lea

Stăpâne Atotmilostive, oare cum voi îndrăzni a mă apropia de Tine cu rugăciune, eu, o păcătoasă atât de spurcată, care am călcat porunca Ta, dată mie prin proorocul Tău Moisi: Să nu ucizi; ci eu sunt o ucigașă, vai, mai înverșunată de o sută de ori decât șarpele, care își lasă puii să

vadă lumina soarelui pentru puțină vreme, și abia după aceea îi mănâncă - iar eu, nenorocita, mi-am lipsit pruncii nu numai de lumina cea văzută, ci mai vârtos de Lumina Cea Adevărată, de Domnul nostru Iisus Hristos, Care luminează prin Taina Botezului - și din iubirea de vremelnica odihnă trupească fugind de binecuvântarea mulțimii de prunci, i-am ucis încă din pânțece; drept aceea, întunecată fiind cu aceste păcate și cu nenumărate altele, nădăjduiesc doar în milostivirea îndurării tale, și cu îndrăznire strig către Tine:

Aliluia!

Icosul al 2-lea

Cuvintele vieții cele rostite de către Tine le-am trecut cu vederea, Doamne, și am umblat după voia inimii mele din tinerețile mele și până în ziua de acum; ci acum cu pocăință strig către Tine, Atotînduratul meu Mântuitor:

Miluieste-mă pe mine, cea zămislită întru fărădelegi;

Miluieste-mă pe mine, cea născută întru păcate;

Miluieste-mă pe mine, care n-am păzit poruncile Tale;

Miluieste-mă pe mine, care m-am lipsit de harul Tău;

Miluieste-mă pe mine, care nu mă îngrijesc de mântuirea mea;

Miluieste-mă pe mine, care m-am încurcat în lațul patimilor;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 3-lea

Bine și frumos este a locui frații împreună și a se iubi unii pe alții, precum ne-ai poruncit, Mântuitorule: fiindcă cel ce se mânie pe fratele său, ucigaș este: ci eu am întrecut cu turbarea mea pe toți câți s-au născut din veac, încă și pe ucigașii ale căror jertfe au fost ucise din felurite pricini, având vieți și vârste felurite, însă în timp - iar eu, ticăloasa, i-am lipsit de

viață pe cei care abia primiseră vreme de viețuire de la Tine, Cea Ce le-ai dat viață ca ei să ființeze. Eu, însă, întru nebunia mea, fără de milă le-am răpit această viață pe când ei se aflau încă în pântecele meu, lepădând fără frică de Dumnezeu și darul nașterii de prunci cel binecuvântat de tine. Cu samavolnicie am smuls din mâinile tale ziditoare pe pruncii mei cei nevinovați, și nu m-am rușinat să-iucid înaintea ochilor Tăi: ci sorțile lor în dreapta Ta sunt, Doamne, iar păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia mă cuceresc, pocăindu-mă, și mă rog Ție, Bunule: în calea pocăinței pașii mei îndreptează-i, ca dimpreună cu toți păcătoșii care s-au pocăit să strig Ție: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Cela Ce singur știi neputința omenească, știi și toate căderile mele; greșelele tinereților mele nu le pomeni, și de cele ascunse ale mele curățește-mă pe mine, care strig Ție:

Miluieste-mă pe mine, marea păcătoasă;

Miluieste-mă pe mine, călcătoarea legii lui Dumnezeu;

Miluieste-mă pe mine, care am stricat legământul Tău;

Miluieste-mă pe mine, că Ție, Stăpânului meu, Ți-am răsplătit cu rău;

Miluieste-mă pe mine, care am venit la Tine să mă pocăiesc în ceasul al unsprezecelea;

Miluieste-mă pe mine, ticăloasa ucigașă de copii;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 4-lea

Dătătorule de Viață, împărate Ceresc, vino și Te sălășluiește întru mine, cea spurcată cu păcatele, și mă curățește de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletul meu, ca mântuită fiind să strig: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Rătăcitam ca o oaie pierdută: caută-mă, Dumnezeul meu, pe mine, roaba Ta, care m-am depărtat de la poruncile Tale în hățișul cel de neștrăbătut al patimilor și al neascultării. Mântuiește-mă pe mine, nevrednica, ce suspin către Tine cu căldură, mă rog și strig:

Miluieste-mă pe mine, cea împovărată cu păcatele ce le-am săvârșit urmând voii mele;

Miluieste-mă pe mine, cea întunecată de patimi;

Miluieste-mă pe mine, cea răpită de trufie;

Miluieste-mă pe mine, cea roasă de pizmă;

Miluieste-mă pe mine, cea plină de nedreptate;

Miluieste-mă pe mine, Cea Ce nu voiești moartea păcătosului;

Miluieste-mă pe mine, ucigașa cea cu bună-știință a pruncilor mei;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 5-lea

Unde voiești Tu, Atotputernice Doamne al meu, acolo se și biruiește rânduiala firii. Biruiește Tu și firea mea păcătoasă și puterile ei, ce mă împing spre păcat, că Tu ești Făcătorul tuturor și Ziditorul firii; prin harul Tău cel dumnezeiesc duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele; nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine, și sfărâmă pecetea care mă înfierează ca ucigașă de copii, după dreptate așezată pe sufletul meu cel muritor de către dreapta Ta judecată, potrivit celei de-a șasea porunci a legii Tale: să nu ucizi, și înnoiește legământul cel veșnic pe care l-ai făcut cu noi, Doamne, pe care eu l-am călcat în păcatele mele, și întoarce-mi virtuțile dintâi, pe care le-am pierdut prin păcat, ca fără de împiedicare să-Ți cânt: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Cine a mai păcătuit vreodată așa cum am păcătuit eu, ticăloasa? Ce păcat nu am săvârșit, ce rău n-am închipuit în sufletul meu? Ci cu inimă înfrântă și cu lacrimi vin la Tine, Atotîndurate Doamne, strigând:

Miluieste-mă pe mine, roaba Ta cea necredincioasă;

Miluieste-mă pe mine, cea împietrită în păcat;

Miluieste-mă pe mine, cea urâtoare de aproapele;

Miluieste-mă pe mine, care am jignit cu cuvântul și cu lucrul;

Miluieste-mă pe mine, cea întinată cu sufletul și cu trupul;

Miluieste-mă pe mine, cea arsă de muștrările conștiinței;

Miluieste-mă pe mine, ucigașa de prunci, care lui Irod m-am asemănat;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 6-lea

Cu razele harului Tău, Doamne, luminează haina sufletului meu, Dătătorule de lumină, și mă mântuiește, ca bucurându-mă să cânt Ție: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Multă este, Hristoase, mulțimea greșalelor mele, și ca o noapte întunecată e toată viața mea; ci fără a deznădăjdi de mila Ta, Mântuitorul meu, ca David strig Ție:

Miluieste-mă pe mine, care în lenevie toată viața mea o am cheltuit;

Miluieste-mă pe mine, care nu mă îngrijesc de rugăciunea pentru păcate;

Miluieste-mă pe mine, cea nerecunoscătoare pentru bunele Tale îndemnuri la pocăință;

Miluieste-mă pe mine, care legea Ta n-am cinstit-o și poruncile Tale nu le-am păzit;

Miluieste-mă pe mine, că lumea și cele ce sunt în lume am iubit;

Miluieste-mă pe mine, care în lumeasca deșertăciune zilele veacului meu le-am cheltuit;

Miluieste-mă pe mine, că urmând legilor acestui veac și îngreșându-mă de nașterea de prunci cea binecuvântată de Tine, am săvârșit ucidere de prunci;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 7-lea

La cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, dar firea mea de tină mă trage în jos, Mântuitorul meu. O, Ziditorule al cerului și al pământului și a toate câte sunt în ele! Ridică-mă ca să gândesc și să faptuiesc după cereasca cuviință, ca pururea să strig Ție, cu inima și gura, cântarea de biruință: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Ochi viclean am și plin de toată necurăția, și pururea mă amăgesc cu înșelăciunile acestei lumi. Drept aceea mă rog Ție, Atotbunule, să întorci ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea, ca să strig Ție cu glas de rugăciune:

Miluieste-mă pe mine, care însetez a sluji ție cu credință;

Miluieste-mă pe mine, care voiesc a mă închina Ție în duh și adevăr;

Miluieste-mă pe mine, care-Ți aduc ca jertfă pentru păcate lacrimile pocăinței mele;

Miluieste-mă pe mine, care cer de la Tine iertare pentru uciderea pruncilor mei;

Miluieste-mă pe mine, care aştept de la Tine izbăvire de patimile mele;

Miluieste-mă pe mine, care plâng foarte pentru păcatele mele cele grele, pentru păcatele mele de moarte;

Miluieste-mă pe mine, ucigaşa cea vinovată înaintea judecăţii Tale şi a oamenilor;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 8-lea

Miluieste-mă, Doamne, Mântuitorul meu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care mai mârşavă decât toţi eu sunt: ci Te rog, Atotmilostive Dumnezeu, pleacă-te spre milostivirea îndurărilor Tale, auzi suspinele inimii mele, primeşte izvoarele lacrimilor mele, fierbinţile rugăciuni ale sufletului meu, al cărui Mântuitor Tu eşti ca să strig Ție: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Gânduri rele şi tâlhăreşti au căzut asupra mea fiind eu cu totul cufundată în somnul păcatului. Vai mie! Că haina cea dumnezeiască dată mie la Sfântul Botez pe spurcăciunea păcatelor am schimbat-o, drept care ucidere de prunci am săvârşit şi până acum petrec goală de virtuţi. Drept aceea, foarte năzuiesc să ridic ochii mei, ce s-au plecat în jos pentru mulţimea faptelor mele celor cumplite, săvârşite înaintea Ta, Doamne, şi astfel, strig către Tine:

Miluieste-mă pe mine, care am săvârşit păcat de moarte;

Miluieste-mă pe mine, care până acum mă împotmolesc în păcate;

Miluieste-mă pe mine, cea plină de toată urâciunea;

Miluieste-mă pe mine, cea mânjită cu păcate împotriva firii;

Miluieste-mă pe mine, care nu am păzit curăția fecioriei mele;

Miluieste-mă pe mine, că de cucernica vrednicie de mamă m-am lipsit;

Miluieste-mă pe mine, că din pântece pruncii fără de vreme mi i-am lepădat;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 9-lea

Dă ochilor mei râuri de lacrimi, Dumnezeul meu, ca să plâng pentru păcatele mele - și astfel, bucurându-mă, să strig: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Trupul mi l-am spurcat cu urâciuni în taină, sufletul mi l-am întunecat cu faptele mele cele nefirești: se bolnăvește trupul, se bolnăvește și sufletul meu. La Tine, Ceta Ce singur nu ții minte răul, la Milostivul Judecător și Dumnezeul meu căzând, mă rog:

Miluieste-mă pe mine, ucigașa, că pomenirea soartei pruncilor mei lepădați mă umple de cutremur și groază și de mirare negrăită: cum mă rabzi, Milostive Doamne și Judecătorule Preadrept, și îmi faci bine mie, venetică a iadului, până în această zi și în acest ceas, în tot chipul așteptând pocăința mea?

Miluieste-mă pe mine, ce nu o dată am făgăduit să mă îndrept și iarăși m-am întors la păcate, precum câinele la vărsătura sa;

Miluieste-mă pe mine, că fără frică de Dumnezeu și fără dragoste de mamă, ci cu sălbăticie de fiară pruncii mei i-am sfâșiat;

Miluieste-mă pe mine, că de bună voie am săvârșit păcatele mele;

Miluieste-mă pe mine, că duhul cu gânduri spurcate mi l-am întinat;

Miluieste-mă pe mine, că până în această zi duc o viață păcătoasă;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 10-lea

Rănit-m-am de amăgirea acestei lumi și mi-am plecat genunchii înaintea ei, alegând calea cea pierzătoare a legii ei spurcate, uitând făgăduințele ce le-am dat la Sfântul Botez; și săvârșind una după alta toate fărădelegile pe care lumea mi le insufla, am atins, în cele din urmă, culmea păcatelor de moarte - uciderea de prunci: ci sârguiește a-mi deschide mie brațele părintești, Dumnezeul meu, ca până la sfârșitul vieții să aduc Ție jertfă de laudă, strigând: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Răpitorii, ucigașii, hoții și toți păcătoșii nepocăiți împărăția Cerurilor nu o vor moșteni: iar eu cu toată nedreptatea și cu toată spurcăciunea păcatelor am întinat trupul și sufletul meu. Așadar, săracirea mea sufletească mă face să cad la Tine, strigând:

Miluieste-mă pe mine, cea născută în Legământul cel Nou al împărăției harului Tău;

Miluieste-mă pe mine, cea îmbisericită în Biserica pe care Tu ai zidit-o;

Miluieste-mă pe mine, cea pecetluită cu darurile Sfântului Duh;

Miluieste-mă pe mine, cea hrănită cu Preacurat Trupul Tău și Sângele Tău Cel de viață Făcător;

Miluieste-mă pe mine, cea în Hristos botezată, în Hristos îmbrăcată;

Miluieste-mă pe mine, care toate aceste bunătăți le-am lepădat și viața păcătoasă am ales;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 11-lea

Duh de întreagă înțelepciune dăruiește-mi, Doamne și Stăpânul vieții mele, că din tinerețile mele m-am lipsit de virtuți, întreagă m-am robit patimilor, duhul și sufletul mi-am pângărit și trupul mi-am stricat. Dumnezeu al îndurărilor și al milostivirii! Nu Te îngreșoa a mă curăța pe mine, păcătoasa cea prea spurcată; zidirea Ta sunt, miluieste-mă și mă curățește de toată întinăciunea trupului și a duhului, și mă învrednicește cu îndrăznire să strig Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Așteptarea inimii mele, care nădăjduiește către Tine, nu o lepăda, Doamne, și nu mă rușina înaintea îngerilor și a oamenilor la Dreptul și Înfricoșatul Tău județ; nu mă osândi atunci după faptele mele, ci după mila Ta iartă toate greșelele mele, care strig Ție:

Miluieste-mă pe mine, cea cu inima necurată;

Miluieste-mă pe mine, cea cu diavolească robie înrobită;

Miluieste-mă pe mine, cea în păcate născută, prin Botez spălată și iarăși căzută, ca un porc, în nelegiuire;

Miluieste-mă pe mine, căreia s-au împuțit rănile păcatelor sufletului meu;

Miluieste-mă pe mine, care din pricina păcatelor mele cele grele, și de moarte, în trândăvie și deznădejde am căzut;

Miluieste-mă pe mine, care tot păcatul am săvârșit și de toată pedeapsa m-am învrednicit;

Miluieste-mă pe mine, Ziditorul meu, și întru pocăință primeștemă pe mine, cea căzută;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 12-lea

Cu mărinimia iubirii Tale de oameni, Dumnezeul meu, acoperă toate nelegiuirile mele, primind pocăința mea, ca întru dragoste către Tine să strig pururea: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Tinerețile mele au trecut întru nebunia mea, toată viața mea întru păcate o am cheltuit, întru lenevie și negrijă de pocăință; însă bătrânețile, prin frica de moarte și de Judecata Ta cea de neocolit m-au adus la pocăință. Nu mă lepăda, Mântuitorul meu, pe mine, care în ceasul al unsprezecelea am venit în brațele Tale părintești și întru pocăință strig:

Miluieste-mă pe mine, că sângele pruncilor mei nevinovați strigă către Tine, dând mărturie că sunt ucigașa lor;

Miluieste-mă pe mine, Dumnezeul meu, Care după fire ești Unul în Trei Ipostasuri;

Miluieste-mă pe mine, Doamne, Cela Ce minunat ești întru mila Ta;

Miluieste-mă pe mine, Stăpâne, Care îndelung rabzi păcatele noastre;

Miluieste-mă pe mine, împărate Sfinte, Care tămăduiești neputințele;

Miluieste-mă pe mine, Cela Ce ești îmbelșugat în dragoste și cu iubirea Ta încâlzești păcătoșii deznădăjduiți;

Miluieste-mă pe mine, Atotputernice, Care neputințele noastre ai purtat;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 13-lea

Arăta-se-va pe cer semnul Fiului Omului în ziua aceea înfricoșată a celei de-a doua veniri a Judecătorului viilor și morților - Preacinstita și de viață Făcătoarea Cruce a Fiului lui Dumnezeu. Atunci vor plânga toate neamurile pământului. O, Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Judecătorul nostru și Împărate al tuturor! Dă-mi mai înainte de acea zi lacrimi de pocăință, ca să plâng mai fierbinte răutățile și faptele mele cele pierzătoare, cu care sufletul mi l-am întinat și Preacinstitul Sânge al Legământului Tău amar l-am batjocorit - ca atunci, dimpreună cu îngerii și cu toți sfinții și dreptii să strig Ție: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice iarăși Icosul întâi: "Dumnezeule și Doamne! A Ta este..." și Condacul întâi: "Mielule al lui Dumnezeu..."

RUGĂCIUNEA ÎNTÂIA

O, Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu! Cea Ce din preamultă bunătatea Ta pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire Te-ai îmbrăcat cu trup, și Te-ai răstignit, și Te-ai îngropat, și prin Crucea Ta ai înnoit firea noastră cea stricată, primește pocăința mea pentru păcatele ce le-am făcut și auzi cuvintele mele: păcătuim-am, Doamne, la cer și înaintea Ta, cu cuvântul, cu fapta, cu sufletul și cu trupul și cu cugetul minții mele; am călcat rânduielile Tale, nu am ascultat poruncile Tale, am mâniat Bunătatea Ta, Dumnezeul meu - dar fiindcă a Ta este zidirea, nu mă deznădăjduiesc pentru mântuirea mea, ci către nemărginita Ta Milostivire îndrăznind alerg și mă rog Ție: Doamne! Întru pocăință dă-mi inimă înfrântă, și primește-mă

când mă rog, și dă-mi gând bun, dă-mi lacrimi de umilință, Doamne, dă-mi după harul Tău să pun început bun. Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă pe mine, cea căzută, și pomenește-mă pe mine, păătoasa roaba Ta, întru împărăția Ta. Amin!

RUGĂCIUNEA A DOUA

O, Dumnezeule, Preamilostive Hristoase Iisuse, Răscumpărătorule al celor păcătoși! Pentru mântuirea neamului omenesc ai lăsat, Atotmilostive, Cerurile prea-slăvite și Te-ai sălășluit în valea aceasta multpăcătoasă a plângerii, ai primit pe Dumnezeieștii Tăi umeri neputințele noastre și ai purtat durerile noastre; Tu, o, Sfinte Pătimitorule, ai fost rănit pentru păcatele noastre și chinuit pentru fărădelegile noastre - și de aceea și noi înălțăm către Tine, Iubitorule de oameni, rugăciuni smerite. Primește-le, Preabunule Doamne, și Te pogoară către neputințele noastre, și păcatele noastre nu le pomeni, și întoarce de la noi hotărârea cea cu dreaptă mânie de a ne răsplăti pentru fărădelegile noastre.

Cela Ce prin Atotcinstitul Tău Sânge ai înnoit firea noastră cea căzută, înnoiește-ne, Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, și pe noi, cei care ne aflăm întru stricăciunea păcatelor, și mângâie inimile noastre cu bucuria desăvârșitei Tale iertări. Cu tânguire și lacrimi de pocăință fără de măsură cădem la picioarele Dumnezeieștii Tale milostiviri: curățește-ne, Dumnezeul nostru, cu harul Tău cel dumnezeiesc, pe noi pe toți, de toate nedreptățile și fărădelegile vieții noastre - ca întru sfințenia iubirii Tale de oameni să lăudăm atotsfânt numele Tău, dimpreună cu al Tatălui, și al Preabunului, și de viață Făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului cu Pruncul Iisus

**Maica Domnului “PRODROMIȚA”
Sf. Munte Athos**

CUPRINS

<u>I. DESPRE CONTRACEPTIVE</u>	3
Mijloace anticoncepționale - efecte secundare fatale despre care nu se vorbește - Dr. med. Rudolf Ehmann.....	3
A. Introducere.....	3
B. Mijloace contraceptive artificiale.....	9
C. Efecte secundare ale pilulei anti-baby.....	14
D. Bilanțul contracepției și urmărilor ei.....	16
Steriletul – factor criminal – Dr. Med. Antun Lisec.....	18
<u>II. MĂRTURII ȘI ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE</u>	24
Mărturii ale unor femei despre avort	24
Întâmplări adevărate.....	47
Urmările psihice ale avortului provocat -constatări ale unui medic GP de-a lungul a 33 de ani de practică- Tove Ross Niklassen MD (Danemarca).....	58
Deviații psihice după avorturi - Dr.Dmitri A. Avdeev....	63
Cine sunt vinovații crimei privind avortul? – Pr. Prof. Dr. Ilie Moldovan.....	63
Nu vă lăsați cumpărați! - Dr.Dmitri A. Avdeev.....	65
Mame, încetați pruncuciderea!.....	68
Despre avort - Prof. Dr. Nicolae Paulescu	72
Avorturile sunt un păcat înfricoșător - Cuviosul Paisie Aghioritul	73
Reglementările privind avortul în țările Uniunii Europene	75
Populația României, încotro?.....	77
N-au vrut să fie mame	78
Părintele Arsenie Boca.....	82
Părintele Filotei Zervakos.....	87
Părintele Cleopa – despre familie și păcatul avortului.....	89
O, om, ce mari răspunderi ai!.....	93
Cuvânt de încheiere.....	94
<u>III. CANON DE POCĂINȚĂ PENTRU COPIII AVORTAȚI</u>	98

Coperta 1: Icoana Maicii Domnului din biserica principală a schitului românesc Lacu, Sfântul Munte Athos.

Cine dorește să susțină popularizarea acestei broșuri poate depune
orice sumă în contul Capelei Sf. Spiridon – Spital Piatra Neamț,
deschis la BCR Piatra-Neamț,
COD IBAN: RO 68 RNCB 0196027795540001